

Catholic Syro-Malabar Eparchy of Great Britain

PASTORAL PLAN 2022-2027

THE HOLY TO THE HOLY ONES

ܩܘܕܫܐ ܠܩܘܢܐܢܝܢܐ (QŪDŠĀ L'QA[N]DĪŠĒ)

قَدْ هَذَا

“My Lord and My God”

(John 20:28)

എന്റെ കുർത്താവേ
എന്റെ ദൈവമേ

(യോഹ. 20:28)

St Thomas the Apostle

“Even those traditions that preserve the use of the iconostasis, with the royal door, or the veil that conceals the sanctuary at some moments in the rite, teach us that these are architectural or ritual elements that speak not of distance from God, but rather heighten the mystery of the “condescension” – of the *synkatabasis* - by which the Word came and continues to come to the world.”

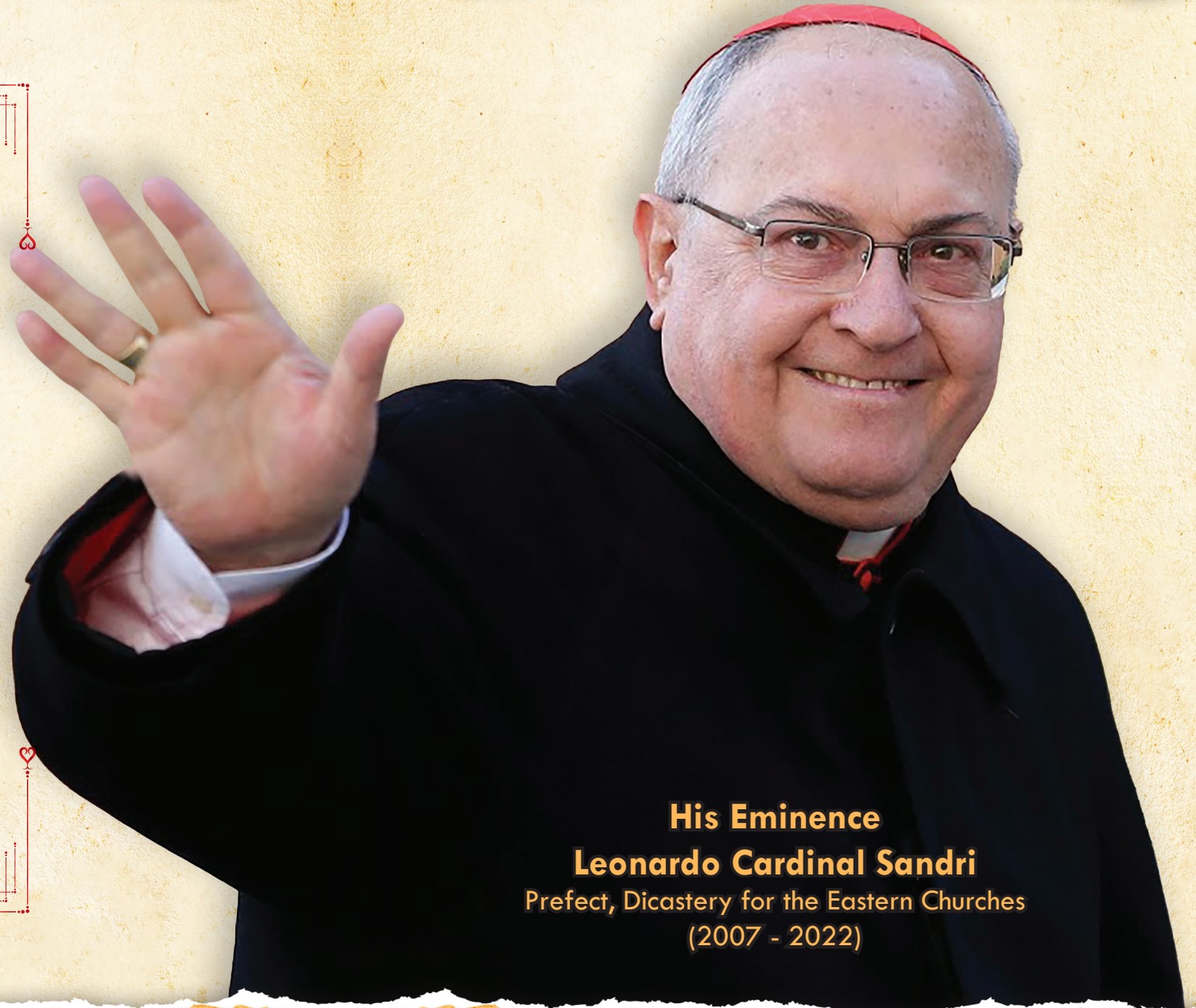
(From the address of His Holiness Pope Francis to the participants in the plenary meeting of the Dicastery for the Eastern Churches - 18 February 2022)

His Holiness Pope Francis

“The mind of the Church when erecting an Ecclesiastical Circumscription outside the traditional territory is to assist the Eastern Catholic faithful belonging to their respective Eparchy (cf. can. 916, ¶1 CCEO) to grow in their sense of identification with their *sui iuris* Church by participating in their proper ecclesial life. This is the mission entrusted to you by Pope Francis for the Syro-Malabar faithful, so that their precious liturgical, theological, spiritual, disciplinary, and cultural heritage may flourish also in Great Britain.”

(From the letter of His Eminence Leonardo Cardinal Sandri to His Excellency Mar Joseph Srampickal; 9 March 2020, Prot. N. 219/2016)

**His Eminence
Leonardo Cardinal Sandri**
Prefect, Dicastery for the Eastern Churches
(2007 - 2022)

“I have always thought of it as a miracle that St Thomas Christians, the first-century Christian community, is with Semitic roots and is enriched by such an incredible precious tradition [...] Yours is a very special, beautiful and quick flourishing community. You, the children of missions, have become missionaries for non-Christians worldwide. We marvel at your missionary zeal. At the same time, here in this place, in Great Britain, you came probably by sea as it was at the beginning of the Church, to bring your witness to ‘Christians that are already Christians’, to enrich the idea of Christianity which has never been or should not have been a Church of one tradition [...] Your silence is the silence in the universal Church and nobody can express the words that you will express in your Christian life, in your liturgy, in your theology and in all the expressions of your Church life. So, we need you. Our mission is not to protect you; our mission is to promote your presence as a living part of the body of our Lord Jesus Christ. You are a gift to Great Britain. And this has to be clearly emphasised.”

(From the address of His Grace Archbishop Claudio Gugerotti to the participants in the eparchial gathering of the Catholic Syro-Malabar Eparchy of Great Britain; 23-25 May 2022)

**His Grace
Archbishop Claudio Gugerotti**
Prefect-Elect, Dicastery for the Eastern Churches
and Apostolic Nuncio to Great Britain (2020-2022)

“The Catholic Church is universal. The duty of the Church is to bear witness to Christ in the whole world. The Syro-Malabar Church, as a *Sui Iuris* Church, also has the same mission. Hence our migrant communities have to bear witness to Christ in their respective countries according to the heritage and traditions of our Church. It is for this purpose that the Holy See has given eparchies and other institutional structures to our migrant communities.”

(From the Pastoral Exhortation United Onward of His Beatitude Mar George Cardinal Alencherry, Major Archbishop of Syro-Malabar Catholic Church; dated 6th January 2017: Prot. N.)

**His Beatitude
Mar George Cardinal Alencherry**
Major Archbishop, Syro Malabar Catholic Church

“Liturgy has got the prime place in the Church. Liturgy, which is the solemn celebration of the faith, is the main element of the individuality and identity of each Church [...] All the devotions must lead the faithful to the Liturgy. Liturgy is the work of God, and devotions are the works of man. Devotions are personal, whereas Liturgy is the work of the Church with Christ as the head and faithful, the body. Because of this ecclesiastical nature of the Liturgy, no individual has permission to add, omit or alter anything in the Liturgy.”

(From the Pastoral Letter of His Excellency Mar Joseph Srampickal, 21 November 2022, Pastoral letter 16)

Mar Joseph Srampickal

Table of CONTENTS

Foreword..... 23

I. Why do we need to reflect on our Saint Thomas Christian Identity (or Mar Thoma Margam) and imbibe its spirit into our lives here in Great Britain? 27

1. Orientalium Dignitas, an Encyclical on the Churches of the East, issued by Pope Leo XIII on 30 November 1894 28

The worthiness of the Eastern Catholic Churches 30

The glory of the rituals and languages in the liturgies of the Eastern Catholic Churches..... 30

The Richness of the Catholic Church through diversity 30

The Firm stand of the Catholic Churches to protect the Eastern Catholic Churches 31

2. Orientalium Ecclesiarum, a Second Vatican Council decree on the Catholic Churches of the Eastern Rite, promulgated by Pope Paul VI on 21 November 1964 32

The Contribution of the Eastern Catholic Churches in representing the undivided heritage of the Universal Church..... 34

The Need for the protection and promotion of the Eastern Catholic Churches 34

The Role of Eastern Catholic Churches in ecumenism..... 35

3. Unitatis Redintegratio, a Second Vatican Council Decree on Ecumenism, promulgated by Pope Paul VI on 21 November 1964 36

4. Orientale Lumen, an Apostolic letter issued by Pope John Paul II on 2 May 1995 to mark the centenary of Orientalium Dignitas of Pope Leo XIII..... 38

The Indispensable nature of the Eastern Catholic Churches in the Universal Church..... 38

The Theological approach in the Liturgy of the Eastern Catholic Churches 39

The Uniqueness of the Liturgical celebrations of the Eastern Catholic Churches 40

The Distinguished way of perceiving God in an apophatic way 41

5. Instruction for Applying the Liturgical Prescriptions of the Code of Canons of the Eastern Churches, on 6 January 1996 41

Citing the Second Vatican Council Decree on Ecumenism, *Unitatis Redintegratio*, *The Instruction* underlines the role of promoting the authentic liturgies of the Eastern Catholic Churches to foster ecumenism: 42

The *Instructions* observes that the Eastern Catholic Churches maintain a direct continuity with the spiritual experience of the Christian origins..... 43

Preservation of the identity of the Eastern Catholic faithful in the migrant lands 43

<i>The Instruction</i> condemns all attempts to distance the Eastern Catholic faithful from their genuine traditions:	44
The Reformations and progress in the Eastern Catholic Churches	44
The Primacy of the liturgy in the Eastern Catholic Churches	44
The Need to Restore the Authentic Liturgical Traditions of the Eastern Catholic Churches	45
About the Liturgical Vestments and Non-Liturgical Dress of Bishops and Clergy.....	45
About the Popular Devotions.....	46
Conclusion	46
II. How can we learn about our Saint Thomas Christian Identity (or <i>Mar Thoma Margam</i>) and authentically live it out here in Great Britain?.....	48
1. Liturgy	50
2. Theology	52
3. Spirituality	53
4. Discipline.....	56
5. Culture	58
Conclusion.....	59
III. Why do We follow the Chaldean or the East Syriac Liturgy?	61
1. Six Official Christin Liturgical Families	63
2. Why do We Follow the East Syriac Tradition?.....	66
IV. Implementation of the Pastoral Plan	68

1. Phase One: 27th November 2022 to 2nd December 2023.....	68
Specific Focus: Liturgy.....	68
Five Goals:	68
Nine Action Plans:.....	70
2. Phase Two: 3rd December 2023 to 30th November 2024	71
Specific Focus: Theology.	71
Five Goals:	71
Nine Action Plans:.....	71
3. Phase Three: 1st December 2024 to 29th November 2025	73
Specific Focus: Spirituality	73
Five Goals:	73
Nine Action Plans:.....	73
4. Phase Four: 30th November 2025 to 28th November 2026	75
Specific Focus: Discipline	75
Five Goals:	75
Nine Action Plans:.....	76
5. Phase Five: 29th November 2026 to 27th November 2027	77
Specific Focus: Culture	77
Five Goals:	77
Nine Action Plans:.....	78
V. Structure of A Syro-Malabar Church	80
VI. For Further Reading	82

ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം 85

I. നമ്മൾ എന്തുകൊണ്ട് മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളുടെ തനിമയെ (മാർത്തോമ്മാമാർഗ്ഗം) വിചിന്തനം ചെയ്യുകയും അതിന്റെ ചൈതന്യം ഉൾക്കൊണ്ട് ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടനിൽ ജീവിക്കുകയും വേണം?..... 89

1. 'കിഴക്കിന്റെ മഹത്ത്വം' (*Orientalium Dignitas*) (1894 നവംബർ 30-ാം തീയതി, ലെയോ 13-ാമൻ മാർപ്പാപ്പാ പുറപ്പെടുവിച്ച പൗരസ്ത്യസഭകളെക്കുറിച്ചുള്ള ചാക്രികലേഖനം) 90

പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാ സഭകളുടെ മഹത്ത്വം.....91

പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാസഭകളുടെ ആരാധനക്രമങ്ങളിലെ ഭാഷകളുടെയും ആചാരങ്ങളുടെയും മഹത്ത്വം..... 92

വൈവിധ്യങ്ങളിലൂടെയുള്ള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ സമ്പന്നത..... 92

പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാ സഭകളെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ആഗോളസഭയുടെ ഉറച്ച നിലപാട് 92

2. 'പൗരസ്ത്യസഭകൾ' (*Orientalium Ecclesiarum*) (1964 നവംബർ 21-ാം തീയതി പോൾ ആറാമൻ പാപ്പാ പുറപ്പെടുവിച്ച പൗരസ്ത്യ റീത്തിലെ കത്തോലിക്കാസഭകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഡിക്രി) 94

സാർവ്വത്രികസഭയുടെ അവിഭക്തപൈതൃകം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതിൽ പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാ സഭകളുടെ സംഭാവന 95

പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാസഭകളുടെ സംരക്ഷണത്തിന്റെയും ഉന്നമനത്തിന്റെയും ആവശ്യകത 95

സഭൈക്യപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാസഭയുടെ പങ്ക് 96

3. *Unitatis Redintegratio*, 1964 നവംബർ 21-ന് പോൾ ആറാമൻ പാപ്പാ പുറപ്പെടുവിച്ച സഭൈക്യത്തെ സംബന്ധിച്ച രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ രേഖ..... 96

4. 'കിഴക്കിന്റെ വെളിച്ചം' (*Orientalium Lumen*) (ലെയോ 13-ാമൻ പാപ്പായുടെ കിഴക്കിന്റെ മഹത്ത്വത്തിന്റെ നൂറാം വാർഷികത്തിൽ 1995 മേയ് 2-ാം തീയതി ജോൺ പോൾ രണ്ടാം പാപ്പാ എഴുതിയ ശ്ലോഹികലേഖനം)..... 97

സാർവ്വത്രികസഭയിൽ പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കുള്ള അനന്യമായ സ്ഥാനം..... 98

പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാസഭകളുടെ ആരാധനക്രമത്തിലുള്ള ദൈവശാസ്ത്രസമീപനം..... 98

പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാസഭകളുടെ ആരാധനക്രമ ആഘോഷങ്ങളുടെ അതുല്യത..... 99

ദൈവത്തെ അദ്യശ്യമായി മനസ്സിലാക്കുന്ന വിശിഷ്ടമായ മാർഗ്ഗം 100

5. പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ കാനൻ നിയമസംഹിതയിലെ ആരാധനക്രമ നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശം, 6 ജനുവരി 1996..... 101

'Unitatis Redintegratio' എന്ന രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ സഭൈക്യത്തെ സംബന്ധിച്ച ഡിക്രി ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് സഭൈക്യത്തെ വളർത്തുന്നതിന് പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളിലെ ആധികാരിക ആരാധനക്രമങ്ങൾ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പങ്ക് 'നിർദ്ദേശം' (The Instruction) അടിവരയിടുന്നു..... 102

ക്രൈസ്തവ ഉറവിടങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക അനുഭവത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള തുടർച്ച പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകൾ നിലനിർത്തുന്നുവെന്ന് 'നിർദ്ദേശം' (The Instruction) നിരീക്ഷിക്കുന്നു..... 103

കുടിയേറ്റദേശങ്ങളിൽ പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാ തനിയുടെ പരിരക്ഷ..... 103

പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കരെ അവരുടെ കലർപ്പില്ലാത്ത തനതായ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ നിന്നകറ്റുന്ന എല്ലാ ശ്രമങ്ങളെയും 'നിർദ്ദേശം' (The Instruction) അപലപിക്കുന്നു..... 104

പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളിൽ നവോത്ഥാനവും പുരോഗതിയും 104

പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളിലെ ആരാധനക്രമത്തിന്റെ സമൂഹനതസ്ഥാനം..... 105

പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളുടെ ആധികാരികമായ ആരാധനക്രമ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണത്തിന്റെ ആവശ്യകത 106

മെത്രാന്മാരുടെയും വൈദികരുടെയും വസ്ത്രങ്ങളും ആരാധനക്രമതിരുവസ്ത്രങ്ങളും..... 106

ഇതര ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾ 106

ഉപസംഹാരം 107

II. എങ്ങനെയാണ് മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണി തനിമയെക്കുറിച്ച് (മാർത്തോമ്മാമാർഗ്ഗം) പഠിക്കാനും ശ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടൻ രൂപതയിൽ അത് ആധികാരികമായി ജീവിക്കാനും സാധിക്കുന്നത്?..... 108

1. ആരാധനക്രമം..... 110

2. ദൈവശാസ്ത്രം 112

3. ആദ്ധ്യാത്മികത..... 113

4. ശിക്ഷണക്രമം 116

5. സംസ്കാരം 118

ഉപസംഹാരം 120

III. എന്തുകൊണ്ട് നാം പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ആരാധനക്രമം പിന്തുടരുന്നു? 122

1. ആറ് ഔദ്യോഗിക ആരാധനക്രമ കുടുംബങ്ങൾ 124

2. എന്തുകൊണ്ട് നമ്മൾ പൗരസ്ത്യസുറിയാനി പാരമ്പര്യം പിന്തുടരുന്നു? 127

IV. അജപാലനപദ്ധതിയുടെ നിർവ്വഹണം..... 129

1. ഒന്നാം ഘട്ടം: 2022 നവംബർ 27 മുതൽ 2023 ഡിസംബർ 2 വരെ 129

പ്രത്യേക ഊന്നൽ: ആരാധനക്രമം 129

അഞ്ചുലക്ഷ്യങ്ങൾ..... 129

ഒൻപതിന കർമ്മപദ്ധതികൾ..... 131

2. രണ്ടാം ഘട്ടം: 2023 ഡിസംബർ 3 മുതൽ 2024 നവംബർ 30 വരെ	133
പ്രത്യേക ഊന്നൽ: ദൈവശാസ്ത്രം.....	133
അഞ്ചുലക്ഷ്യങ്ങൾ:.....	133
ഒൻപതിന കർമ്മപദ്ധതികൾ.....	135
3. മൂന്നാം ഘട്ടം: 2024 ഡിസംബർ 1 മുതൽ 2025 നവംബർ 29 വരെ	137
പ്രത്യേക ഊന്നൽ: ആദ്ധ്യാത്മികത	137
അഞ്ചുലക്ഷ്യങ്ങൾ.....	137
ഒൻപതിന കർമ്മപദ്ധതികൾ.....	137
4. നാലാം ഘട്ടം: 2025 നവംബർ 30 മുതൽ 2026 ഡിസംബർ 28 വരെ	139
പ്രത്യേക ഊന്നൽ: ശിക്ഷണക്രമം.....	139
അഞ്ചുലക്ഷ്യങ്ങൾ.....	139
ഒൻപതിന കർമ്മപദ്ധതികൾ.....	140
5. അഞ്ചാം ഘട്ടം: 2026 നവംബർ 29 മുതൽ 2027 നവംബർ 27 വരെ.....	141
പ്രത്യേക ഊന്നൽ: സംസ്കാരം	141
അഞ്ചുലക്ഷ്യങ്ങൾ.....	141
ഒൻപതിന കർമ്മപദ്ധതികൾ.....	142

FOREWORD

I am delighted to present 'The Holy to the Holy Ones,' the Second Five-year Pastoral Plan of the Catholic Syro-Malabar Eparchy of Great Britain. I hope you may recall this phrase 'the Holy to the Holy Ones', which was the title of our preparatory document for the Eparchial Gathering from 23rd to 25th May 2022 at Cefn Lea Park in Mid Wales. 'The Holy to the Holy Ones' is a beautiful prayer uttered by the celebrant during the Holy Qurbana of the Syro-Malabar Church, just before the reception of the Holy Communion. This prayer reminds us of the

Scriptural words: “Be holy, for I am holy” (1 Peter 1:16). While the term ‘Holy’ refers to the name/person of God (Ps 111:9; Is 57:15; Lk 1:49), the ‘Holy ones’ refers to the members of the Church *sine macula et ruga* (without spot or wrinkle). This Church without spot or wrinkle is a reality only after the final judgement, but our hope is that all the faithful will be blessed to be part of that Church in the paradise, which is the Bride of the Bridegroom, the Lamb. This is the same theme that we meditate upon during the last Liturgical Season of the Syro-Malabar Church: the Dedication of the Church (*Pallikoodhashakkalam*). I pray that this Pastoral Plan for the years 2022 - 2027 may be an inspiration for all the members of our Eparchy to become holy ones and to live according to the spirit of the liturgy.

Our new Pastoral Plan is aimed to deepen our knowledge of the Syro-Malabar Church’s liturgy, theology, spirituality, discipline and culture, which constitute a Church *sui iuris*. It is the outcome of a series of consultations and discussions at various levels based on the preparatory document by the same name, published on Maundy (*Pesaha*) Thursday, 14th April 2022. The Eparchial Gathering 2022 further deepened our discussions and deliberations, and it was a follow-up of the invitation of the Holy Father Pope Francis to the Universal Church to walk in the path of Synodality, to listen to one another, to hear what God says to us, to realise that the Holy Spirit can speak through anyone, and to walk forward together on our journey as people of God. Priests, religious, and delegates from all parishes/missions/proposed missions and ministries of the Eparchy participated in this gathering with great devotion and enthusiasm. Evidently, this eparchial gathering was a grace-filled occasion, and it provided a genuine ecclesial experience for all the participants.

The major speakers at this eparchial gathering were His Grace Archbishop Claudio Gugerotti, the Prefect of the Dicastery for the

Eastern Churches, the then Apostolic Nuncio to Great Britain; His Grace Archbishop Cyril Vasil, the Secretary of the Dicastery for the Eastern Churches from 2009 to 2020, and the Eparchial Bishop of Košice; Prof Dr Sebastian Brock, Retired Reader of Syriac Studies, the University of Oxford; Rev Dr Pauly Maniyattu, the Secretary of the Liturgical Commission of the Syro-Malabar Church from 2010 to 2018, Rev Dr Aneesh Kizhakkevedu, the Assistant Secretary of the Liturgical Commission of the Syro-Malabar Church; and Prof Dr P C Aniyankunju, the former Principal of St Aloysius College, Edathua. Their presentations were really enriching and motivational. Now it is our turn to imbibe, live out and share with others what they have shared regarding our Syro-Malabar Church, one of the 23 Eastern Catholic Churches.

It is worth remembering here that the Holy Father Pope Francis promulgated an inspiring Apostolic Letter on the Liturgical formation of the people of God, *Desiderio Desideravi*, on 29th June 2022. How providential is that God has blessed us to reflect upon the same theme of Liturgical formation much in anticipation, in the preparatory document for the eparchial gathering 2022, which was published on 14th April 2022. As one of the famous liturgists Prof Dr Joris Geldhof mentioned, the 21st century will be marked as a ‘century of the heavenly liturgy’; the term ‘heavenly liturgy’ is the most fitting expression to describe our liturgy. Thus, this pastoral plan is also an invitation for all of us to gain in-depth knowledge of our liturgy and participate in it joyfully.

‘The Holy to the Holy Ones’ will be implemented in the coming five Liturgical Years: from 27th November 2022 to 2nd December 2023 with the theme of liturgy; from 3rd December 2023 to 30th November 2024 with the theme of theology; from 1st December 2024 to 29th November 2025 with the theme of

spirituality; from 30th November 2025 to 28th November 2026 with the theme of discipline; and from 29th November 2026 to 27th November 2027 with the theme of culture. The action plan is charted out in this document for our perusal and implementation. I request all the members of our Eparchy to study this document prayerfully and live it out in our day-to-day lives. May I also take this opportunity to express my sincere thanks to all those who have worked hard to actualise this document, especially Very Rev Dr Antony Chundelikkat, Rev Dr Babu Puthenpurackal, Rev Dr Joseph Karukayil, Rev Fr Jijimon Puthuveettilkalam SJ, Rev Fr Jose Anchanickal, Rev Dr John Pulinthanathu, Rev Fr Philip Panthamackal, Rev Fr Jinu Mundunadackal, Rev Dr Kuriakose Ambazhathinal, Rev Dn Joice Pallickamyalil, Dr Martin Antony and Mrs Jaisamma Bijo. I pray that God's blessing be upon us as we undertake this task relying on the power of His Word and Spirit.

Yours in our Lord and our God,

+ *Joseph Srampickal*

Mar Joseph Srampickal

*Bishop, Catholic Syro-Malabar Eparchy of Great Britain
Preston, November 2022*

-I-

**WHY DO WE NEED TO REFLECT ON OUR
SAINT THOMAS CHRISTIAN IDENTITY
(MAR THOMA MARGAM)
AND IMBIBE ITS SPIRIT INTO OUR LIVES
HERE IN GREAT BRITAIN?**

Perhaps sometimes we may ask ourselves: why do we need to live out our Saint Thomas Christian identity in this country?; are we not permitted to follow the Christian tradition that is already active and established here in Great Britain?; is the instruction to follow the traditions regarding the liturgy, theology, spirituality, discipline, and culture of our own Mother Church, i.e., the Syro-Malabar Church, a recent discovery

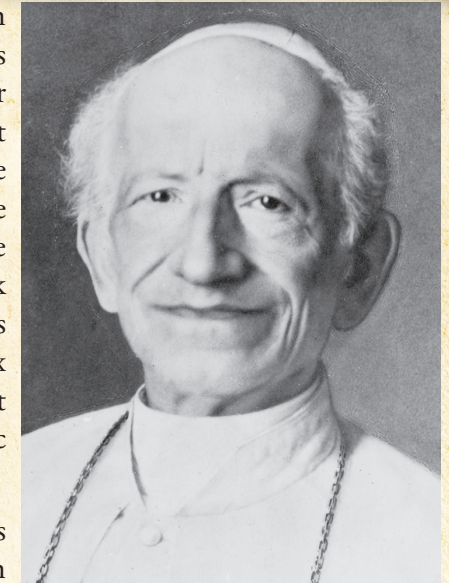
by some of our bishops, or is that what the Universal Church desires of us?; is this process of reflecting upon and imbibing our Saint Thomas Christian identity a stagnancy and backwardness in this modern world? These questions are undoubtedly genuine and may also be valid from some point of view. However, when we closely reflect upon these questions based on a few Magisterial documents issued by the Universal Church, namely, *Orientalium Dignitas* (1894), *Orientalium Ecclesiarum* (1964), *Unitatis Redintegratio* (1964), *Orientalis Lumen* (1995), and ‘The Instruction for Applying the Liturgical Prescriptions of the Code of Canons of the Eastern Churches’ (1996),¹ we would indeed be convinced that this invitation to reflect on our Saint Thomas Christian identity and imbibe its spirit into our lives is nothing other than following the desire of the Universal Church. Therefore, let us closely understand these documents and what they ask us, the members of the Syro-Malabar Church, especially, the Catholic Syro-Malabar Eparchy of Great Britain.

1. *Orientalium Dignitas*, an Encyclical on the Churches of the East, issued by Pope Leo XIII on 30th November 1894

Since 1934,² the Syro-Malabar Church has been seriously engaging in restoring some of its lost traditions. However, there has

1 Hereafter this document will be mentioned as *The Instruction*.
 2 Despite the request of the native Syro-Malabar hierarchy to approve the Syriac translation of the Latin Pontifical for the use of the Syro-Malabar Church, on 1st December 1934, Pope Pius XI decided to restore the ancient Chaldean Pontifical for the use of the Syro-Malabar Church and constituted a special commission for the revision commenting that “Latinisation is not to be encouraged among the Orientals. The Holy See does not want to Latinise, but to Catholicise [...]” Paul Pallathu, *Restoration and Reform of Syro-Malabar Missal: Important Document from 1954 to 1969*, Changanassery, 2019, p. 69.

been some severe opposition from some corners against this restoration process; the major accusation in this regard is that this restoration process is the invention of a section of the Church, which wanted to take the Church back to the “dark ages” and copy the traditions and customs of the Orthodox churches, which are not appropriate for the Catholic Churches.

Pope Leo XIII
 (Pontificate from 1878 to 1903)

A close analysis of this above-mentioned accusation will prove that this accusation is baseless and non-substantial because all these restoration processes began as a result of the publication of the Papal document, *Orientalium Dignitas*, in 1894, which was the first Papal Encyclical on the Churches of East ever in the history of the Catholic Church. Through this document, the Holy Father Pope Leo XIII desired to recognise the existence and the rights of the Eastern Catholic Churches, as, without them, the fullness of the mysteries of revelation are not represented in the Catholic Church.³ Therefore, in this document, the Holy Father even included a prohibition against the Latinising influences among the Eastern Catholics, and

3 Saint Cyril of Jerusalem of the 4th century wrote: “The Church is Catholic not just it is spread all over the world, but it teaches all the doctrines, completely and without defect.” See, J H Srawley, *The Epistles of Saint Ignatius*, London 1900, online version accessed on 22 July 2022, p. 91; <http://www.earlychristianwritings.com/srawley/>

he encouraged them to remain true to their genuine traditions. In short, as far the restoration process in the Syro-Malabar Church is concerned, it is significant to note that it was not primarily the initiatives of the hierarchy of the Syro-Malabar Church but the desires of the Roman Pontiffs that caused its initial drive.

Some of the major aspects highlighted in *Orientalium Dignitas* are given here:

The Worthiness of the Eastern Catholic Churches

The Churches of the East are worthy of the glory and reverence that they hold throughout the whole of Christendom in virtue of those extremely ancient, singular memorials that they have bequeathed to us. For it was in that part of the world that the first actions for the redemption of the human race began, in accord with the all-kind plan of God. They swiftly gave forth their yield: there flowered in first blush the glories of preaching the True Faith to the nations, of martyrdom, and of holiness. They gave us the first joys of the fruits of salvation. From them has come a wondrously grand and powerful flood of benefits upon the other peoples of the world, no matter how far-flung.

The Glory of the Rituals and Languages in the Liturgies of the Eastern Catholic Churches

Nothing else, perhaps, is so breathtakingly effective for illustrating the mark of Catholicity in God's Church than that striking sight of differing forms of ceremonies and noble examples of the tongues of the ancient past – made all the more noble by their use by the Apostles and Fathers – rendering their submission to the Church.

The Richness of the Catholic Church through diversity

In point of fact there is more importance than can be believed in preserving the Eastern rites. Their antiquity is august, it is what gives nobility to the different rites, it is a brilliant jewel for the whole Church, it confirms the God-given unity of the Catholic Faith.

Holy Qurbana at Corpus Christi Catholic Church, Maiden Lane, London (14th June 2022)

In as much as this Diversity of liturgical form and discipline of the Eastern Churches is approved in law, besides its other merits, it has redounded tremendously to the glory and usefulness of the Church.

The Firm Stand of the Catholic Church to Protect the Eastern Catholic Churches

Any Latin rite missionary, whether of the secular or religious clergy, who induces with his advice or assistance any Eastern rite faithful to transfer to the Latin rite, will be deposed and excluded from his benefice in addition to the *ipso facto* suspension *a divinis* and other punishments that he will incur as imposed in the aforesaid Constitution *Demandatam*. That this decree stand fixed and lasting We order a copy of it be posted openly in the churches of the Latin rite.

Any person of an Eastern rite who has transferred to the Latin rite, even when this has been authorized by Pontifical rescript, shall be permitted to return to his original rite, upon petitioning the Apostolic See.

Second Vatican Council Fathers

It is not lawful for any Latin rite Order or Religious Institute for either gender to receive into their society anyone of an Eastern rite who will not have first presented testimonial letters of his own Ordinary.

2. *Orientalium Ecclesiarum*, a Second Vatican Council Decree on the Catholic Churches of the Eastern Rite, promulgated by Pope Paul VI on 21st November 1964

Sacrosanctum Concilium is one of the Second Vatican Council documents that has been quoted widely by those who oppose the restoration initiatives of the Oriental Churches. They argue that this Constitution on the Sacred Liturgy is the *sole* document based on which the liturgical restorations/reforms of all the Catholic Churches could be implemented. But, the document itself clarifies its scope as some of the principles only can and should be applied to Eastern Catholic Churches. The practical norms mentioned in it should be taken as applying only to the Roman rite except for those which affect the Eastern Catholic Churches because of

the nature of things.⁴ Here comes the importance of another conciliar document, *Orientalium Ecclesiarum*, which deals with the heritage of the Eastern Catholic Churches. Besides this, the subsequent documents, such as the Code of Canons of the Eastern Churches (promulgated on 18th October 1990) and *The Instruction for Applying the Liturgical Prescriptions of the Code of Canons of the Eastern Churches* (1996) also provide clear guidelines regarding the matters concerning liturgies of the Eastern Catholic Churches. From this, it is evident that for matters concerning restoration or renovation of their liturgies, the Eastern Catholic Churches need to follow only the general principles of the *Sacrosanctum Concilium*; but for distinct and individual matters they should follow *Orientalium Ecclesiarum*, Code of Canons of the Eastern Churches, and *The Instruction*. Some of the important themes discussed in *Orientalium Ecclesiarum* are demonstrated here:

Pope Paul VI at the closing liturgy of the Second Vatican Council, St Peter's Square (8 December 1965)

⁴ *Sacrosanctum Concilium*, 3 underlines: "Among these principles and norms, there are some which can and should be applied both to the Roman rite, and also to all the other rites. The practical norms which follow, however, should be taken as applying only to the Roman rite, except for those which, in the very nature of things, affect other rites as well."

The Contribution of the Eastern Catholic Churches in Representing the Undivided Heritage of the Universal Church

The Catholic Church holds in high esteem the institutions, liturgical rites, ecclesiastical traditions and the established standards of the Christian life of the Eastern Churches, for in them, distinguished as they are for their venerable antiquity, there remains conspicuous the tradition that has been handed down from the Apostles through the Fathers and that forms part of the divinely revealed and undivided heritage of the universal Church. (*Orientalium Ecclesiarum* 1)

It is the mind of the Catholic Church that each individual Church or Rite should retain its traditions whole and entire. (*Orientalium Ecclesiarum* 2)

The Need for the Protection and Promotion of the Eastern Catholic Churches

Means should be taken therefore in every part of the world for the protection and advancement of all the individual Churches and, to this end, there should be established parishes and a special hierarchy where the spiritual good of the faithful demands it. (*Orientalium Ecclesiarum* 4)

All members of the Eastern Rite should know and be convinced that they can and should always preserve their legitimate liturgical rite and their established way of life, and that these may not be altered except to obtain for themselves an organic improvement. All these, then, must be observed by the members of the Eastern rites themselves. Besides, they should attain to an ever greater knowledge and a more exact use of them, and, if in their regard they have fallen short owing to contingencies of times and persons, they should take steps to return to their ancestral traditions. (*Orientalium Ecclesiarum* 6)

The Sacred Ecumenical Council confirms and approves the ancient discipline of the sacraments existing in the Oriental Churches, as also the ritual practices connected with their celebration and administration and ardently desires that this should be re-established if circumstances warrant it. (*Orientalium Ecclesiarum* 12)

Second Vatican Council Fathers during the liturgy, St Peter's Basilica

Eastern clerics and Religious should celebrate in accordance with the prescriptions and traditions of their own established custom the Divine Office, which from ancient times has been held in high honor in all Eastern Churches. (*Orientalium Ecclesiarum* 22)

The Role of Eastern Catholic Churches in Ecumenism

The Eastern Churches in communion with the Apostolic See of Rome have a special duty of promoting the unity of all Christians, especially Eastern Christians, in accordance with the principles of the decree, "about Ecumenism," of this Sacred Council, by prayer

*Pope Paul VI and the Ecumenical Patriarch Athenagoras I of Constantinople
(Jerusalem, January 1964)*

in the first place, and by the example of their lives, by religious fidelity to the ancient Eastern traditions, by a greater knowledge of each other, by collaboration and a brotherly regard for objects and feelings. (*Orientalium Ecclesiarum* 24)

3. *Unitatis Redintegratio*, a Second Vatican Council Decree on Ecumenism, promulgated by Pope Paul VI on 21st November 1964

The very rich liturgical and spiritual heritage of the Eastern Churches should be known, venerated, preserved and cherished by all. They must recognize that this is of supreme importance for

the faithful preservation of the fullness of Christian tradition, and for bringing about reconciliation between Eastern and Western Christians. (*Unitatis Redintegratio* 15)

All this heritage of spirituality and liturgy, of discipline and theology, in its various traditions, this holy synod declares to belong to the full Catholic and apostolic character of the Church. (*Unitatis Redintegratio* 17)

Icon of the Embrace of the Apostles Peter and Andrew

4. *Orientale Lumen*, an Apostolic Letter Issued by Pope John Paul II on 2nd May 1995 to Mark the Centenary of *Orientalium Dignitas* of Pope Leo XIII

We have already seen how important the papal document *Orientalium Dignitas* is in its role of recognising the dignity of the Eastern Catholic Churches. In fact, it was the first Papal Document ever in the history of the Catholic Church that identified the indispensable role of the Eastern Catholic Churches in the Universal Church. It is highly likely that this document served as a catalyst behind the establishment of the Dicastery for the Eastern Churches (the then Congregation for the Eastern Churches) in 1917, and the proclamation of Saint Ephrem the Syrian as a Doctor of the Universal Church in 1920. Indeed, the importance of *Orientalium Dignitas* and its contribution to the Universal Church may be the reasons that Saint Pope John Paul II appreciated it by promulgating *Orientale Lumen* on 2nd May 1995, on the centenary of the promulgation of *Orientalium Dignitas*. While *Orientale Lumen* is not emphatically addressed to the Eastern Churches, it is an Apostolic letter to all the Catholic Churches about the universal importance of the Eastern Churches and certain values which are seen through the prism of or the perspective of the Eastern Churches. This shows again how the Eastern Catholic Churches and their venerable traditions are valued in the Universal Church. Some of the important ideas in *Orientale Lumen* are discussed here:

The Indispensable Nature of the Eastern Catholic Churches in the Universal Church

Since, in fact, we believe that the venerable and ancient tradition of the Eastern Churches is an integral part of the heritage of Christ's Church, the first need for Catholics is to be familiar with that tradition, so as to be nourished by it and to encourage the process of unity in the best way possible for each. (*Orientale Lumen* 1)

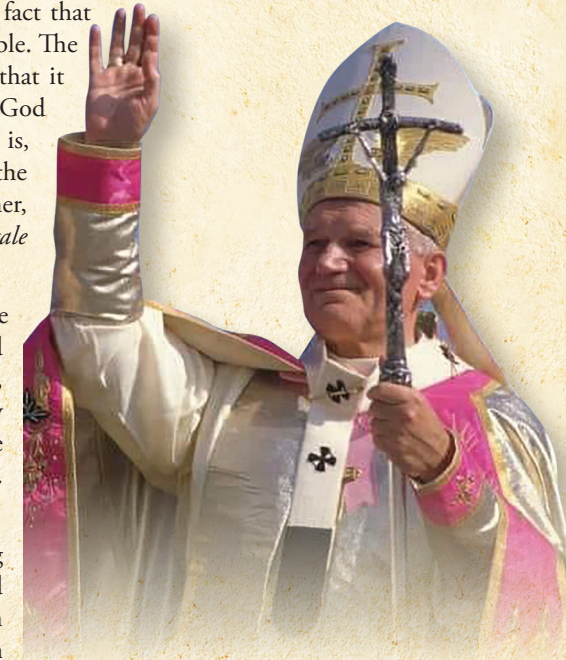
The members of the Catholic Church of the Latin tradition must also be fully acquainted with this treasure and thus feel, with the Pope, a passionate longing that the full manifestation of the Church's catholicity be restored to the Church and to the world, expressed not by a single tradition, and still less by one community in opposition to the other; and that we too may be granted a full taste of the divinely revealed and undivided heritage of the universal Church which is preserved and grows in the life of the Churches of the East as in those of the West. (*Orientale Lumen* 1)

The Theological Approach in the Liturgy of the Eastern Catholic Churches

Although strongly emphasizing Trinitarian realism and its unfolding in sacramental life, the East associates faith in the unity of the divine nature with the fact that the divine essence is unknowable. The Eastern Fathers always assert that it is impossible to know what God is; one can only know that he is, since he revealed himself in the history of salvation as Father, Son and Holy Spirit. (*Orientale Lumen* 6)

This sense of the inexpressible divine reality is reflected in liturgical celebration, where the sense of mystery is so strongly felt by all the faithful of the Christian East. (*Orientale Lumen* 6)

The East expresses in a living way the reality of tradition and expectation. All its liturgy, in particular, is a commemoration of salvation and an invocation of the Lord's return. (*Orientale Lumen* 8)

Pope John Paul II at the inaugural celebration of the restored Holy Qurbana of the Syro-Malabar Church (Kottayam, Kerala, 8 February 1986)

The Uniqueness of the Liturgical Celebrations of the Eastern Catholic Churches

Liturgical prayer in the East shows a great aptitude for involving the human person in his or her totality: the mystery is sung in the loftiness of its content, but also in the warmth of the sentiments it awakens in the heart of redeemed humanity. In the sacred act, even bodiliness is summoned to praise, and beauty, which in the East is one of the best loved names expressing the divine harmony and the model of humanity transfigured, appears everywhere: in the shape of the church, in the sounds, in the colours, in the lights, in the scents. The lengthy duration of the celebrations, the repeated invocations, everything expresses gradual identification with the mystery celebrated with one's whole person. Thus the prayer of the Church already becomes participation in the heavenly liturgy, an anticipation of the final beatitude (*Oriente Lumen* 11).

*Eskem Segdtha (Rite of Prostration)
of the Holy Raza of the Syro-Malabar Church*

In contemplating it, before my eyes appear elements of great significance for fuller and more thorough understanding of the Christian experience. These elements are capable of giving a more complete Christian response to the expectations of the men and women of today (*Oriente Lumen* 5).

The Distinguished Way of Perceiving God in an Apophatic Way

Thus is born what is called the apophatism of the Christian East: the more man grows in the knowledge of God, the more he perceives Him as an inaccessible mystery, whose essence cannot be grasped. This should not be confused with an obscure mysticism in which man loses himself in enigmatic, impersonal realities. On the contrary, the Christians of the East turn to God as Father, Son and Holy Spirit, living persons tenderly present, to whom they utter a solemn and humble, majestic and simple liturgical doxology. But they perceive that one draws close to this presence above all by letting oneself be taught an adoring silence, for at the culmination of the knowledge and experience of God is His absolute transcendence. This is reached through the prayerful assimilation of scripture and the liturgy more than by systematic meditation (*Oriente Lumen* 16).

5. Instruction for Applying the Liturgical Prescriptions of the Code of Canons of the Eastern Churches, January 6, 1996

This is yet another document that the Holy See has issued to address the need to preserve and promote the liturgical traditions of the Eastern Catholic Churches. By this document, the Holy See reveals that preserving the liturgical traditions of the Eastern Catholic Churches not only contributes to these Churches but also adds to the riches of the Catholic Church; the Holy See also confirms to the people of the Eastern Catholic Churches that the Universal Church desires to protect, preserve and promote their rich liturgical

**His Eminence
Cardinal Achille Silvestrini,**
*Prefect of Congregation for the Eastern
Churches (1991-2000)*

and spiritual traditions, customs and disciplines. By promulgating this document, the Holy See also wants to help the Eastern Catholic Churches to recover a full celebrative coherence in their liturgy, traditions, and spirituality in a way that the whole Church is enriched by their specific heritages. Therefore, it is once again evident that the primary initiatives to restore the authentic liturgical traditions of the Eastern Catholic Churches are by the Holy See. *The Instruction* highlights the following points.

It describes the richness of the Eastern Catholic Churches as having an “inalienable value”, as the “divinely revealed”, [and] “undivided heritage of the Universal Church”, and a “variety of manifestations of the Catholic traditions” (*The Instruction* 7).

Citing the Second Vatican Council Decree on Ecumenism, *Unitatis Redintegratio*, *The Instruction* Underlines the Role of Promoting the Authentic Liturgies of the Eastern Catholic Churches to Foster Ecumenism:

Everyone should realise that it is of supreme importance to understand, venerate, preserve and foster the rich liturgical and spiritual heritage of the Eastern Churches in order faithfully to preserve the fullness of Christian tradition, and to bring about reconciliation between Eastern and Western Christians. (*The Instruction* 2)

***The Instruction* Observes that the Eastern Catholic Churches Maintain a Direct Continuity with the Spiritual Experience of the Christian Origins**

These Churches have jealously retained the symbolic biblical theology, explained at great length by the Fathers. They preserve the sense of the awesome and inexpressible Mystery which surrounds and connotes the celebrative act. (*The Instruction* 9)

Preservation of the Identity of the Eastern Catholic Faithful in the Migrant Lands

The danger of losing the Eastern identity manifests itself particularly in a time like the present, characterized by great migrations from the East toward lands believed to be more hospitable, which are prevalently of Latin tradition. These host countries are enriched by the heritage of the Eastern faithful who establish themselves there, and the preservation of such heritage is to be sustained and encouraged not only by the Eastern pastors but also by the Latin

*Episcopal Ordination of Mar Joseph Srampickal
(North End's Deepdale Stadium, Preston, 9 October 2016)*

ones of the immigration territories, because it wonderfully expresses the multicoloured richness of the Church of Christ. (*The Instruction* 10)

The Instruction Condemns all Attempts to Distance the Eastern Catholic Faithful from their Genuine Traditions:

Desiring that these treasures flourish and contribute ever more efficiently to the evangelization of the world, *Orientalium Ecclesiarum* affirms, as do successive documents, that the members of Eastern Churches have the right and the duty to preserve them, to know them, and to live them. Such affirmation contains a clear condemnation of any attempt to distance the Eastern faithful from their Churches, whether in an explicit and irreversible manner, with its juridical consequences, inducing them to pass from one Church *sui iuris* to another, or whether in a less explicit manner, favouring the acquisition of forms of thought, spirituality, and devotions that are not coherent with their own ecclesial heritage, and thus contrary to the indications so often emphasized by Roman Pontiffs and expressed, with particular force, already in the Apostolic Letter *Orientalium Dignitas* of Leo XIII. (*The Instruction* 10)

The Reformations and Progress in the Eastern Catholic Churches

The Church guards against every undue and inopportune precipitation, requiring that any eventual modification be not only well prepared, but also inspired and conforming to the genuine traditions. (*The Instruction* 11)

The Council specifies that changes in the rites and disciplines of these Churches are not admitted except by reason of their own organic progress and adds that whenever they have fallen short, due to circumstances of time or persons, they are to strive to return to their ancestral traditions. (*The Instruction* 12)

The Primacy of the Liturgy in the Eastern Catholic Churches

The pre-eminence of the liturgical patrimony is even greater in the Eastern Churches because they have maintained in a special way the primacy of the liturgy as the summit of Christian life, remaining thus completely faithful to the spirit of the Church of the Fathers, when

Gospel Procession, Conclusion of the Year of St Joseph at St Michael's Abbey, Farnborough

the liturgy was the place where catechesis and religious teaching occurred. The whole life of the Church was, therefore, summarized in the liturgy. Even today, it is this model which inspires the Eastern Churches and which constitutes their force. (*The Instruction* 15)

The Need to Restore the Authentic Liturgical Traditions of the Eastern Catholic Churches

The Eastern Catholic Churches, although having been influenced by the weight of Western tradition, have maintained in the field of liturgy a more faithful conformity to their true traditions. It is precisely their liturgies, restored to greater authenticity and vitality by eliminating that which has altered them, that could be the best starting point for a growth of their specific identity, from which could be drawn words and gestures capable of touching the hearts and illuminating the minds of their faithful in the present time. (*The Instruction* 16)

About the Liturgical Vestments and Non-Liturgical Dress of Bishops and Clergy

If undue changes in the liturgical vestments have been introduced, the traditional rules should be reinstated.

As for the non-liturgical dress of the clergy, it is appropriate that the individual Churches *sui iuris* return to the style of the traditional Eastern usage (*The Instruction* 66).

Mar Joseph Srampickal with Pope Francis and Archbishop Salvatore Rino Fisichella

About the Popular Devotions

It is not good that the particular devotions, which contribute to the spiritual life of the faithful, turn out to be extraneous to the heritage of each Church: if, therefore, they develop independently from this patrimony, they could give rise to “parallel” forms of spirituality. [...] Popular devotions of the Christian people [...] should be so drawn up that they harmonize with the liturgical seasons, accord with the sacred liturgy, are in some way derived from it, and lead the people to it, since in fact the liturgy by its very nature is far superior to any of them (*The Instruction 38*)

Conclusion

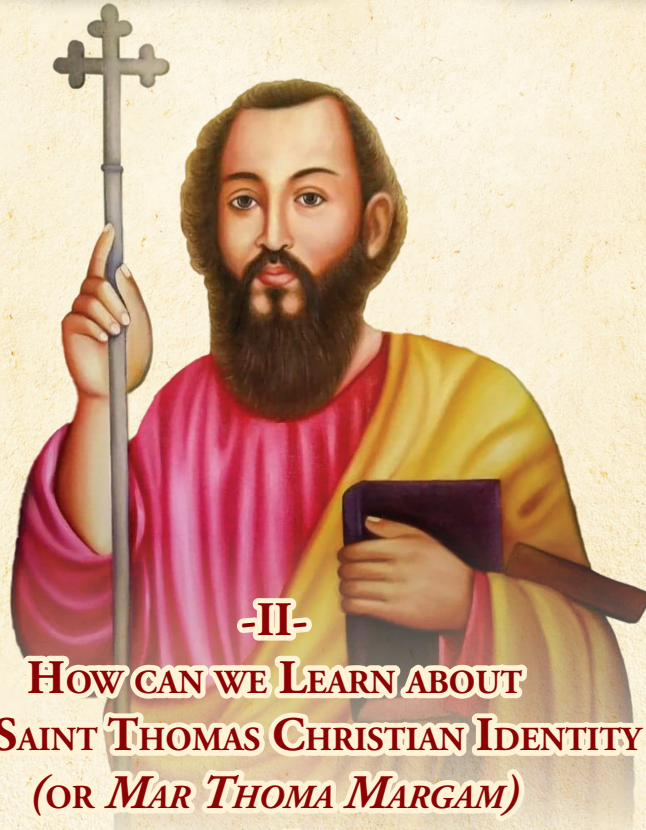
From the above-mentioned discussions and analyses, we can conclude that it is the desire of the Holy See that the faithful of the Eastern Catholic Churches must live out their authentic tradition that consists of the liturgy, theology, spirituality, discipline and culture even when they are in migrant countries. Evidently, it

Fifth Eparchial Aylesford Pilgrimage (28 May 2022)

is an obligation not an imposition to burden the faithful of the Eastern Catholic Churches. Through it, the Holy See only desires to foster them in appreciating their own rich traditions and caters for their ecclesial and spiritual needs in their own liturgical rites. The Holy See also longs that the Universal Church would benefit from the richness of the various aspects of the Eastern Catholic Churches which in turn complement the fullness of the revelation of Christian truth and salvation. Having understood the desire of the Universal Church about what we, the members of the Catholic Syro-Malabar Eparchy of Great Britain, should be regarding our ecclesial identity, let us now analyse our particular eastern identity, i.e., the Saint Thomas Christian identity or *Mar Thoma Margam*.

-II-

**HOW CAN WE LEARN ABOUT
OUR SAINT THOMAS CHRISTIAN IDENTITY
(OR *MAR THOMA MARGAM*)
AND AUTHENTICALLY LIVE IT OUT HERE IN
GREAT BRITAIN?**

We consider ourselves Saint Thomas Christians and trace our ecclesial origins to the evangelistic activity of the Apostle Thomas in India in the 1st century. As the children of the Apostle Thomas in faith, we share the same liturgical and spiritual heritage of the Churches

in Edessa, Seleucia-Ctesiphon, and Persia, founded by either the Apostle Thomas himself or his disciples Addai and Mari. These Churches inherited the Judeo-Christian heritage of the Apostles of Jesus, which evolved in the East Syriac language and culture and thus became the East Syriac/Chaldean Rite. The aforementioned Churches were interconnected due to their religio-cultural, linguistic and mercantile relationship, and thus we can assume that the Christianity of South India was East Syriac/Chaldean rite. The lack of ecclesiastical terms in the local South Indian languages and the numerosity of such Syriac loan words in these languages confirm an East Syriac origin of the Church of Saint Thomas Christians from the very beginning.⁵

The cultural and religious identity of the Saint Thomas Christians is called Saint Thomas Christian Way or *Mar Thoma Margam*. In our case, this Saint Thomas Christian identity is the shared characteristics of the people, places and stories of our families; it is also the shared characteristics of the people of our community of the Syro-Malabar Church here in Great Britain and elsewhere, which encompasses our place of birth (or, in the case of our younger generations, the place of birth of our parents or forefathers), religious identity as Syro-Malabar Christians, religious worship orientations, language, cuisine, social behaviours, art, literature, and music. Therefore, whether we are conscious of it or not, or whether we like it or not, our Saint Thomas Christian identity is part and parcel of our personal and social life.

⁵ In Tamil, even today, the word for Cross is *Siluvai*, which is a corrupted pronunciation of *Sleeva*, a Syriac word. The Malayalam term *Kurish* (Cross) came into existence in Kerala only after the arrival of the Portuguese. There are also many examples of Syriac words like *Kasa*, *Koodasha*, *Rushma* etc.

This collective identity of ours may not be widespread like that of our fellow Catholics from the Roman Latin Rite here in Great Britain, or perhaps even a large number of people may not be associated with it in Great Britain. However, the Saint Thomas Christian identity is connecting us to our Lord and Saviour Jesus Christ, the Apostle Thomas, our forefathers, and the faithful of our sister Churches in the Saint Thomas Christian community. Thus, the value of Saint Thomas Christian identity and culture need not necessarily be weighed upon the merits of population, prosperity or influence of the community. In short, our Saint Thomas Christian identity is an indispensable part of our personal and spiritual life which can teach us about who we are, where we are from, and who we are to be.

Fortunately, in almost all our cases, through the help of our parents and relatives, we are conscious of our Saint Thomas Christian identity, proud of it, and genuinely love it. But at the same time, we may lack theoretical knowledge about our identity, and thus we need to know it. Studying and understanding our Saint Thomas Christian identity can help to build our personal growth and well-being and thus it helps us to connect with not only the members of our community but also with those who share other ethnoreligious identities. In order to study and understand our Saint Thomas Christian identity, we must learn about the basics of the five constitutive elements of the Syro-Malabar Church, such as liturgy, theology, spirituality, discipline, and culture. The basics of these constitutive elements are the following:

1. Liturgy

As in any other Episcopal Churches, the term liturgy in our Church comprises of Sacraments, Liturgical Year, Liturgy of Hours, Sacramentals, etc. One of the salient features of our Syriac

Incensation following the unveiling of the Mysteries

liturgy is that the concept of mystery is inherent in it. According to Syriac fathers, nothing of God could be known by man if God had not taken the initiative to reveal Himself through types and symbols. Mar Ephrem (306 - 373), one of the prominent Syriac Fathers, says: “Lord, Your symbols are everywhere, yet You are hidden from everywhere.” Symbolic language is the language of mystery and helps the human spirit go deeper into the reality of God. How? By providing the awareness of the immanence as well as the transcendence of God. Mystery is a reality of eternal order that manifests itself in power and in time through a visible corporate action of the Church to those who have already initiated the mystery and lived by it. The idea of mystery conveys the meaning of ‘mysterious symbols’ of a superior world, which are able to introduce us in an efficacious way to that world. For example, Baptism and Eucharist are made up of matter given life by Holy

Spirit. Theology as the living dialogue with Christ is taking place mostly in the liturgical celebration. Syriac theology is synonymous with spirituality. Spirituality is 'living the faith' in the Church. This is one and the same faith celebrated in the liturgy.

2. Theology

The theology of a Church is an explanation of the faith which we celebrate in liturgy. The theology of the Syro-Malabar Church is synonymous with the Early Syriac theology, which is greatly influenced by the thought patterns of Scripture; it uses a typological approach. However, this typological approach was used not just as a method to interpret Scripture, but as the main vehicle of doing theology. For our Syriac Fathers, types and antitypes were not only indicators of the plan of salvation but they became the means for one to understand how salvation and divinisation would be achieved.

Presentation of the gifts during the Anthem of the Mysteries

What is typology? Typology⁶ is an interpretative principle; it is the study of biblical types. Type is a divine analogy of the New Covenant found in the Old Covenant. An analogy is something that we use in comparison, and it has profound similarities and dissimilarities. Type is itself a historical reality, but it is also representative of something greater. Moses prefigured Christ, though Moses himself was a man. The Manna prefigured the Eucharist, though the Manna itself was a miracle. In the New Testament, fulfilment was far greater than the sum of the Old Testament types. Fulfilment was the abiding presence of God Himself in the person of Jesus Christ: "And the Word became flesh and dwelt amongst us" (John 1:14). Early Syriac theologians' approach towards Scripture and their interpretations of the biblical texts were both spiritual and practical. They regard Scripture as the incarnation of God in human language. Historical exegesis of the Scripture, generally, is not the primary concern of the early Syriac Fathers, rather they emphasise the spiritual exegesis, which proceeds from faith. The inner meaning of Scripture can only be perceived by the inner eye of faith.

3. Spirituality

According to the eastern perspective spirituality is living the faith which is celebrated in the liturgy. The spiritual tradition of the Syro-Malabar Church is greatly linked with the East Syriac/Chaldean sources; thus, the spirituality of the Syro-Malabar Church owes much to the East Syriac spirituality. Syriac spirituality forms a distinct oriental Christian tradition; it exists alongside Greek and

⁶ The prayerful consideration of the types in the Bible is called typology. For example, Adam – Jesus's typology is in St. Paul's First Letter to Corinthians (15:45-49) and Romans (5:14) Early Christians understood that the Old Testament was full of types or pictures that were fulfilled or realized in the New Testament.

Resurrection of Jesus (13th -century manuscript, Syriac Lectionary from Northern Syria, preserved at the British Library)

Latin spirituality, providing the basis of modern western Christian tradition. Its importance within the Christian tradition as a whole lies in the fact that it alone is an authentic representative of the Semitic world out of which the Bible sprung: although Greek and

Latin spirituality are, of course, also deeply rooted in the Bible, nevertheless they find expression in non-Semitic languages and in westernised thought forms of one kind or another. The earliest Syriac spirituality, especially in writings before about AD 400 - on which our Syro-Malabar tradition is rooted - is expressed in Semitic thought forms, which have not undergone strong influence from Greek culture and thought patterns.

Like in any other Christian spirituality, the Syro-Malabar Church also has its spirituality based on the Bible and liturgy. Some of the major themes that mark the undercurrents of such spirituality are the following: the descent of Christ into *Sheol* (the world of the dead); the recovery of Paradise; Christ as the Heavenly Bridegroom; salvation as healing; the eyes of faith; the robe of glory; the imitation of Christ; and the spirituality of the heart. All these themes are somehow or other covered in various sacramental and liturgical prayers.

The spiritual heritage of the Syro-Malabar Church is also characterised by a deep prayer life which is deeply rooted in the monastic and ascetic life. Although currently there are not many traditional monasteries, there are various religious congregations of both men and women in the Syro-Malabar Church. The ascetic and prayer life consist of various fastings; some of them are: 24 days before Christmas, 3 days a fortnight before the great lent, 49 days before Easter (great lent), 49 days before Pentecost, 14 days after Christmas, the eve of the feast of Transfiguration. Sundays within the period of fasting are kept like ordinary Fridays and Wednesdays on which there is abstinence only from meat, fish and milk products. In addition to the fasts mentioned above, the Syro-Malabar Catholics keep another one of 7 days in honour of our Lady, and it begins on the 1st of September. This fast is observed especially by women. Fast and abstinence had a remarkable place

in the *Mar Thoma Margam*. We have to keep in mind the fact that our forefathers led a very rigorous ascetic life. They observed fasting and abstinence on 225 days of a year. Mar Thoma *nazranis* (Christians) were called 'friends of fast'.

There are also a few distinguished religio-cultural elements that have been absorbed into the Syro-Malabar spirituality from the local context, such as certain rituals of sanctification pertaining to life events like birth and death (for example *pula* which is forty one days of mourning on a dead person), and pilgrimages to the different shrines of Mother Mary and Saints, especially those of the Apostle Thomas.

4. Discipline

The Church of the Saint Thomas Christians had its own discipline. Until the arrival of the Portuguese missionaries, the disciplinary system of the Saint Thomas Christians was very much indigenous which was generally known as the 'Law of Thomas'. Their discipline had its theoretical presumption that the Church was the assembly of the people of God. The administration of the

Eparchial Youth representatives with the Major Archbishop, Arise 2022, Rome

local churches (or parishes) was carried out by the assembly of parishioners consisting of adult males and local priests; however, in most cases, the heads of the families were represented in this parish assembly. The senior priest was the president of the local priests (*desathupattakar*).

All these ecclesial set up of the Thomas Christians were developed in their particular socio-politico-cultural milieu. The general administration of the Church was carried out in three levels: 1) at the local level – *palliyogam*; 2) at the community level – Archdiaconate; 3) at the hierarchical level – Metropolitan and Patriarchal. Although some of these elements still survive in the Syro-Malabar Church, most of them have been abolished at the Synod of Diamper in 1599.

As of now, the Syro-Malabar Church, in general, is administered according to the Particular Law of the Syro-Malabar Church, which is in compliance with The Code of Canons of the Eastern Churches which came into force of law on 1st October 1991. The Apostolic Constitution, *Sacri Canones*, by which Saint Pope John Paul II promulgated these Codes of Canons, mandated the Oriental Churches to return to their ancestral ways. In light of this mandate, we still need to stratify or distinguish the various strata in the juridical history of the Syro-Malabar Church and to differentiate what is original and organic to our 'Law of Thomas' and what is foreign to it.

Although there had been some attempts to restore our disciplinary forms in recent years, they still could not effectively incorporate some of the indigenous disciplinary forms and avoid some of the foreign elements which do not go along with the nature of the Oriental disciplinary forms. It is important to notice that in disciplinary matters our forefathers found a clear and distinct difference between the 'Law of Thomas' and the 'Law of Peter'.

5. Culture

Ever since the Gospel of our Lord Jesus Christ was preached, it encountered various cultures; it not only encountered various cultures but also transformed them with the principles of truth inscribed in various cultures. This encountering process of the Gospel of our Lord with various cultures also gave birth to different individual churches, which in turn manifested new ecclesial cultures. These new ecclesial cultures had their own salient life and faith expressions and liturgical features. From the beginning, the Christian East contained a wealth of such forms of faith expressions and liturgies.

These individual faith cultures distinguished each particular church and made them unique and at the same time Catholic. If one has to learn about a particular Church, one has to study its ecclesiastical culture. The culture of a particular Church is also

Syro-Malabar family with traditional Mar Thoma Nazarani Clothing

reflected in its collective wisdom with which it has lived down through history, in its orientation towards life and the world. Some of the best modes through which the culture of a particular Church is demonstrated are its particular and distinguished customs, arts, architecture, poetry, literature and music. It is the culture of a particular Church that is decisive in prescribing certain feasts, prohibiting certain kinds of social and economic activities, setting apart certain days for religious worship, deciding what has to be abstained from, prohibiting certain things, for example, eating meat, drinking liquor and smoking, regulating the modes of dress of men and women, etc.

Saint Thomas Christians also had a notable culture in this regard; they permitted to pervade elements of faith in their life. They left no moment in their life untouched by the essence of faith. Thus evolved certain Syro- Malabar cultural practices. Their particular culture made them reminded of sanctifying their lives from birth to death through certain customs, practices or traditional rituals. Though they had no theological centres, amazing theologizing took place with regard to these rituals in their practical life. Indirectly, all these represented their internalisation of the divine mysteries celebrated in and through liturgy. Their reverence to parents and ecclesial authorities, adherence to the ecclesial life, prayer, fasting, devotion to pilgrimages and saints, commitment to the family life etc, reveal their distinguished ecclesial culture.

Conclusion

The Syro-Malabar Church has resulted in losing many essential elements of its precious identity since the Synod of Diamper, 1599. Currently, our Church is passing through a period of reflecting its identity, especially in these days of global migration. It is our duty to acquire in-depth knowledge about the identity of our Church,

cultivate, preserve and pass it on to the next generation. As we are primarily migrants in a “foreign” country like Great Britain, we may have to take an extra effort to learn about our authentic and original identity (*Mar Thoma Margam*). As liturgy is the prominent element among the aforementioned points, it is apt that we discuss its origin and development.

-III-

WHY DO WE FOLLOW THE CHALDEAN OR THE EAST SYRIAC LITURGY?

Early Christianity evolved in three different cultures: Syriac, Greek and Latin. It is believed that Aramaic was the language of our Lord Jesus Christ and his disciples. Early Christians were Aramaic-speaking. Later, Christianity developed in Jerusalem and Antioch, which were

An exceptional encounter of the three Christian traditions in the persons of Archbishop Claudio Gugerotti, Archbishop Cyril Vasil SJ, and Mar Joseph Srampickal, at the Eparchial Gathering 2022

primarily Hellenistic; thus, Greek became the official language of Christianity⁷.

As we have already mentioned, Aramaic was the language of Jesus and his disciples.⁸ It was in the same language that the angels spoke to Mother Mary and Zacharias, the father of John the Baptist; the same language also broke out from heaven when Jesus was baptised in the river Jordan. Thus, Aramaic was the language in which the mysteries of salvation were revealed to humankind. This Christian Aramaic eventually evolved as Syriac. Syriac was one of the major dialects of Aramaic.

⁷ J Oswald Dykes, *From Jerusalem to Antioch*, London, 1874, pp 412-415.

⁸ Even after several translations, many of the Aramaic words are still preserved in their transliterated forms in the Holy Bible; for example, *Amen, Maranatha, Abba* (Rom 8:15, Gal 4:6) *Ephatha*, and the last words of Jesus on the cross *Eloi Eloi lama sabakhthani* (Mark 15:34).

While Syriac became the official liturgical language of Christians in the Persian empire, i.e., in the regions of Edessa and Mesopotamia, Greek and Latin became the major liturgical languages of Christians in the Roman Empire. All the ancient Syriac Churches were founded either by Apostle Thomas (in India and Parthia) or his disciples Mar Addai (in Edessa) and Mar Mari (in Seleucia Ctesiphon). Thus, these Churches are sometimes called ‘Thomaite Churches’ and they adopted Syriac as their liturgical language and eventually were called as Churches belonging to Chaldean or East Syriac liturgical tradition.

Early Christianity developed in different regions adopting various religio-cultural elements from those regions. As we discussed, the East Syriac/Chaldean tradition was formed in Mesopotamia in an Aramaic culture in the Persian empire. Those Syriac-speaking Christians who happened to be in the Roman empire, especially those in Edessa developed West Syriac tradition absorbing the Greek liturgical traditions of Antioch which was later called West Syriac or Antiochene liturgical tradition. The Greek Antiochene tradition which was developed in the Byzantine empire evolved as the Byzantine tradition and Christianity in the Western Roman empire evolved as the Latin Roman tradition. Greek tradition in Alexandria and Egypt evolved into the Alexandrian or Coptic tradition. Armenia was the first kingdom that adopted Christianity as the official religion where Christians of Edessa of Mar Addai and Christians of the Apostle Bartholomew together developed into Armenian tradition.

1. Six Official Christian Liturgical Families

Saint Thomas Christianity which was formed in South India was founded by the Apostle Thomas in the first century. Based on the fact that there existed an ancient Christian community in Kerala from the very early period, findings of *Pattanam* excavations which

Bishops concelebrating the Holy Mass with Pope Francis at the opening of the Extraordinary Synod of Bishops on the family in St. Peter's Basilica

concluded the presence of trade connections to Mesopotamia,⁹ the discovery of coins of King Gondophorus in Parthia validating legends of the Apostle Thomas in the Apocryphal work, Acts of Thomas, and numerous patristic writings about Apostle Thomas in India and above all the tomb of Apostle Thomas at Mylapore- all vouches the historicity of the Apostle Thomas in South India.

As the Apostle preached the Gospel to the Jewish mercantile community in South India, we can assume that the Church in South India was East Syriac or Chaldean in nature. The lack of local ecclesiastical terms in South Indian languages and the presence of numerous such loan Syriac words in these languages point towards a Syriac origin ecclesiastical community. The Tamil word for cross *siluwai* is a corrupted pronunciation of the Syriac word for cross *Sleeva*. If the origin of Christianity in South India was in a local

9 P J Cherian, Pattanam Archaeological Site: The Wharf context and the maritime exchanges, in M Staniforth, Ed. Proceedings on the Asia Pacific Regional Conference on under water cultural heritage, Nov 8-12, 2011, pp131-144

language, such ecclesiastical words would have developed in these languages. In Malayalam, still there is no equivalent for Syriac words *kasa* (chalice), *rushma* (signing), *koodasha* (sanctification) etc. Malayalam words for some Syriac terms like *kurbana*, *ruha*, *khudsha* etc, were started to use only in recent years. All these make us assume that our liturgical tradition was East Syriac or Chaldean from the very beginning. It is one of the six official liturgical families in the Catholic Church. The five others are Antiochene (West Syriac), Byzantine (Greek), Armenian, Alexandrian (Coptic) and Roman (Latin)¹⁰.

Some may argue that the East Syriac liturgy was imposed on Saint Thomas Christians by the missionaries of the East Syriac Church. When Latin liturgy and theology were forcefully imposed on Saint Thomas Christians in the 15th -16th centuries, there was resistance by the faithful of the Saint Thomas Christians and that led to revolts and divisions. If the East Syriac liturgy was imposed on Saint Thomas Christians, there would have definitely been revolts and divisions but there exists no historical evidence for it. Also, there is historical evidence that Saint Thomas Christians loved the East Syriac liturgy and traditions like their blood as described by Palakkunnel Mathai Maryam *Kathanaar* in his chronicles in 1874.¹¹ Almost all of the western missionaries have written about the love of Saint Thomas Christians for the Syriac language. Francis Roz, the very first European Bishop, appointed by Rome for Saint Thomas Christians, even wrote to his Jesuit General in 1619 that the Christians of Saint Thomas should be kept under the Chaldean rite.¹²

10 LG 23, CCEO 28.

11 Palakkunnel valyachante nalagamam, 2000, p 145.

12 Joseph Thekkedathu, The history of Christianity in India, p 87; cites the letter of Francis Roz on 21 Nov 1619.

2. Why do We Follow the East Syriac Tradition?

Besides all these aforementioned arguments, this East Syriac/Chaldean rite was not our choice but was a gift of God. We did not choose to be born into a Syro-Malabar family. Therefore, our East Syriac/Chaldean rite is God-given, and we have a duty to respect and preserve it. East Syriac Christianity elsewhere in the world is plighting for its survival due to persecution and war in the Middle East and struggling for its existence. Therefore, the Syro Malabar faithful have the duty to preserve and promote the East Syriac tradition so that it would contribute to the fullness of the revealed mysteries in the Universal Catholic Church.

Based on the numerous Magisterial decrees and exhortations, as discussed elsewhere, we have already seen that the Universal Catholic Church desires the Syro Malabar Church to preserve, promote and foster the authentic East Syriac/Chaldean tradition in its genuine

The Apostle Thomas places his finger in the side of the risen Christ while Simon Peter looks on. (18th century Syriac Gospel Lectionary in the collection of the Dominican Friars of Mosul, Iraq)

Holy Mass at the Altar of the Chair of St Peter at the closing of the Liturgical Conference to commemorate the twenty-fifth anniversary of the "Instructions for Applying the Liturgical Prescriptions of the Code of Canons of the Eastern Churches" (18 February 2022)

purity and wholesomeness. The East Syriac/Chaldean tradition is the continuation of the Judeo-Christian community which is the community of Apostles and disciples of our Lord Jesus Christ, who formed the very early Church which witnessed our Lord. By living and fostering the genuine and authentic East Syriac tradition, we are witnessing Christ from a different perspective in a 'foreign' land like Great Britain. In order to imbibe and live out the genuine spirit of liturgy, theology, spirituality, discipline and culture of the Syro-Malabar Church, let us implement the pastoral plan – The Holy to the Holy Ones - for the years 2022 – 2027, so that our *Mar Thoma Margam* may flourish in Great Britain. Let the following goals and action plans based upon the Sacred Scripture, Sacred Tradition and *Magisterium* help us to fulfil the specific mission of our Eparchy.

-IV-

**IMPLEMENTATION OF THE
PASTORAL PLAN**

1. Phase One: 27th November 2022 to 2nd December 2023

Specific Focus: Liturgy

Five Goals:

- * To prepare the faithful to have an encounter with Jesus on 'the Day of the Lord'.

Kissing of Mar Sleevea during the Anthem of the Sanctuary

- * To help the faithful, especially children, teens, and youngsters to know better the liturgical patrimony of the Catholic Syro Malabar Church.
- * To lead the faithful to have a heavenly experience in *Holy Qurbana*, other Sacraments and the Liturgy of Hours.
- * To guide the faithful to understand and experience the richness and beauty of Liturgical Year and Liturgy of Hours of Syro Malabar Church and to a consistent deepening in liturgical spirituality.

- * To enable the faithful to appreciate the uniformity of Liturgical celebration throughout the Eparchy as well as the Syro-Malabar Church.

Nine Action Plans:

1. Teaching through various means, especially through the Pastoral Letter, on the importance of the 'Day of the Lord'.
2. Liturgical formation to faithful through continuous conscientization- introducing the *Desiderio Desideravi*, the latest Apostolic Letter of Pope Francis on liturgical formation, introducing *Sacramentum Caritatis*, the post synodal apostolic exhortation of Pope Benedict XVI on Eucharist, organising the eparchial Quiz on Liturgy and including Liturgical themes for Bible *Kalotsavam* of the year 2023, special column for liturgical theme in '*Denha*', especially for children.
3. Special attention will be given to teach liturgical signs and symbols and celebration of all the three *Anaphoras* in every parish/ mission/ proposed mission as per the direction of the Synod.
4. Encourage to celebrate Holy Qurbana also in English; deliver homilies in English;
5. Conducting retreat or half yearly retreats on the theme of Holy Qurbana in every parish/ mission/ proposed mission.
6. Establishing choir for seniors, youth, and children in every parish/ mission/ proposed mission and giving liturgical formation to them.
7. Encouraging children to be Altar servers and giving formation to them at parish, regional and eparchial level.
8. Make available short videos and other materials on liturgical activities for all faithful, especially to the Catechism children.

9. Celebration of Holy *Raza* at least once a year in every parish/ mission/ proposed mission.

2. Phase Two: 3rd December 2023 to 30th November 2024

Specific Focus: Theology

Five Goals:

- * To enable all the faithful to understand and appreciate the particularity of Eastern Theology.
- * To make sure that every Family Unit be a place for learning and sharing of the *Mar Thomma Margam*.
- * To create an ability and appreciation among faithful towards our Liturgical chant and hymns.
- * To support and encourage all the faithful especially youth and children to learn Syriac language and Syriac hymns in Holy Qurbana.
- * To use our eparchial social media platforms for Oriental Theological discussion, especially Syro-Malabar Theology and make Theology a day- to-day affair of every faithful.

Nine Action Plans:

1. Make available videos and other material on theology in simple language
2. Make the Apps available at eparchial level to learn theological subjects
3. Seminars on theological understanding of the Syro Malabar Church, especially of the Liturgical Seasons.
4. Classes in *kudumba kootayima* (family units) on theological and liturgical understanding of Holy Qurbana and of Liturgy of Hours

The Rite of Crowning during Mammodeesa by Mar George Cardinal Alencherry

5. Columns in *Denha* on the meaning and importance of Christian worship from a biblical perspective, the Structure and Theology of different *Anaphoras*, theological aspect of liturgy etc.
6. Prepare teaching notes for family units on liturgical celebration, authentic theology, characteristics of Syro Malabar Liturgical Traditions, etc.

7. An online school to teach the Syriac language, introduce Syriac theologians and their teachings, the sacramental theology of East Syriac tradition etc, and explore the possibility of starting a theological formation institute for the laity.
 8. Organising eparchial quiz on Theology.
 9. Explain Theological themes in homilies and retreats.
- 3. Phase Three: 1st December 2024 to 29th November 2025**

Specific Focus: Spirituality

Five Goals:

- * To create *Mar Thomma Nasrani* spiritual atmosphere in the Eparchy.
- * To revive ascetic practices of *Mar Thomma Nasrani* tradition.
- * To encourage and promote celebration of the major Feasts of *Mar Thomma Nasrani* Tradition.
- * To prompt children to maintain prayer life.
- * To create an awareness of the importance of Liturgy of Hours to have a genuine Christ Experience.

Nine Action Plans:

1. Make aware the importance of daily family prayers and Holy Scripture reading and persuade children to byheart certain verses from Holy Scripture.
2. Introduce 'Liturgy of Hours' as family prayers at least in certain occasions. Initiate the children and the youth to pray *Sapra* and *Ramsha*.
3. Promote the ascetic practices like fasting, abstinence from meat on Fridays etc. in all age groups.

4. Conduct a retreat based on liturgical spirituality in each parish/ mission/ proposed mission; organise Eparchial Quiz on Spirituality.

5. Encourage the practice of charity box at home and the lent savings must be used for alms giving.

6. Teach and encourage the children and the youth to recite small prayers (ejaculatory prayers) regularly and commence prayer

groups for them in each parish/mission/proposed mission.

7. Make available Eparchial liturgical calendar in every family and exhort to read and reflect on the daily Bible readings of the Holy Qurbana together as a family and remember the important feast days of our tradition.
8. Teach the people on frequent confession and provide opportunities for that. Encourage all, especially youth, for pilgrimages.
9. Encourage the spiritual reading and make available spiritual books in each parish/mission/proposed mission.

4. Phase Four: 30th November 2025 to 28th November 2026

Specific Focus: Discipline

Five Goals:

- * To educate the faithful regarding the discipline of the Church as well as its purposes.
- * To give awareness on Liturgical disciplines.
- * To retain the tradition of *Pallyyogam*.
- * To give awareness about Code of Canons of Eastern Churches (CCEO), Particular Law of our Syro-Malabar Church and the statutes of the Catholic Syro-Malabar Eparchy of Great Britain.

Women Religious with Mar Joseph Srampickal

- * To familiarize Catechism of the Catholic Church (CCC), Mystagogical Catechesis etc., among the faithful.

Nine Action Plans:

1. Awareness programme on the structure of the Catholic Church as communion of individual Churches and membership in a Church *sui iuris*.; organise eparchial quiz on Discipline.
2. Formulation of Eparchial Statutes.
3. Systematization of parish administration by:
 - Maintaining proper records and registers in the parish/ mission.
 - Making arrangements to monitor the activities and records of every parish/ mission/ proposed mission.
 - Fixing boundaries for Missions and regions.
 - Keeping a uniform time for the election of parish council and *kaikkarans* (custodians).
4. Training for Parish Council members on the role of the laity and *Palliyogam* in temporal and spiritual administration of the parishes/ missions/ proposed mission.
5. Awareness programme on the sacraments of initiation.
6. Awareness programme on the norms of marriage.
7. Pastoral Visit of the Bishop in every parish/mission/proposed mission.
8. Preparation of statutes for different commissions and organizations of the Eparchy.
9. Promote close cooperation with other individual Churches.

5. Phase Five: 29th November 2026 to 27th November 2027

Specific Focus: Culture

Five Goals:

- * To have an authentic *Mar Thomma Nazrani* lifestyle.
- * To keep the unique traditions in connection with every occasion of life and understand their theological and spiritual values.
- * To preserve family bond by every means, especially by strengthening the communication within each family.

Newly wedded couples Brian Abraham and Sherin Shoni from Blackpool

Celebration of Maundy Thursday at Mar Thoma Nazarani families

- * To promote *Mar Thomma Nazarani* culture through all the commissions and organizations of the Eparchy.
- * To give awareness to the children and youth about different vocations like Marriage, Singlehood, Priesthood and Consecrated life.

Nine Action Plans:

1. Encourage the practice of kiss of reconciliation (*Isho Umma*) at the end of family prayer. Teach kids the prayer for vocations and for the dead. Speak about different vocations to the children and the youth at home.
2. Prepare couples to receive their babies in prayer and give training to the parents in different age groups. Encourage to celebrate wedding anniversary, birthday, day of baptism, feast of patron saint etc., by receiving Sacrament of Reconciliation and participating in the Holy Qurbana together with all family members.

3. Encouraging the preparation of *Pesaba Appam (INRI appam)* and milk at home with its original spirit and observing its genuine rites.
4. Retaining the family rituals in connection with marriage, birth, and death. Encourage parents to bring infants for the reception of the Sacraments of Initiation at the earliest possible. Promote the baptism with immersion in the baptismal fond.
5. Encourage the parents to bring the kids before starting the schooling to write first letters (*Ezthunirithu*) on the Solemnity of Pentecost. Educate kids to respect elders and encourage them to use the traditional way of greeting 'Praise be to Jesus Christ' (*Isho Misihayku Shuthiyayirikattel/ Nesthambah Isho Mishiha*) to all, especially the priests and nuns.
6. Arrange seminars and awareness classes for youth about the sacredness and uniqueness of marriage and educate them to follow the teachings of the Sacred Scripture, Sacred Tradition and Magisterium regarding the marriage.
7. Remind all that our ancestors observed fasting and abstinence for more than half the time in a year. Abstinence from meat on Fridays should be a part of everyone's life .
8. Use the platform of Bible *Kaloltsavam* to promote our traditional arts and cultural elements. Include the liturgical Syriac hymns as one of items of *kaloltsavam*. Organising Eparchial Quiz on Culture.
9. To organise *Nasrani Sangamam* with traditional and ethnic attire to nurture love, respect and admiration towards the *Mar Thomma Margam*.

STRUCTURE OF A SYRO MALABAR CHURCH

1. *Mad'bha* (Altar), the Throne of God & Tomb of Jesus
2. *Evangelion* (Gospel Lectionary), the Symbol of God the Son
3. *Mar Toma Sliba* (Saint Thomas Cross), inlaid or embossed on wooden or metallic plate, the Symbol of the Holy Spirit
4. *Bet-Gazze* (Treasure Houses)
5. *Bet-Gazze* (Treasure Houses)
6. Tabernacle
7. *Mar Toma Sliba* on Eastern Wall

8. *Qanke* (Sanctuary)
9. Sanctuary Lamp at the entrance of the Sanctuary
10. Seats for Celebrant and Minsters
11. Sanctuary Veil at the entrance of the Sanctuary
12. *Qestroma* (Chancel)
13. Three Steps to Sanctuary

14. One Step to *Qestroma*
15. *Bema* (Dais)
16. *Haikla* (Nave)
17. *Bet-Diakon* (Sacristy)
18. *Bet-Sahde* (Martyrs' Shrine)
19. *Bet-Ma'moditha* (Baptistry) + Baptismal Font
20. Doors
21. Lamp in the Sanctuary, represent OT & NT
22. Lectern for Engarta
23. Lectern for Qerjane
24. Veranda
25. *Mar Toma Sliba* amidst candles on the table in the Bema

FOR FURTHER READING

1. *Orientalium Dignitas*: Papal encyclical concerning the Eastern Catholic churches issued by Pope Leo XIII on November 30, 1894
2. *Orientalium Ecclesiarum*: The Second Vatican Council Decree on the Eastern Catholic Churches, solemnly promulgated by His Holiness Pope Saint Paul VI on November 21, 1964.
3. *Unitatis Redintegratio*: Constitution of the Second Vatican Council on the Ecumenism, solemnly promulgated by His Holiness Pope Paul VI on November 21, 1964.
4. *Sacrosanctum Concilium*: Constitution of the Second Vatican Council on the Sacred Liturgy solemnly promulgated by His Holiness Pope Paul VI on December 4, 1963.
5. *Orientalium Lumen*: Apostolic Letter by His Holiness Pope Saint John Paul II on 2 May 1995 to the bishops, the clergy and the faithful to mark the centenary of *Orientalium Dignitas* of Pope Leo XIII.
6. *Instruction for Applying the Liturgical Prescriptions of the Code of Canons of the Eastern Churches*, Rome, 1996.
7. *Sacramentum Caritatis*: Post-synodal Apostolic exhortation on the Eucharist as the source and summit of the church's life

- and mission by Pope Benedict XVI on 22 February, 2007 to the bishops, clergy, consecrated persons and the lay faithful.
8. *Desiderio desideravi*: Apostolic Letter on the liturgical formation of the people of God by Pope Francis on 29 June 2022 to the bishops, priests, deacons, consecrated men and women, and the lay faithful.
9. Cardinal Joseph Ratzinger, *The Spirit of the Liturgy*, Ignatius Press, 2000.
10. Moolan, John, *Introduction to Oriental Liturgy and its Theology*, Syro-Malabar Church, Vadavathoor, Kottayam, 2013.
11. Pathikulangara, Varghese, "The Liturgical Year of the Syro-Malabar Rite," *EL* 90 (1973-196).
12. Pathikulangara, Varghese, *Qurbana: The Eucharistic celebration of the Chaldeo - Indian Church*, Kottayam, 1998.
13. Kallarangatt Joseph, *Prarthanayude Niyamam Vishvasathite Niyamam*, OIRSI, 167, Kottayam, 1994.
14. Perumthottam, Joseph, *Holy Qurbana A Pictorial Journey*, Denha Services Kottayam, 2009.
15. Maniyattu Pauly, *Heaven on Earth: The Theology of Liturgical Space Time in the East Syriac Qurbana*, Rome, 1995.
16. Maniyattu Pauly, ed., *East Syriac Theology: An Introduction*, Satna, 2007.
17. Mekkattukunnel Andrews, ed., *Mar Thoma Margam: Ecclesial Heritage of St Thomas Christians*, Kottayam, 2012. (Available on dukhrana. in)

ആമുഖം

ശ്രേ ബ്രിട്ടൻ സീറോ മലബാർ കത്തോലിക്കാ രൂപതയുടെ പഞ്ചവത്സര അജപാലനപദ്ധതി 'പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധർക്ക്' (വിശുദ്ധ കുർബാന വിശുദ്ധർക്ക്) നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. 'പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധർക്ക്' എന്ന ആപ്തവാക്യം നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. 2022 മേയ് 23 മുതൽ 25 വരെ വെയ്ൽസിലെ കെഫല്ലി പാർക്കിൽ നടന്ന രൂപതാ സമ്മേളനത്തിന്റെ തയ്യാറെടുപ്പുരേഖയുടെ തലക്കെട്ടായിരുന്നു അത്. 'പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധർക്ക്' എന്നത് സീറോ മലബാർ സഭയുടെ വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ ദിവ്യകാരുണ്യ സ്വീകരണത്തിന് തൊട്ടുമുൻപായി കാർമ്മികൻ ചൊല്ലുന്ന മനോഹരമായ പ്രാർത്ഥനയാണ്. "ഞാൻ പരിശുദ്ധൻ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും പരിശുദ്ധർ ആയിരിക്കുവിൻ" (1 പത്രോ. 1, 16) എന്ന തിരു

വചനം ഈ പ്രാർത്ഥന നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ‘പരിശുദ്ധൻ’ എന്ന വാക്ക് ദൈവനാമത്തെ/വ്യക്തിയെ (സങ്കീ. 119, 9; ഏശ. 57, 15; ലൂക്ക 1, 49) സൂചിപ്പിക്കുമ്പോൾ ‘പരിശുദ്ധൻ’ എന്നത് കറയോ ചുളിവോ ഇല്ലാത്ത (*Sine macula et ruga*) സഭയുടെ അംഗങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കറയോ ചുളിവോ ഇല്ലാത്ത ഈ സഭ യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നത് അന്ത്യവിധിക്കുശേഷമാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ പ്രത്യാശ, സഭയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും മണവാളനായ കുഞ്ഞാടിന്റെ മണവാട്ടിയായ പൗദീസായിലെ സഭയുടെ ഭാഗമാകാൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുമെന്നതാണ്. ഇതേ പ്രമേയംതന്നെയാണ് സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ആരാധനാവത്സരത്തിലെ അവസാനത്തെ കാലമായ പള്ളിക്കുദാശക്കാലത്തും നാം ധ്യാനിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ രൂപതയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും പരിശുദ്ധൻ ആകുവാനും ആരാധനക്രമചൈതന്യമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാനും 2022-2027 വർഷങ്ങളിലേക്കുള്ള ഈ അജപാലന പദ്ധതി പ്രചോദനമേകട്ടെയെന്ന് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ പുതിയ അജപാലനപദ്ധതി, സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ആരാധനക്രമം, ദൈവശാസ്ത്രം, ആദ്ധ്യാത്മികത, ശിക്ഷണക്രമം, സംസ്കാരം എന്നിവയിലുള്ള നമ്മുടെ അറിവിലും ബോധ്യങ്ങളിലുമുള്ള ആഴപ്പടൽ ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നു. തനത് ആരാധനക്രമം, ദൈവശാസ്ത്രം, ആദ്ധ്യാത്മികത, ശിക്ഷണക്രമം എന്നിവയാണ് ഒരു സ്വയം ഭരണാധികാരസഭയെ വ്യതിരിക്തമാക്കുന്നത്. ഈ അജപാലനപദ്ധതി 2022 ഏപ്രിൽ 14 പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ച ഇതേപേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച തയ്യാറെടുപ്പുരേഖയെ ആസ്പദമാക്കി വിവിധ തലങ്ങളിൽ നടന്ന ആലോചനകളുടെയും ചർച്ചകളുടെയും ഫലമായി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ്. 2022-ലെ രൂപതാ സമ്മേളനം നമ്മുടെ ചർച്ചകളെയും ആലോചനകളെയും കൂടുതൽ ആഴപ്പെടുത്തി. സിനഡാലിറ്റിയുടെ പാതയിൽ നടക്കാനും, പരസ്പരം ശ്രവിക്കാനും, ദൈവം നമ്മോടു പറയുന്നത് കേൾക്കാനും, പരിശുദ്ധാത്മാവിന് ഏതു വ്യക്തിവഴിയായും സംസാരിക്കാനാകുമെന്നു മനസ്സിലാക്കാനും, ദൈവജനമെന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ യാത്രയിൽ ഒരുമിച്ചു മുന്നോട്ടു നടക്കുവാനും, പരിശുദ്ധ പിതാവ് ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പാ ആഗോളസഭയ്ക്കു നൽകിയ ക്ഷണത്തിന്റെ തുടർനടപടി ആയിരുന്നു ഈ രൂപതാ സമ്മേളനം. എല്ലാ ഇടവക/മിഷൻ/ നിയുക്തമിഷനുകളിൽനിന്നും രൂപതയുടെ എല്ലാ ശുശ്രൂഷാ മേഖലകളിൽനിന്നുമുള്ള വൈദികരും സന്യാസ്തരും മറ്റു പ്രതിനിധികളും വലിയ സമർപ്പണത്തോടെയും ഉത്സാഹത്തോടെയും ഈ സമ്മേ

ളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. വാസ്തവത്തിൽ, ഈ രൂപതാ സമ്മേളനം ദൈവകൃപനിറഞ്ഞ അവസരമായിരുന്നു. അതിൽ പങ്കെടുത്ത എല്ലാവർക്കും യഥാർത്ഥമായ സഭാ അനുഭവം അതു പ്രദാനം ചെയ്തു.

ഇപ്പോൾ പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ കാര്യാലയത്തിന്റെ പ്രീഫെക്ടും അന്നത്തെ ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടൻ അപ്പസ്തോലിക് നൂൺഷ്യേറിയുമായിരുന്ന ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ക്ലൗദിയോ ഗുജറോത്തി, 2009 മുതൽ 2020 വരെ പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ കാര്യാലയത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയും ഇപ്പോൾ സ്റ്റോവാക്യായിലെ കോവിഷ് രൂപതയുടെ മെത്രാനുമായ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് സിറിൽ വാസിൾ, ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി സുറിയാനി വിഭാഗത്തിന്റെ തലവനായിരുന്ന പ്രൊഫ. ഡോ. സെബാസ്റ്റ്യൻ ബ്രോക്ക്, 2010 മുതൽ 2018 വരെ സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ആരാധനക്രമ കമ്മീഷൻ സെക്രട്ടറി ആയിരുന്ന ഡോ. പോളി മണിയാട്ട്, സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ആരാധനക്രമ കമ്മീഷൻ അസിസ്റ്റന്റ് സെക്രട്ടറി റവ. ഡോ. അനീഷ് കിഴക്കേവീട്, എടത്ത് സെന്റ് അലോഷ്യസ് കോളേജ് മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ പ്രൊഫ. ഡോ. പി.സി. അനിയൻകുഞ്ഞ് എന്നിവരായിരുന്നു ഈ രൂപതാസമ്മേളനത്തിലെ പ്രധാന പ്രഭാഷകർ. ഇവരുടെ വിഷയാവതരണങ്ങൾ പണ്ഡിതോചിതവും പ്രചോദനാത്മകവുമായിരുന്നു. 23 പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളിലൊന്നായ സീറോ മലബാർ സഭയെക്കുറിച്ച് അവർ പങ്കുവെച്ച കാര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുകയും ജീവിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതു നമ്മുടെ ചുമതലയാണ്.

പരിശുദ്ധ പിതാവ് ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പാ 2022 ജൂൺ 29-ാം തീയതി, ദൈവജനത്തിന്റെ ആരാധനക്രമരൂപീകരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അപ്പസ്തോലിക ലേഖനം, ‘*Desiderio Desideravi*’ (ഞാൻ അത്യധികം ആഗ്രഹിച്ചു) പുറപ്പെടുവിച്ചത് ഇവിടെ പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്. അതിനുമുമ്പേതന്നെ, 2022 ഏപ്രിൽ 14-ാം തീയതി, രൂപതാസമ്മേളനത്തിനൊരുക്കമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച തയ്യാറെടുപ്പുരേഖയിൽ ആരാധനക്രമരൂപീകരണ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് വിചിന്തനം ചെയ്യുവാൻ നമുക്കു സാധിച്ചുവെന്നത് എത്രയോ വലിയ ദൈവപരിപാലനയാണ്. പ്രശസ്ത ആരാധനക്രമപണ്ഡിതനായ പ്രൊഫ. ഡോ. ജോറിസ് ഗെൽഡോഫ് 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിനെ സ്വർഗ്ഗീയ ആരാധനക്രമത്തിന്റെ നൂറ്റാണ്ടായാണു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. സ്വർഗ്ഗീയ ആരാധനക്രമം എന്ന വിശേഷണം നമ്മുടെ ആരാധനക്രമത്തിന് തികച്ചും അനുയോജ്യമാണ്. അപ്രകാരം,

ഈ അജപാലനപദ്ധതി നമ്മുടെ ആരാധനക്രമത്തിൽ ആഴമായ അറിവുസമ്പാദിക്കാനും അതിൽ സന്തോഷത്തോടെ പങ്കെടുക്കുവാനും അടിയുറച്ച ആദ്ധ്യാത്മികതയിൽ മുന്നേറുവാനും നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു.

‘പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധർക്ക്’ എന്ന അജപാലനപദ്ധതി അടുത്ത അഞ്ച് ആരാധനക്രമവത്സരങ്ങളിലായി നടപ്പിലാക്കാനുള്ളതാണ്. 2022 നവംബർ 27 മുതൽ 2023 ഡിസംബർ 2 വരെ ആരാധനക്രമം, 2023 ഡിസംബർ 3 മുതൽ 2024 നവംബർ 30 വരെ ദൈവശാസ്ത്രം, 2024 ഡിസംബർ 1 മുതൽ 2025 നവംബർ 29 വരെ ആദ്ധ്യാത്മികത, 2025 നവംബർ 30 മുതൽ 2026 നവംബർ 28 വരെ ശിക്ഷണക്രമം, 2026 നവംബർ 29 മുതൽ 2027 നവംബർ 27 വരെ സംസ്കാരം എന്നീ പ്രമേയങ്ങളിലായിരിക്കും നമ്മുടെ സജീവശ്രദ്ധ. നമ്മുടെ പരിചിന്തനത്തിനും പ്രാവർത്തികമാക്കലിനുമായുള്ള കർമ്മപദ്ധതി ഈ രേഖയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ രൂപതയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളോടും ഈ രേഖ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം പഠിക്കാനും അനുഭവനജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കാനും ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ രേഖ സാധ്യമാക്കാൻ അദ്ധ്യാത്മിക എല്ലാവരോടും, വിവിധതലങ്ങളിലെ ചർച്ചകളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും സഹകരിക്കുകയും ചെയ്ത എല്ലാവർക്കും, പ്രത്യേകിച്ച് വെരി റവ. ഡോ. ആന്റണി ചുണ്ടലിക്കാട്ട്, റവ. ഡോ. ബാബു പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ, റവ. ഡോ. ജോസഫ് കറുകയിൽ, റവ. ഫാ. ജിജിമോൻ പുതുവീട്ടിക്കളം എസ്.ജെ., റവ. ഫാ. ജോസ് അഞ്ചാനിയ്ക്കൽ, റവ. ഡോ. ജോൺ പുളിന്താനത്ത്, റവ.ഫാ. ഫിലിപ്പ് പന്തമാക്കൽ, റവ. ഫാ. ജിനു മുണ്ടുനടയ്ക്കൽ, റവ. ഡോ. കുര്യാക്കോസ് അമ്പഴത്തിനാൽ, റവ. ഡി. ജോയ്സ് പള്ളിക്കമാലിൽ, ഡോ. മാർട്ടിൻ ആന്റണി, ശ്രീമതി ജയ്സമ്മ ബിജോ എന്നിവരോടുള്ള എന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഈ അവസരം ഉപയോഗിക്കട്ടെ. അവിടുത്തെ വചനത്തിന്റെയും റൂഹായുടെയും ശക്തിയിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ദൗത്യം നാം ഏറ്റെടുക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം നമ്മുടെ മേൽ ഉണ്ടാകട്ടെയെന്ന് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

മിശിഹായിൽ സ്നേഹപൂർവ്വം,

+ *Joseph Rampickal*

മാർ ജോസഫ് സ്രാമ്പിക്കൽ

ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടൻ സീറോ മലബാർ കത്തോലിക്കാ രൂപതാ മെത്രാൻ പ്രിസ്റ്റൺ, നവംബർ 2022

-I-

നമ്മൾ എന്തുകൊണ്ട് മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളുടെ തനിമയെ (മാർത്തോമ്മാമാർഗ്ഗം) വിചിന്തനം ചെയ്യുകയും അതിന്റെ ചൈതന്യം ഉൾക്കൊണ്ട് ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടനിൽ ജീവിക്കുകയും വേണം?

ചിലപ്പോൾ നമ്മൾ നമ്മോടു ചോദിച്ചേക്കാം; എന്തിന് നമ്മൾ ഈ രാജ്യത്ത് മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളുടെ തനിമ ജീവിക്കണം? ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടനിൽ ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള ക്രൈസ്തവപാരമ്പര്യം പിന്തുടരുന്നതിന് നമുക്ക് അനുവാദമില്ലേ? നമ്മുടെ മാതൃസഭ

യുടെ, സീറോ മലബാർ സഭയുടെ, പാരമ്പര്യത്തിനനുസൃതമായ ആരാധനക്രമവും ദൈവശാസ്ത്രവും ആദ്ധ്യാത്മികതയും ശിക്ഷണക്രമവും സംസ്കാരവും അനുസരിക്കാനുള്ള നിർദ്ദേശം ഏതാനും പിതാക്കന്മാരുടെ പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തമോ? അതോ ആഗോള കത്തോലിക്കാസഭനമ്മിൽ നിന്നാഗ്രഹിക്കുന്നതോ? മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികളുടെ തനിമ വിചിന്തനം ചെയ്യുകയും ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രക്രിയ ആധുനികലോകത്തിൽ നിഷ്ക്രിയത്വവും വിമുഖതയുമാണോ? ഈ ചോദ്യങ്ങളെല്ലാം സംശയലേശമെന്യേ കലർപ്പില്ലാത്തതും ചില വീക്ഷണകോണിൽനിന്നു സാധുവുമായിരിക്കാം. എന്നിരുന്നാലും, *Orientalium Dignitas* (1899), *Orientalium Ecclesiarum* (1964), *Unitatis Redintegratio* (1964), *Orientalis Lumen* (1995), *Instruction for Applying the Liturgical Prescriptions of the Code of Canons of the Eastern Churches* (1996) എന്നീ സാർവ്വത്രികസഭ പ്രഖ്യാപിച്ച ഔദ്യോഗിക പ്രബോധനരേഖകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ ചോദ്യങ്ങൾ അടുത്ത് മനനം ചെയ്യുമ്പോൾ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ തനിമയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിചിന്തനവും അതിന്റെ ചൈതന്യം ജീവിതത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും ആഗോള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആഗ്രഹവും നഷ്ടപ്പെടാതെ നമ്മൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ട സഭയുടെ വലിയ പൈതൃകസ്വത്തുമാണെന്ന ഉത്തമബോധ്യം നമുക്കു ലഭിക്കും. അതുകൊണ്ട്, ഈ പ്രബോധനരേഖകൾ സീറോ മലബാർ സഭയുടെ, പ്രത്യേകമായി ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടൻ സീറോ മലബാർ കത്തോലിക്കാ രൂപതയുടെ, അംഗങ്ങളോട് എന്താണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നതും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം.

1. 'കിഴക്കിന്റെ മഹത്ത്വം' (*Orientalium Dignitas*) (1894 നവംബർ 30-ാം തീയതി ലെയോ 13-ാമൻ മാർപ്പാപ്പാ പുറപ്പെടുവിച്ച പൗരസ്ത്യസഭകളെക്കുറിച്ചുള്ള ചാക്രികലേഖനം)

സീറോ മലബാർ സഭ 1934 മുതൽ അതിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട ചില പാരമ്പര്യങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കാൻ ഗൗരവമായി പരിശ്രമിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ചില കോണുകളിൽനിന്നു ശക്തമായ എതിർപ്പും ഈ പുനരുദ്ധാരണപ്രക്രിയ നേരിടുന്നുണ്ട്. സഭയെ ഇരുണ്ടയുഗത്തിലേക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകാനും കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്ക് അഭികാമ്യമല്ലാത്ത ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പാരമ്പര്യവും ആചാരവും പ

കർത്താനും ആഗ്രഹിക്കുന്ന സഭയിലെ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തമാണ് ഈ പുനരുദ്ധാരണപ്രക്രിയ എന്നതാണ് പ്രധാന ആക്ഷേപം.

വിശദമായി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈ ആരോപണം അടിസ്ഥാനരഹിതവും കഴമ്പില്ലാത്തതുമാണെന്നു മനസ്സിലാകും. കാരണം ഈ പുനരുദ്ധാരണപ്രക്രിയയുടെ ആരംഭം 1894-ലെ *Orientalium Dignitas* 'കിഴക്കിന്റെ മഹത്ത്വം' എന്ന പൗരസ്ത്യസഭകൾക്കായുള്ള ആദ്യ ചാക്രികലേഖനത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനഫലമാണ്. ഈ ചാക്രികലേഖനത്തിലൂടെ പരിശുദ്ധ പിതാവ് ലെയോ 13-ാം പാപ്പ പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ അസ്തിത്വവും അവകാശവും അംഗീകരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. കാരണം അവ കൂടാതെ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ വെളിപാടിന്റെ രഹസ്യങ്ങളുടെ പൂർണ്ണത അസാധ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ ചാക്രികലേഖനംവഴി പൗരസ്ത്യസഭകളിലെ ലത്തീൻവത്കരണം പാപ്പാ നിരോധിക്കുകയും അവരുടെ കലർപ്പില്ലാത്ത പാരമ്പര്യങ്ങളോട് വിശ്വസ്തരായിരിക്കാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ചുരുക്കത്തിൽ, സീറോ മലബാർ സഭയുടെ പുനരുദ്ധാരണപ്രക്രിയ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ആരംഭത്തിൽ അതിനു മുൻകൈയെടുത്തത് സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ഹയരാർക്കിയല്ല മറിച്ച് റോമിലെ മാർപ്പാപ്പമാരാണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

Pope Leo XIII

'കിഴക്കിന്റെ മഹത്ത്വം'ത്തിലെ ചില പ്രധാന ആശയങ്ങൾ താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാ സഭകളുടെ മഹത്ത്വം

അവർ നമുക്ക് ഉപഹാരമായി നല്കിയ അതിപുരാതനവും അനന്യവുമായ സ്മാരകങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്രൈസ്തവലോകത്തുടനീളം പൗരസ്ത്യസഭകൾക്കു ലഭിക്കുന്ന മഹത്ത്വത്തിനും ബഹുമാനത്തിനും അവർ തികച്ചും യോഗ്യരാണ്. എന്തെന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയനുസരിച്ച് മനുഷ്യരാശിയുടെ രക്ഷയുടെ ആദ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു തുടക്കം കുറിച്ചത് ലോകത്തിന്റെ ആ ഭാഗത്താണ്. അവർ

അതിവേഗം ഫലം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ജനതകളോടു സത്യവിശ്വാസം പ്രഘോഷിച്ചതിന്റെയും രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെയും വിശുദ്ധിയുടെയും മഹത്വങ്ങൾ ആദ്യം പൂർവ്വനിർണ്ണയം ചെയ്തുകൊണ്ടും, അവർ നമുക്കു രക്ഷയുടെ ഫലങ്ങളുടെ പ്രഥമ സന്തോഷങ്ങൾ നൽകി. അവരിൽനിന്ന് ലോകത്തിലെ മറ്റു ജനതകളുടെമേൽ അവർ എത്ര വിദൂരത്താണെങ്കിലും അത്ഭുതകരമായ വിധം മഹത്തായതും ശക്തവുമായ ആനുകൂല്യങ്ങളുടെ ഒരു പ്രളയം വന്നിരിക്കുന്നു.

പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാസഭകളുടെ ആരാധനക്രമങ്ങളിലെ ഭാഷകളുടെയും ആചാരങ്ങളുടെയും മഹത്ത്വം

വൈവിധ്യമാർന്ന അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധേയകാഴ്ചയ്ക്കും, പൗരാണികകാലത്തെ ഭാഷകളുടെ കൂലീനമായ മാതൃകകൾക്കും - ഗ്രീഹന്മാരും പിതാക്കന്മാരും തങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്താൽ കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയ - അപ്പൂറം ദൈവത്തിന്റെ സഭയിൽ കാതോലികതയുടെ അടയാളത്തെ ഇത്ര ഫലപ്രദമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിന് മറ്റൊന്നിനു മാവില്ല. അവരുടെ സമർപ്പണം സഭയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുന്നു.

വൈവിധ്യങ്ങളിലൂടെയുള്ള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ സ്വന്തം

യഥാർത്ഥത്തിൽ പൗരസ്ത്യരീത്തുകൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിന് വിചാരിക്കുന്നതിലും അധികം പ്രാധാന്യമുണ്ട്. മറ്റു രീത്തുകൾക്ക് കൂലീനത പകരുന്ന അവരുടെ പൗരാണികത്വം മഹനീയമാണ്. ഇത് സഭ മുഴുവനിലും ഉജ്ജ്വലമായ ഒരു രത്നമാണ്, ഇതു കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിന്റെ ദൈവദത്തമായ ഐക്യത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ ആരാധനക്രമത്തിന്റെയും ശിക്ഷണക്രമത്തിന്റെയും വൈവിധ്യം നിയമത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നിടത്തോളം അതിന്റെ ഇതരനന്മകൾക്കു പുറമേ അതു സഭയുടെ മഹത്ത്വത്തിനും ഉപയോഗത്തിനും ഏറെ ഗുണകരമായിട്ടുണ്ട്.

പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാ സഭകളെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ആഗോള സഭയുടെ ഉറച്ച നിലപാട്

സമർപ്പിതരോ അല്ലാത്തവരോ ആയ പുരോഹിതർ ഉൾപ്പെടുന്ന ലത്തീൻ റീത്തിലെ ഏതെങ്കിലും മിഷനറിമാർ തന്റെ ഉപദേശമോ സഹായമോ ഉപയോഗിച്ച് പൗരസ്ത്യസഭകളിലെ ഏതെങ്കിലുമൊരു വിശ്വാസിയെ ലത്തീൻ റീത്തിലേക്ക് മാറാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചാൽ അദ്ദേഹം അതിനാൽത്തന്നെ തന്റെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്ന് പുറത്താവുകയും ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഒപ്പം 'ദെമാൻദാത്താം' (Demandatam)

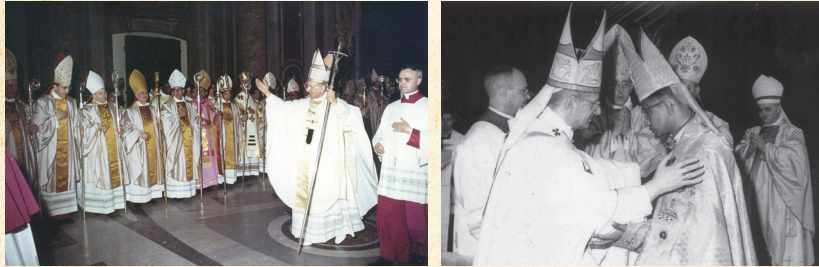
Bishops at St Peter's Square during the Second Vatican Council (1962 - 1965)

എന്ന കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷനിൽ മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ 'Ipsa facto suspension a divinis' ഉം മറ്റു ശിക്ഷാവിധികളും അദ്ദേഹം നേരിടേണ്ടിവരും. ഈ കല്പന സ്ഥിരവും നിലനില്ക്കുന്നതും ആയതിനാൽ നാം ഇതിന്റെ ഒരു പകർപ്പ് ലത്തീൻ ആചാരപ്രകാരമുള്ള പള്ളികളിൽ പരസ്യമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ ഉത്തരവിടുന്നു.

ലത്തീൻ റീത്തിലേക്ക് മാറിയ പൗരസ്ത്യരീത്തിൽപ്പെട്ട ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും ഈ മാറ്റത്തിന് പൊന്തിഫിക്കൽ റെസ്ക്രിപ്റ്റ് (Rescript) വഴി അംഗീകാരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഔദ്യോഗിക സിംഹാസനത്തോട് അപേക്ഷിച്ചാൽ അയാളുടെ യഥാർത്ഥ റീത്തിലേക്ക് മടങ്ങാൻ അനുവാദമുണ്ട്.

സ്വന്തം ഓർഡിനറിയുടെ (മെത്രാന്റെ) സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾ ഹാജരാക്കാത്ത പൗരസ്ത്യരീത്തിൽപ്പെട്ട ആർക്കും ലിംഗഭേദമന്യേ ലത്തീൻ റീത്തിൽപ്പെട്ട ഓർഡറുകളിലേക്കോ സമർപ്പിതസമൂഹങ്ങളിലേക്കോ പ്രവേശനം നൽകുന്നത് നിയമാനുസൃതം അല്ല.

2. പൗരസ്ത്യസഭകൾ (*Orientalium Ecclesiarum*) (1964 നവംബർ 21-ാം തീയതി പോൾ ആറാമൻ പാപ്പാ പൗരസ്ത്യ റീത്തിലെ കത്തോലിക്കാസഭകളെക്കുറിച്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച ഡിക്രി)

Episcopal Ordination of Mar Joseph Powathil by Pope Paul VI at St Peter's Basilica (13 February 1972)

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ പ്രമാണരേഖയിൽ സ്വഭാവത്താലേ പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാസഭകളെ ബാധിക്കുന്നവയൊഴികെയുള്ള എല്ലാ പ്രായോഗിക നിയമങ്ങളും റോമൻ റീത്തിനെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണ്. ഇവിടെയാണ്, പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളുടെ പൈതൃകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള 'പൗരസ്ത്യസഭകൾ' (*Orientalium Ecclesiarum*) എന്ന മറ്റൊരു വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ രേഖയുടെ പ്രാധാന്യം. ഇതിനുപുറമെ, 1990 ഒക്ടോബർ 18-നു നൽകപ്പെട്ട പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ കാനൻ നിയമസംഹിത, 1996-ലെ നിർദ്ദേശം എന്നീ രേഖകൾ പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളുടെ ആരാധനക്രമത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നത്, തങ്ങളുടെ ആരാധനക്രമത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണവും നവീകരണവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ ആരാധനക്രമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രമാണരേഖയുടെ (*Sacrosanctum Concilium*) പൊതുതത്ത്വങ്ങൾ മാത്രം സ്വീകരിക്കുകയും, എന്നാൽ തനതായതും വ്യക്തിഗതവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ അവർ പാലിക്കേണ്ടത് 'പൗരസ്ത്യസഭകൾ' (*Orientalium Ecclesiarum*), പൗരസ്ത്യസഭകൾക്കുള്ള കാനൻ നിയമസംഹിത, നിർദ്ദേശങ്ങൾ (Instruction) എന്നീ രേഖകളുമാണ് എന്നതാണ്. പൗരസ്ത്യസഭകൾ എന്ന പ്രമാണരേഖയിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങൾ താഴെക്കൊടുക്കുന്നു.

സാർവ്വത്രികസഭയുടെ അവിഭക്തപൈതൃകം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതിൽ പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാ സഭകളുടെ സംഭാവന

പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ സംവിധാനങ്ങൾ, ദൈവാരാധനാരീതികൾ, സഭാപാരമ്പര്യങ്ങൾ, ക്രൈസ്തവജീവിതസമ്പ്രദായം എന്നിവ കത്തോലിക്കാസഭ മഹത്തായി പരിഗണിക്കുന്നു. കാരണം, ആദരണീയമായ പുരാതനതംകൊണ്ട് ബഹുമാനമർഹിക്കുന്നവ എന്ന നിലയ്ക്ക് പിതാക്കന്മാർവഴി നൽകപ്പെട്ട ശ്ലൈഹികപാരമ്പര്യം അവയിൽ വെളിപ്പെടുന്നു. ഇവ സാർവ്വത്രികസഭയിലെ ദൈവികവെളിപാടിന്റെ അവിഭക്തമായ പൈതൃകസമ്പത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് (OE 1).

ഓരോ വ്യക്തിസഭയുടെയും അഥവാ റീത്തിന്റെയും പാരമ്പര്യങ്ങൾ ഭദ്രമായും അഭംഗുരമായും നിലനിൽക്കണമെന്നതാണ് കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ലക്ഷ്യം (OE 2).

പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാസഭകളുടെ സംരക്ഷണത്തിന്റെയും ഉന്നമനത്തിന്റെയും ആവശ്യകത

അതിനാൽ ലോകം മുഴുവനിലും എല്ലാ വ്യക്തിസഭകളുടെയും സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടവ സജ്ജീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം, ആത്മീയനന്മയ്ക്ക് ആവശ്യമായിടങ്ങളിൽ ഇടവകകളും സ്വന്തം ഹയരാർക്കിയും സ്ഥാപിക്കണം (OE 4).

എല്ലാ പൗരസ്ത്യരും സ്വന്തം നിയമാനുസൃതമായ ആരാധനക്രമരീതികളും ശിക്ഷണക്രമവും പാലിക്കാൻ കഴിയുമെന്നും അതിനു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും നൈസർഗ്ഗികവും ജീവാത്മകവുമായ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടിയല്ലാതെ ഒരു വ്യതിയാനവും അവയിൽ വരുത്താൻ പാടില്ലെന്നും അറിയുകയും സുനിശ്ചിതമായി ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യട്ടെ. അതുകൊണ്ട് ഇവയെല്ലാം പരമാവധി വിശ്വസ്തതയോടെ പൗരസ്ത്യരാൽത്തന്നെ പാലിക്കപ്പെടണം. ഇക്കാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് അനുദിനം കൂടുതൽ അറിവുനേടുകയും പൂർണ്ണമായി ആചരിക്കുകയും വേണം. കാലങ്ങളുടെയും വ്യക്തികളുടെയും സാഹചര്യങ്ങളാൽ അനുചിതമായി വ്യതിചലിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പൂർവ്വികപാരമ്പര്യങ്ങളിലേക്കു തിരികെപ്പോകാൻ അവർ തീവ്രയത്നം ചെയ്യട്ടെ (OE 6).

കുടുംബങ്ങളും അവയുടെ ആഘോഷവും പരികർമ്മവും സംബന്ധിച്ച പൗരസ്ത്യസഭകളിൽ നിലനിൽക്കുന്ന പുരാതന നടപടിക്രമം പരിശുദ്ധ സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസ് സ്ഥിരീകരിക്കുകയും സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആവശ്യമെങ്കിൽ അവ നവീകരിക്കണമെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നു (OE 12).

പൗരസ്ത്യ വൈദികരും സന്യാസിമാരും പുരാതനകാലം മുതലേ എല്ലാ പൗരസ്ത്യസഭകളിലും അത്യന്തം ബഹുമാനമായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന സ്വന്തം ക്രമത്തിലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും അനുസൃതമായി യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ആലോചിക്കേണ്ടതാണ് (OE 22).

സഭയ്ക്കുപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാസഭയുടെ പങ്ക്

റോമായിലെ ശൈഹിക്സിംഹാസനത്തോടു സംസർഗ്ഗമുള്ള പൗരസ്ത്യസഭകൾക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മുഴുവൻ, പ്രത്യേകിച്ച് പൗരസ്ത്യരുടെ, ഐക്യം എക്യുമെനിസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ പരിശുദ്ധ സുനഹദോസിന്റെ ഡിക്രിയുടെ തത്വങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പ്രാർത്ഥനയാലും ജീവിതമാതൃകയാലും പുരാതന പൗരസ്ത്യപാരമ്പര്യങ്ങളോടുള്ള ധർമ്മനിഷ്ഠമായ വിശ്വസ്തതയാലും പരസ്പരമുള്ള കൂടുതൽ ധാരണയാലും സഹകരണത്താലും കാര്യങ്ങളുടെയും ചൈതന്യത്തിന്റെയും സഹോദരനിർവ്വീശേഷമായ പരിഗണനയാലും പരിപോഷിപ്പിക്കാൻ പ്രത്യേക ചുമതലയുണ്ട് (OE 24).

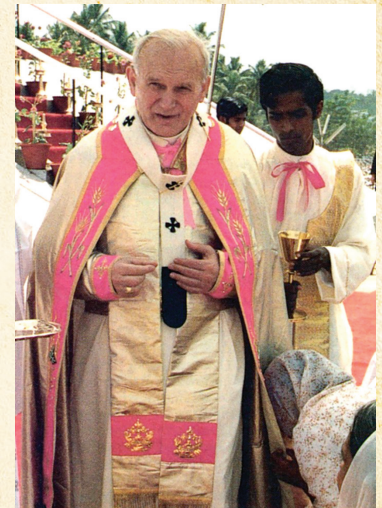
3. Unitatis Redintegratio (1964 നവംബർ 21-ന് പോൾ ആറാം പാപ്പ പുറപ്പെടുവിച്ച സഭയ്ക്കുതന്നെ സംബന്ധിച്ച രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ രേഖ)

പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ വളരെ സമ്പന്നമായ ആരാധനക്രമ ആദ്ധ്യാത്മിക പൈതൃകം എല്ലാവരായും അറിയപ്പെടുകയും ആദരിക്കപ്പെടുകയും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും വിലമതിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ക്രൈസ്തവപാരമ്പര്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയുടെ വിശ്വസ്തമായ സംരക്ഷണത്തിനും പൗരസ്ത്യ പാശ്ചാത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ അനുരഞ്ജനം സാധ്യമാക്കുന്നതിനും ഇതു പരമോന്നത പ്രാധാന്യമുള്ളതാണെന്ന് എല്ലാവരും തിരിച്ചറിയണം (UR 15).

വിവിധ പാരമ്പര്യങ്ങളിലുള്ള എല്ലാ ആദ്ധ്യാത്മിക, ആരാധനക്രമ, ശിക്ഷണക്രമ, ദൈവശാസ്ത്രപൈതൃകം സഭയുടെ പൂർണ്ണ കത്തോലിക്കാ ശൈഹിക് സ്വഭാവത്തിൽ ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഈ സുനഹദോസ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു (UR 17).

4. കിഴക്കിന്റെ വെളിച്ചം (Orientale Lumen) (ലെയോ 13-ാം പാപ്പായുടെ കിഴക്കിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ നൂറാം വാർഷികത്തിൽ 1995 മേയ് 2-ാം തീയതി ജോൺ പോൾ രണ്ടാം പാപ്പാ എഴുതിയ ശൈഹിക് ലേഖനം)

പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളുടെ പദവി അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ 'കിഴക്കിന്റെ മഹത്വം' എന്ന ചാക്രികലേഖനത്തിന്റെ പങ്ക് എത്രയോ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണെന്ന് നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. യഥാർത്ഥത്തിൽ, സാർവ്വത്രിക സഭയിൽ പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാസഭകളുടെ ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത പങ്ക് തിരിച്ചറിഞ്ഞ കത്തോലിക്കാസഭാചരിത്രത്തിലെ ആദ്യ ശൈഹിക് കരേഖയാണിത്. 1917-ൽ പൗരസ്ത്യസഭകൾക്കായുള്ള കാര്യാലയം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും 1920-ൽ സുറിയാനി സഭാപിതാവായ മാർ അപ്രേമിനെ സാർവ്വത്രികസഭയുടെ വേദപാരംഗതൻ ആയി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനും ഈ ചാക്രികലേഖനം പ്രേരകമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. യഥാർത്ഥത്തിൽ 'കിഴക്കിന്റെ മഹത്വം'ത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും സാർവ്വത്രികസഭയ്ക്ക് അതു നൽകിയ സംഭാവനകളുമാണ് അതിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ നൂറാം വാർഷികത്തിൽ 1995 മേയ് 2-ാം തീയതി 'കിഴക്കിന്റെ വെളിച്ചം' (Orientale Lumen) എന്ന ശൈഹിക്ലേഖനം എഴുതാൻ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ പാപ്പായെ പ്രേരിപ്പിച്ചിരിക്കുക. കിഴക്കിന്റെ വെളിച്ചം പൗരസ്ത്യസഭകളെ മാത്രം അഭിസംബോധന ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതല്ല; മറിച്ച് പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളുടെ സാർവ്വത്രിക പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചും പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ചില മുഖ്യങ്ങളെ കാണു

Pope John Paul II at the inaugural celebration of the restored Holy Qurbana of the Syro-Malabar Church (Kottayam, Kerala, 8 February 1986)

നതിനെക്കുറിച്ചും എല്ലാ കത്തോലിക്കാസഭകൾക്കുമായി എഴുതപ്പെട്ട ശ്ലോഹികലേഖനമാണിത്. ഇതെല്ലാം കാണിക്കുന്നത് പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാ സഭകളും അവയുടെ ധന്യമായ പാരമ്പര്യങ്ങളും സാർവ്വത്രികസഭയിൽ എത്രമാത്രം വിലമതിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നതാണ്. കിഴക്കിന്റെ വെളിച്ചത്തിലെ ചില പ്രധാനപ്പെട്ട ആശയങ്ങൾ ചുവടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

സാർവ്വത്രികസഭയിൽ പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കുള്ള ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത സ്ഥാനം

മിശിഹായുടെ സഭയുടെ പിതൃസഭയിന്റെ അവിഭാജ്യമായ ഒരു ഘടകമാണ് പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ ആദരണീയവും പുരാതനവുമായ പാരമ്പര്യം. അതിനാൽ കത്തോലിക്കർ ഒന്നാമതായി ചെയ്യേണ്ടത് ആ പാരമ്പര്യത്തിൽ പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെടുമാറ് അതിനെ പരിചയപ്പെടുകയും ഓരോരുത്തർക്കും സാധിക്കുന്നതിന്റെ പരമാവധി ഐക്യപരിശ്രമങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയുമാണ് (OL 1).

കത്തോലിക്കാസഭയിലെ ലത്തീൻ പാരമ്പര്യത്തിൽപ്പെട്ട അംഗങ്ങളും ഈ നിക്ഷേപം എന്തെന്ന് നന്നായി അറിയണം. തിരുസ്സഭയുടെ സാർവ്വത്രികതയുടെ പൂർണ്ണമായ പ്രകാശനം സഭയിലും ലോകത്തിലും പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെടണമെന്നുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹം മാർപ്പാപ്പായോ ടൊപ്പം അവർക്കും അനുഭവമാകണം. സഭയുടെ ഈ സാർവ്വത്രികത ഒരാറ്റ പാരമ്പര്യത്തിലൂടെയോ, പ്രത്യേകിച്ച് മറ്റൊന്നിനോട് വിരോധഭാവമുള്ള ഒറ്റ സമൂഹത്തിലൂടെയോ അല്ല പ്രകാശിതമാകുന്നത്. പാശ്ചാത്യസഭയിലെമ്പോലെയും പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ ജീവിതത്തിലും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും വളരുകയും ചെയ്യുന്ന സാർവ്വത്രികസഭയുടെ ദൈവവിഷ്കൃതവും അവിഭാജ്യവുമായ പിതൃസഭയിനെ നാമേവരും പൂർണ്ണമായി ആസ്വദിക്കാൻ ഇടയാക്കണം (OL 1).

പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാസഭകളുടെ ആരാധനക്രമത്തിലുള്ള ദൈവശാസ്ത്രസമീപനം

ത്രിതാരകയാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെയും കൗദാശികജീവിതത്തിലുള്ള അതിന്റെ അനാവരണത്തെയും ശക്തമായി ഊന്നിപ്പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ദൈവസഭാവത്തിന്റെ ഐക്യത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തോടൊപ്പം ദൈവികസത്ത അഗ്രാഹ്യമാണെന്നുള്ള വസ്തുതയും പൗരസ്ത്യസഭകൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. പൗരസ്ത്യ സഭാപിതാക്കന്മാർ എപ്പോഴും തറപ്പിച്ചുപറയുന്നത് ദൈവം എന്താണെന്നറിയുക അസാധ്യമാണെന്നാണ്. പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായി രക്ഷാചരിത്രത്തിലൂടെ ദൈവം തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (OL 6).

ദൈവികയാഥാർത്ഥ്യം അവാച്യമാണെന്നുള്ള ബോധം ആരാധനാനുഷ്ഠാനത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്. രഹസ്യാത്മകത ആരാധനയിൽ ആഴത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്നവരാണ് എല്ലാ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരും (OL 6).

പാരമ്പര്യവും പ്രതീക്ഷയുമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെ കിഴക്ക് (പൗരസ്ത്യസഭകൾ) സജീവമായ വിധത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ച് അതിന്റെ ആരാധനക്രമം മുഴുവൻ രക്ഷയുടെ അനുസ്മരണവും കർത്താവിന്റെ പ്രത്യാഗമനത്തിനായുള്ള പ്രാർത്ഥനയുമാണ് (OL 8).

പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാസഭകളുടെ ആരാധനക്രമ ആഘോഷങ്ങളുടെ അതുല്യത

പൗരസ്ത്യസഭകളിലെ ആരാധനക്രമമായ പ്രാർത്ഥന മനുഷ്യവൃക്തിയെ അവന്റെ അഥവാ അവളുടെ സമ്പൂർണ്ണതയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാനുള്ള വലിയൊരു പ്രവണത കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ ഔന്നത്യഭാവത്തിൽത്തന്നെ (ദിവ്യ)രഹസ്യം ആലപിക്കപ്പെടുന്നു; അതേസമയം രക്ഷിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വികാരത്തുള്ളൽ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പരിശുദ്ധ കർമ്മത്തിൽ ശാരീരികതപോലും സ്തുതിക്കാനായി ആഹ്വാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു; ദൈവിക്കൈക്യത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട നാമങ്ങളി

Invocation of the Holy Spirit during Holy Qurbana

ലൊന്നായും രൂപാന്തരീഭവിച്ച മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ മാതൃകയായും പൗരസ്ത്യസഭകളിൽ സൗന്ദര്യം എല്ലായിടത്തും കാണപ്പെടുന്നു: ദൈവാലയത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽ, ശബ്ദങ്ങളിൽ, നിറങ്ങളിൽ, വെളിച്ചത്തിൽ, സൗരഭ്യത്തിൽ. സുദീർഘമായ ആഘോഷങ്ങൾ, ആവർത്തിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ എല്ലാം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്, ഒരുവൻ തന്റെ പൂർണ്ണ വ്യക്തിത്വത്തോടുകൂടി ആഘോഷിക്കുന്ന രഹസ്യത്തോട് പടിപടിയായി താദാത്മ്യപ്പെടുന്നതിനെയാണ്. അങ്ങനെ സഭയുടെ പ്രാർത്ഥന ഇപ്പോൾത്തന്നെ സ്വർഗ്ഗീയാരാധനയിലെ പങ്കുചേരലായി ഭവിക്കുന്നു, നിത്യാനന്ദത്തിന്റെ മൂന്നാസ്വാദനമായിത്തീരുന്നു (OL 11).

ഇതേക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ, ക്രിസ്തീയാനുഭവത്തെ കൂടുതൽ പൂർണ്ണമായും ആഴത്തിലും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന വലിയ പ്രാധാന്യമുള്ള ഘടകങ്ങൾ എന്റെ കൺമുമ്പിൽ ഞാൻ കാണുന്നു. ഇന്നത്തെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ പ്രതീക്ഷകൾക്ക് കൂടുതൽ പൂർണ്ണമായ ക്രിസ്തീയപ്രതികരണം നൽകാൻ ഈ ഘടകങ്ങൾക്കു കഴിയും (OL 5).

ദൈവത്തെ അദ്യശ്യമായി മനസ്സിലാക്കുന്ന വിശിഷ്ടമായ മാർഗ്ഗം

പൗരസ്ത്യക്രിസ്തീയതയുടെ 'അപ്പോഫാറ്റിസം' (apophatism) - നിഷേധസിദ്ധാന്തപ്രകാരം ദൈവത്തെ അറിയുന്നത് - ഇങ്ങനെയാണുണ്ടായത്. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിൽ മനുഷ്യൻ കൂടുതൽ വളരുന്നതനുസരിച്ച് സത്ത ഗ്രഹിക്കാനാവാത്ത അപ്രാപ്യമായ രഹസ്യമാണ് ദൈവമെന്ന കൂടുതൽ അവബോധം അവനുണ്ടാകുന്നു. പിടികൊടുക്കാത്തതും വ്യക്തിപരമല്ലാത്തതുമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന സ്പഷ്ടമല്ലാത്ത ആദ്ധ്യാത്മദർശനമായി ഇതിനെ കൂട്ടിക്കുഴയ്ക്കരുത്. നേരേ മറിച്ച്, പൗരസ്ത്യക്രിസ്ത്യാനികൾ തിരിയുന്നത്, ജീവിക്കുന്ന വ്യക്തികളായി വാത്സല്യപൂർവ്വം സന്നിഹിതിനായിരിക്കുന്ന പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ ദൈവത്തിലേക്കാണ്. ദൈവത്തിന് അവർ ആഘോഷപൂർവ്വവും വിനീതവും പ്രൗഢവും ലളിതവുമായ ആരാധനാസ്മാരകങ്ങളർപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരുവൻ ഈ സന്നിധാനത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ അടുക്കുന്നത് സർവ്വോപരി ആരാധനാത്മകമായ നിശബ്ദതയിൽ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടാൻ സ്വയം അനുവദിക്കുമ്പോഴാണ് അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നു. കാരണം, ദൈവത്തെ അറിയുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ പരമകാഷ്ഠിയിലെത്തുമ്പോൾ കാണുന്നത് അവിടുത്തെ സമ്പൂർണ്ണമായ അതീന്ദ്രിയാവസ്ഥയാണ്. വ്യവസ്ഥാനുസൃതമായ ധ്യാനത്തേക്കാൾ വിശുദ്ധ ലിഖിതത്തിന്റെയും ആരാധനക്രമത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനാപൂർണ്ണമായ സ്വാംശീകരണത്തിലൂടെയാണ് ഈ അവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേരുക (OL16).

5. 1996 ജനുവരി 6, പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ കാണൻ നിയമസംഹിതയിലെ ആരാധനക്രമ നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശം

പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളുടെ ആരാധനക്രമപാരമ്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്റെയും പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്റെയും ആവശ്യകത സംബന്ധിച്ച് പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം പുറപ്പെടുവിച്ച മറ്റൊരു രേഖയാണിത്. പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളുടെ ആരാധനക്രമപാരമ്പര്യങ്ങളുടെ സംരക്ഷണം ഈ സഭകൾക്കു മാത്രമല്ല ആഗോള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ സമ്പന്നതയ്ക്ക് മുതൽക്കൂട്ടാകുന്നുവെന്ന് ഈ രേഖയിലൂടെ പൗരസ്ത്യസിംഹാസനം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. തങ്ങളുടെ സമ്പന്നമായ ആരാധനക്രമ-ആദ്ധ്യാത്മിക പാരമ്പര്യങ്ങളും ആചാരങ്ങളും ശിക്ഷണക്രമവും സംരക്ഷിക്കുവാനും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാനും പരിപോഷിപ്പിക്കുവാനും സാർവ്വത്രികസഭ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കർക്ക് ഉറപ്പുനൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രേഖയിലൂടെ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളെ അവരുടെ ആരാധനക്രമത്തിലും പാരമ്പര്യങ്ങളിലും ആത്മീയതയിലും സമ്പൂർണ്ണ ആഘോഷത്തിലുള്ള യോജിപ്പ് വീണ്ടെടുക്കാൻ സഹായിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതുവഴിയായി ആഗോള കത്തോലിക്കാസഭ ഈ പ്രത്യേക പൈതൃകങ്ങളിലൂടെ സമ്പന്നമാക്കപ്പെടുന്നു.

പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആധികാരികമായ ആരാധനക്രമപാരമ്പര്യങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള പ്രാഥമിക പരിശ്രമങ്ങൾ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു തന്നെയാണ് ഉണ്ടായതെന്ന് ഇത് ഒരിക്കൽക്കൂടി തെളിയിക്കുന്നു. ഈ രേഖ താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് പ്രാമുഖ്യം നൽകുന്നു.

'അനീഷേധമായ മൂല്യം' ദൈവികമായി വെളിപ്പെട്ടത് 'കത്തോലിക്കാസഭ His Eminence Cardinal Achille Silvestrini with Pope John Paul II

യുടെ അവിഭക്തമായ പൈതൃകം കത്തോലിക്കാ പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ വ്യത്യസ്തമായ പ്രത്യക്ഷീകരണങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളുടെ സമ്പന്നതയെന്ന് ഈ രേഖ വിവരിക്കുന്നു (നിർദ്ദേശങ്ങൾ 7).

'Unitatis Redintegratio' എന്ന രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ സഭൈക്യത്തെ സംബന്ധിച്ച ഡിക്രി ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് സഭൈക്യത്തെ വളർത്തുന്നതിന് പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളിലെ ആധികാരിക ആരാധനക്രമങ്ങൾ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പങ്ക് നിർദ്ദേശം (The Instruction) അടവരയിടുന്നു

“പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ സമൃദ്ധിയാർന്ന ആരാധനാപരവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ പിതൃസ്വത്ത് എല്ലാവരും അറിയണം, ആദരിക്കണം; കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും പോറ്റിവളർത്തുകയും വേണം. പൂർണ്ണമായ ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തെ വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം സംരക്ഷിക്കാനും കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള ക്രൈസ്തവർ തമ്മിൽ ഐക്യം കൈവരുത്താനും ഇതനുപേക്ഷണീയമായ ആവശ്യമാണെന്നവർ മനസ്സിലാക്കണം” (Instruction 2).

Mar Joseph Srampickal with His Grace Dr. Mathews Mar Timotheos, Metropolitan of UK, Europe and Africa Diocese of the Malankara Orthodox Syrian Church at St. Stephen's Indian Orthodox Church, Birmingham

ക്രൈസ്തവ ഉറവിടങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക അനുഭവത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള തുടർച്ച പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകൾ നിലനിർത്തുന്നുവെന്ന് നിർദ്ദേശം (The Instruction) നിരീക്ഷിക്കുന്നു

പിതാക്കന്മാർ വിപുലമായി വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രതീകാത്മക ബൈബിൾ ദൈവവിജ്ഞാനീയത്തെ പൗരസ്ത്യസഭകൾ അസുയാർഹമായ വിധം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആരാധനാനുഷ്ഠാനത്തിൽ സൂചിതവും അതിനെ ചൂഴ്ന്നുനിലക്കുന്നതുമായ ഭിതിജനകവും അവർണ്ണനീയവുമായ രഹസ്യാത്മകതയെ അവ സംരക്ഷിക്കുന്നു (Instruction 9).

കുടിയേറ്റദേശങ്ങളിൽ പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാ തനിമയുടെ പരിരക്ഷ

കുടുതൽ ആതിഥ്യമുദ്രാദ ഉള്ളവയെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന, ലത്തീൻ പാരമ്പര്യം പ്രാബല്യത്തിലിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് പൗരസ്ത്യരാ

Purathu Namaskaram (Celebrating Ramsha at the courtyard of Preston Cathedral)

ജ്യോതിർനിന്ന് വൻതോതിൽ കുടിയേറ്റങ്ങൾ നടക്കുന്ന ഇന്നത്തേതുപോലെയാരു കാലഘട്ടത്തിൽ പൗരസ്ത്യതനിമ നഷ്ടപ്പെടാവുന്ന അപകടം പ്രത്യേകിച്ചും പ്രകടമാണ്. ഇപ്രകാരം താമസമുറപ്പിക്കുന്ന പൗരസ്ത്യവിശ്വാസികളുടെ പിതൃസ്വത്തിനാൽ ആതിഥേയരാജ്യങ്ങൾ സമ്പന്നമാക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പിതൃസ്വത്തിന്റെ സംരക്ഷണം പൗരസ്ത്യ ഇടയന്മാർ മാത്രമല്ല കുടിയേറ്റ സ്ഥലങ്ങളിലെ ലത്തീൻ ഇടയന്മാരും നിലനിർത്തുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. കാരണം, മിശിഹായുടെ സഭയുടെ ബഹുവർണ്ണസമ്പത്തിനെ അത് അത്യാകരമായ രീതിയിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു (Instruction 10).

പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കരെ അവരുടെ കലർപ്പില്ലാത്ത തനതായ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ നിന്നകറ്റുന്ന എല്ലാ ശ്രമങ്ങളെയും നിർദ്ദേശം (The Instruction) അപലപിക്കുന്നു

ഈ നിക്ഷേപങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടണമെന്നും ലോകത്തിന്റെ സുവിശേഷവൽകരണത്തിന് എന്നത്തേക്കാൾ കാര്യക്ഷമമായ സംഭാവന നൽകണമെന്നും ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട്, പൗരസ്ത്യസഭാംഗങ്ങൾക്ക് അവ സംരക്ഷിക്കാനും അറിയാനും ജീവിക്കാനുമുള്ള അവകാശവും ചുമതലയുമുണ്ടെന്ന് പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാസഭകളെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രമാണരേഖയും തുടർന്നുണ്ടായ മറ്റു രേഖകളും ഉറപ്പിച്ചുപറയുന്നു. പൗരസ്ത്യവിശ്വാസികളെ തങ്ങളുടെ സഭകളിൽനിന്ന് അകറ്റിനിർത്താനുള്ള ഏതൊരു ശ്രമത്തെയും ഇതുവഴി വ്യക്തമായി അപലപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അംഗങ്ങളെ ഒരു സ്വയാധികാരസഭയിൽനിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്ക്, മാറുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന, നൈയാമിക ഫലങ്ങളോടുകൂടിയ സ്പഷ്ടവും മാറ്റാനൊക്കാത്തതുമായ രീതിയിലുള്ളതാവാം ഈ ശ്രമം. അതല്ലെങ്കിൽ, അത്ര സ്പഷ്ടമായിട്ടല്ലാതെ, സ്വന്തം സഭാപൈതൃകത്തോടു ചേർന്നുപോകാത്ത ചിന്താരൂപങ്ങൾ, ആദ്ധ്യാത്മികത, ഭക്താനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എന്നിവ സ്വായത്തമാക്കുന്നതിനെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടാവാം. റോമാ മാർപ്പാപ്പാമാർ പലപ്പോഴും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പതിമൂന്നാം ലെയോ മാർപ്പാപ്പാ 'കിഴക്കിന്റെ മഹത്ത്വം' (*Orientalium Dignitas*) എന്ന ശ്ലോഹികലേഖനത്തിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമാണിത്. (Instruction 10).

പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളിൽ നവോത്ഥാനവും പുരോഗതിയും

“ഏതൊരു മാറ്റവും മുൻകൂട്ടിയുള്ള തയ്യാറെടുപ്പോടെ വേണമെന്നുമാത്രമല്ല, ആധികാരികമായ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രചോദനം സ്വീകരിക്കുന്നതും അവയോട് ഒത്തുപോകുന്നതുമായിരിക്കണം” (Instruction 11).

ജീവാത്മകമായ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടിയല്ലാതെ പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും ശിക്ഷണങ്ങളിലും മാറ്റം വരുത്തുവാൻ പാടില്ലെന്ന് കൗൺസിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. കാലത്തിന്റേയോ വ്യക്തികളുടെയോ സാഹചര്യങ്ങളിൽപ്പെട്ട് അവ വ്യതിചലിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പൗരാണിക പാരമ്പര്യങ്ങളിലേക്ക് തിരിയാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണെന്നും കൗൺസിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നു (Instruction 12).

പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളിലെ ആരാധനക്രമത്തിന്റെ സമുന്നതസ്ഥാനം

പൗരസ്ത്യസഭകൾ ആരാധനാപൈതൃകത്തിനു നൽകുന്ന ഔന്നത്യം കൂടുതൽ മഹത്തരമാണ്. കാരണം, ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ അത്യുച്ചസ്ഥാനം എന്ന നിലയിൽ ലിറ്റർജിക്കുള്ള പ്രഥമസ്ഥാനം പ്രത്യേകമായ വിധം അവ നിലനിർത്തിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ പിതാക്കന്മാരുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ സഭയുടെ ചൈതന്യത്തോട് ഈ സഭകൾ പരിപൂർണ്ണമായ വിശ്വസ്തത പുലർത്തുന്നു. അക്കാലത്ത് മതബോധനവും മതപരമായ ഇതരപഠനങ്ങളും നടത്തിയിരുന്ന വേദി ആരാധനക്രമമായിരുന്നു. സഭയുടെ ജീവിതം മുഴുവൻ ആരാധനയിൽ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്നും ഈ മാതൃകയാണ് പൗരസ്ത്യസഭകൾക്ക് പ്രചോദനം നൽകുന്നത്, അവയുടെ ശക്തിയും അതുതന്നെ. (Instruction 15).

Gospel Proclamation, Conclusion of Year of St Joseph at St Michael's Abbey, Farnborough

പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളുടെ ആധികാരികമായ ആരാധനക്രമ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണത്തിന്റെ ആവശ്യകത

പാശ്ചാത്യപാരമ്പര്യത്തിന്റെ സ്വാധീനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ലിറ്റർജിയുടെ തലത്തിൽ പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കാസഭകൾ തങ്ങളുടെ ശരിയായ പാരമ്പര്യങ്ങളോടു കൂടുതൽ വിശ്വസ്തമായ യോജിപ്പ് പുലർത്തിയിട്ടുണ്ട്. വ്യതിചലനത്തിനു കാരണമാക്കിയതെല്ലാം നീക്കം ചെയ്തു കൂടുതൽ ആധികാരികതയും ഊർജ്ജസ്വലതയും വീണ്ടെടുക്കുന്ന ആരാധനക്രമങ്ങൾക്കാണ് പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ പ്രത്യേക തനിമയിലുള്ള വളർച്ചയ്ക്ക് ഏറ്റവും പറ്റിയ ആരംഭം കുറിയ്ക്കാവുന്നത്. അവയിൽ ആധുനികകാലത്തെ വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ സ്पर्ശിക്കാനും മനസ്സുകളെ പ്രകാശിപ്പിക്കാനും കഴിയുന്ന വാക്കുകളും ആംഗ്യങ്ങളും സ്വീകരിക്കാനാവും (Instruction 16).

മെത്രാന്മാരുടെയും വൈദികരുടെയും വസ്ത്രങ്ങളും ആരാധനക്രമതിരുവസ്ത്രങ്ങളും

ലിറ്റർജി സംബന്ധമായ വസ്ത്രങ്ങളിൽ അനുചിതമായ മാറ്റങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, പരമ്പരാഗതനിയമങ്ങൾ പുനഃസ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. വൈദികരുടെ ലിറ്റർജിപരമല്ലാത്ത വസ്ത്രങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ സ്വയാധികാര വ്യക്തിസഭകൾ പരമ്പരാഗത പൗരസ്ത്യ ശൈലിയിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും (Instruction 66).

ഇതര ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾ

വിശ്വാസികളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിനു സഹായകമായ പ്രത്യേകമായ ഭക്താനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഓരോ സഭയുടെയും പൈതൃകത്തിന് അന്യമായിത്തീരുക എന്നതു നല്ലതല്ല. പൈതൃകത്തിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രമായി അവ വികസിക്കുന്നപക്ഷം ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ 'സമാന്തര' രൂപങ്ങൾക്ക് അവ ജന്മം കൊടുത്തെന്നു വരാം. [...] വിശ്വാസികളുടെ സർവ്വസാധാരണമായ ഭക്താനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്ക് [...] ആണ്ടുവട്ടത്തിലെ വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളോട് പൊരുത്തമുണ്ടായിരിക്കണം. ആരാധനക്രമത്തിനനുസൃതവ്യക്തമാകണം - അവ ആരാധനക്രമത്തിൽ നിന്നുതന്നെ ഒരു വിധത്തിൽ മുളയെടുക്കുന്നവയും ജനങ്ങളെ അതിലേക്കുപിടിക്കുന്നവയുമാകണം. ആരാധനക്രമം പ്രകൃത്യാതന്നെ അവയെല്ലാം അതിശയിക്കുന്ന ഒന്നാണല്ലോ (Instruction 38).

ഉപസംഹാരം

കുടിയേറ്റരാജ്യങ്ങളിലായിരിക്കുമ്പോഴും, പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാ സഭാവിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ ആരാധനക്രമം, ദൈവശാസ്ത്രം, ആദ്ധ്യാത്മികത, ശിക്ഷണക്രമം, സംസ്കാരം എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്ന ആധികാരിക പാരമ്പര്യം ജീവിക്കണമെന്നത് പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെ ആഗ്രഹമാണെന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ ചർച്ചകളിൽനിന്നും വിശകലനങ്ങളിൽനിന്നും നമുക്ക് വ്യക്തമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ ഇതു പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസികളുടെ മേലുള്ള അടിച്ചേല്പിക്കലല്ല; മറിച്ച് അവരുടെ കർത്തവ്യമാണ്. തങ്ങളുടെ സമ്പന്നമായ പാരമ്പര്യങ്ങളെ വിലമതിക്കാൻ അവരെ വളർത്താനും സ്വന്തം ആരാധനക്രമങ്ങളിൽത്തന്നെ അവരുടെ സഭാപരവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുവാനും മാത്രമാണ് ഇതിലൂടെ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തീയ സത്യത്തിന്റെയും രക്ഷയുടെയും വെളിപാടിന്റെ പൂർണ്ണതയെ പൂരിതമാക്കുന്ന പൗരസ്ത്യ സഭകളുടെ വിവിധ ഘടകങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിൽനിന്ന് സാർവ്വത്രിക സഭയ്ക്കും പ്രയോജനം ലഭിക്കണമെന്ന് പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം അത്യധികമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടൻ സീറോ മലബാർ കത്തോലിക്കാ രൂപതയിലെ അംഗങ്ങളായ നമ്മൾ സഭാത്മകതനിമയിൽ എന്താകണമെന്നുള്ള സാർവ്വത്രികസഭയുടെ ആഗ്രഹം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് 'മാർത്തോമ്മാമാർഗ്ഗം' എന്ന നമ്മുടെ പ്രത്യേക പൗരസ്ത്യതനിമ നമുക്കു വിശകലനം ചെയ്യാം.

**എങ്ങനെയാണ് മാർത്തോമ്മാ
നസ്രാണി തനിമയെക്കുറിച്ച്
(മാർത്തോമ്മാമാർഗ്ഗം) പഠിക്കാനും
ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടൻ രൂപതയിൽ അത് ആധികാ
രികമായി ജീവിക്കാനും സാധിക്കുന്നത്?**

നാനമ്മെത്തന്നെ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളായി കണക്കാക്കുകയും നമ്മുടെ സഭാത്മകമായ ഉത്ഭവം മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ ഭാരതത്തിൽ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നടത്തിയ സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിൽ ആണെന്ന ബോധ്യത്തിൽ എത്തിനില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശ്വാസത്തിൽ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ മക്കൾ

എന്ന നിലയിൽ ശ്ലീഹായാൽ അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരായ മാർ അദ്ദായി, മാർ മാറി എന്നിവരാൽ സ്ഥാപിതമായ എദേസ്സ, സെലൂഷ്യ-സ്റ്റെസിയോൺ, പേർഷ്യ എന്നിവിടങ്ങളിലെ സഭകളുടെ അതേ ആരാധനക്രമവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ പൈതൃകത്തിൽ നാം പങ്കുചേരുന്നു. ഈ സഭകൾ ഈശോയുടെ ശ്ലീഹന്മാരുടെ യഹൂദ-ക്രൈസ്തവ പൈതൃകം സ്വന്തമാക്കുകയും പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ വികസിക്കുകയും പൗരസ്ത്യസുറിയാനി അല്ലെങ്കിൽ കൽദായ റീത്തായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്തു. മേൽപറഞ്ഞ സഭകൾ മതപരമായും സാംസ്കാരികമായും ഭാഷാപരമായും വാണിജ്യപരമായുമുള്ള ബന്ധത്തിൽ തമ്മിൽ കൂട്ടിയിണക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരം ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ നസ്രാണികൾ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി/കൽദായ റീത്ത് ആയിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ദക്ഷിണേന്ത്യൻ ഭാഷയിലുള്ള സഭാപരമായ വാക്കുകളുടെ അഭാവവും ഈ ഭാഷകളിൽ സുറിയാനിഭാഷയിൽനിന്നും കടമെടുത്ത വാക്കുകളുടെ ബാഹുല്യവും ആദ്യകാലം മുതൽ മാർത്തോമ്മാനസ്രാണിസഭയുടെ പൗരസ്ത്യസുറിയാനി ഉത്ഭവത്തെ സാധൂകരിക്കുന്നു.

മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികളുടെ സാംസ്കാരികവും മതപരവുമായ തനിമയെ മാർത്തോമ്മാമാർഗ്ഗം എന്നു വിളിക്കുന്നു. നമുക്ക് ഈ മാർത്തോമ്മാനസ്രാണി തനിമ എന്നത് ഒരു സമൂഹത്തിന്റെയും സ്ഥലങ്ങളുടെയും കുടുംബചരിത്രങ്ങളുടെയും പങ്കുവയ്ക്കപ്പെട്ട സവിശേഷതകളാണ്. ഇതുതന്നെയാണ് ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടനിലും മറ്റു പ്രവാസസ്ഥലങ്ങളിലും വസിക്കുന്ന സീറോ മലബാർ വിശ്വാസികളുടെ പ്രത്യേകതയും. അവ നമ്മുടെ ജന്മസ്ഥലം (യുവതലമുറയുടെ കാര്യത്തിൽ അവരുടെ മാതാപിതാക്കളുടെയോ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെയോ ജനനസ്ഥലം) സീറോ മലബാർ നസ്രാണികൾ എന്ന നിലയിലുള്ള മതപരമായ തനിമ, ദൈവാരാധന ആഭിമുഖ്യങ്ങൾ, ഭാഷ, പാചകകല, സാമൂഹിക പെരുമാറ്റരീതികൾ, കല, സാഹിത്യം, സംഗീതം എന്നിവയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അതുകൊണ്ട് നമ്മൾ അവബോധം ഉള്ളവരാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും ഇഷ്ടപ്പെട്ടാലും ഇല്ലെങ്കിലും സീറോ മലബാർ സഭയുടെ തനിമ നമ്മുടെ വ്യക്തിപരവും സാമൂഹികവുമായ ജീവിതത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമാണ്. നമ്മുടെ ഈ സ്വത്വബോധം ലത്തീൻ സഭയിലെ സഹോദരങ്ങളുടേതുപോലെ ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടൻ രൂപതയിൽ വ്യാപകമല്ലായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം ഇതുമായി സഹകരിക്കുന്നില്ലായിരിക്കാം.

ക്കാം. എന്നിരുന്നാലും മാർത്തോമ്മാനസ്രാണി തനിമ നമ്മളെ നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷകനുമായ ഈശോമിശിഹായോടും മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായോടും പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരോടും അതുപോലെ മറ്റു പൈതൃകം പേരുന്ന സഭകളിലെ വിശ്വാസികളോടും നമ്മളെ ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനാൽ, മാർത്തോമ്മാനസ്രാണി തനിമയുടെ മൂല്യവും സംസ്കാരവും ജനത്തിന്റെ യോഗ്യതയോ സമൃദ്ധിയോ അല്ലെങ്കിൽ സമൂഹത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിന്റെയോ ഗുണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിലയിരുത്തപ്പെടേണ്ടതല്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, മാർത്തോമ്മാനസ്രാണി തനിമ നമ്മുടെ വ്യക്തിപരവും ആത്മീയവുമായ ജീവിതത്തിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത കാര്യമാണ്. ഈ തനിമ നമ്മൾ ആരാണെന്നും നമ്മൾ എവിടെയാണെന്നും നമ്മൾ ആരാകണമെന്നും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഭാഗ്യവശാൽ നമ്മിൽ ഏറെപ്പേരുടെ കാര്യത്തിൽ, നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെയും ബന്ധുക്കളുടെയും സഹായത്താൽ നമ്മൾ മാർത്തോമ്മാനസ്രാണിത്തനിമയെക്കുറിച്ച് അവബോധമുള്ളവരും അതിൽ അഭിമാനിക്കുന്നവരും അതിനെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നവരുമാണ്. അതേസമയം, ഈ തനിമയെക്കുറിച്ച് ആവശ്യമായ സൈദ്ധാന്തികമായ അറിവ് കുറവായതുകൊണ്ട് അതേക്കുറിച്ച് നമ്മൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. മാർത്തോമ്മാനസ്രാണിത്തനിമയെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്നതും മനസ്സിലാക്കുന്നതും നമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ വളർച്ചയ്ക്കും സുസ്ഥിതിക്കും സഹായിക്കുകയും അതുവഴി നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലെ അംഗങ്ങളുമായി മാത്രമല്ല മറ്റു വംശീയ മത തനിമയിലുള്ളവരുമായി ബന്ധപ്പെടുവാനും നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. മാർത്തോമ്മാനസ്രാണിത്തനിമയെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്നതിനും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും നമ്മൾ സീറോ മലബാർ സഭയുടെ അഞ്ച് അടിസ്ഥാനപരമായ ഘടകങ്ങളായ ആരാധനക്രമം, ദൈവശാസ്ത്രം, ആദ്ധ്യാത്മികത, ശിക്ഷണക്രമം, സംസ്കാരം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

1. ആരാധനക്രമം

മറ്റ് ഏത് എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭയിലും എന്നതുപോലെ നമ്മുടെ സഭയിലും ആരാധനക്രമം എന്നത് കുദാശകൾ, യാമപ്രാർത്ഥനകൾ, കുദാശാനുകരണങ്ങൾ, ആരാധനവത്സരം എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. നമ്മുടെ സുറിയാനി ആരാധനക്രമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനസവിശേഷതകളിലൊന്ന് അതിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന രഹസ്യാത്മകതയാണ്.

സുറിയാനി സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ പ്രബോധനമനുസരിച്ച് ദൈവം മുൻകൈ എടുത്ത് അടയാളങ്ങളിലൂടെയും പ്രതീകങ്ങളിലൂടെയും തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യനായിട്ടു ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നും അറിയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. സുറിയാനി പിതാക്കന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ മാർ അപ്രേം (306-373) പറയുന്നു: “അങ്ങയുടെ പ്രതീകങ്ങൾ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലുമുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങ് എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലുംനിന്നും മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.” പ്രതീകാത്മകഭാഷ രഹസ്യത്തിന്റെ ഭാഷയാണ്. അതു ദൈവികയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ ആഴങ്ങളിലേക്കു പോകാൻ മനുഷ്യാത്മാവിനെ സഹായിക്കുന്നു. എങ്ങനെ? ദൈവത്തിന്റെ അന്തർലീനതയെക്കുറിച്ചും ഭൗതികാനുഭവസീമകൾക്ക് ഉപരിയായ അവസ്ഥാവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചും അവബോധം നൽകിക്കൊണ്ട്. രഹസ്യം എന്നത് സനാതനക്രമത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ഈ സനാതനക്രമം ദൃശ്യമായ, സംഘാതമായ പ്രവൃത്തിയിലൂടെ രഹസ്യത്തിൽ പങ്കുചേരുകയും അതു ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് ശക്തിയിലും സമയത്തിലും സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഉന്നതമായ ലോകത്തിന്റെ രഹസ്യാത്മകമായ പ്രതീകങ്ങളുടെ അർത്ഥം രഹസ്യം എന്ന ആശയം കൈമാറുന്നു. ഈ പ്രതീകങ്ങൾക്ക് ആ ഉന്നതമായ ലോകത്തിലേക്ക് ഫലപ്രദമായി നമ്മെ പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. ഉദാഹരണത്തിന്, മാമ്മോദീസയും വി. കുർബാനയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ജീവൻ നൽകപ്പെട്ട വസ്തുക്കളാൽ പരീകർമ്മം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ദൈവശാസ്ത്രം മിശിഹായുമായുള്ള സജീവമായ സംഭാഷണം എന്ന നിലയിൽ പ്രധാനമായും ദൈവാരാധനയുടെ ആഘോഷങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്നു. സുറിയാനി ദൈവശാസ്ത്രം എന്നത് സുറിയാനി ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ പര്യായമാണ്. ആത്മീയത എന്നത് സഭയിൽ വിശ്വാസം ജീവിക്കുന്നതാണ്. ഇത്

Kusapa prayer during the Qūdāšā of Mar Nestorius

ആരാധനക്രമത്തിൽ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന അതേ വിശ്വാസം തന്നെയാണ്.

2. ദൈവശാസ്ത്രം

സഭയുടെ ദൈവശാസ്ത്രമെന്നത് ആരാധനക്രമത്തിൽ ആഘോഷിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ വിശദീകരണമാണ്. വി. ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ചിന്താധാരകളാൽ വളരെയേറെ സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ട പൗരസ്ത്യസുറിയാനി ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ പര്യായമാണ് സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ദൈവശാസ്ത്രം. ഇതു സൂചകോപദേശപരമായ (typological) സമീപനം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈ സമീപനം വി. ഗ്രന്ഥവ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗമായി മാത്രമല്ല മറിച്ച് ദൈവശാസ്ത്രരൂപീകരണത്തിന്റെ പ്രധാന ഉപാധിയായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. സുറിയാനി സഭാപിതാക്കന്മാർക്ക് മാതൃകകളും പ്രതിരൂപങ്ങളും രക്ഷാകരപദ്ധതിയുടെ സൂചികകൾ മാത്രമല്ല, മറിച്ച് രക്ഷയും ദൈവികവൽക്കരണവും എങ്ങനെ സാധ്യമായി എന്നതു മനസ്സിലാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കൂടിയാണ്. എന്താണ് സൂചകോപദേശം (Typology)? ഇത് ഒരു വ്യാഖ്യാനതത്ത്വമാണ്; ഇത്

His Beatitude Mar George Cardinal Alencherry, Dr Sebastian Brock, Dr David Taylor and Mrs Helen Brock during the conclusion of the Year of Children, 2018

വി. ഗ്രന്ഥമാതൃകകളുടെ പഠനമാണ്. മാതൃക (type) എന്നത് പഴയ ഉടമ്പടിയിൽ കാണുന്ന പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ ദൈവിക സാദൃശ്യമാണ്. നമ്മൾ താരതമ്യത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ് സാദൃശ്യം. അതിന് ആഴത്തിലുള്ള സമാനതകളും പൊരുത്തക്കേടുകളുമുണ്ട്. മാതൃക (type) അതിൽത്തന്നെ ഒരു ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യമാണെങ്കിലും അതു മഹത്തായ മറ്റൊന്നിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനായിരുന്നെങ്കിലും, മോശ മിശിഹായെ പ്രതിബിംബിപ്പിച്ചു. മന്ന അതിൽത്തന്നെ ഒരത്ഭുതമായിരുന്നെങ്കിലും വി. കുർബാനയെ അതു മുൻകൂട്ടി പ്രതിബിംബിപ്പിച്ചു. പഴയനിയമമാതൃകകളുടെ ആകെത്തുകയേക്കാൾ വലുതാണ് പുതിയനിയമത്തിലെ അതിന്റെ പൂർത്തീകരണം. പൂർത്തീകരണമെന്നത് ഈശോമിശിഹാ എന്ന വ്യക്തിയിൽ വസിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ശാശ്വതമായ സാന്നിധ്യമാണ്. “വചനം മാംസമായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ വസിച്ചു” (യോഹ. 1. 14). ആദിമ സുറിയാനി പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവവചനത്തോടും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തോടുമുള്ള സമീപനം ആത്മീയവും പ്രായോഗികവുമായിരുന്നു. അവർ ദൈവവചനത്തെ പരിഗണിച്ച് മാതൃകാപരമായിരുന്നെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ അവതാരമായാണ്. ദൈവവചനത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ വ്യാഖ്യാനം പൊതുവേ സുറിയാനി പിതാക്കന്മാരുടെ പ്രഥമ പരിഗണന ആയിരുന്നില്ല. മറിച്ച് വിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് ഉരുത്തിരിയുന്ന ആത്മീയ വ്യാഖ്യാനത്തിനാണ് അവർ ഊന്നൽ നൽകിയത്. വിശ്വാസത്തിന്റെ അകക്കണ്ണുകൊണ്ടുമാത്രമേ ദൈവവചനത്തിന്റെ ആന്തരികാർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാനാകൂ.

3. ആദ്ധ്യാത്മികത

പൗരസ്ത്യ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ആദ്ധ്യാത്മികത എന്നത് ആരാധനക്രമത്തിൽ ആഘോഷിക്കുന്ന വിശ്വാസം ജീവിക്കുന്നതാണ്. സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികപാരമ്പര്യം പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി/കൽദായ ഉറവിടങ്ങളുമായി അത്യന്തം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികത പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ആദ്ധ്യാത്മികതയോട് ഏറെ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സുറിയാനി ആദ്ധ്യാത്മികത വ്യതിരക്തമായ ഒരു പൗരസ്ത്യ ക്രിസ്ത്യൻ പാരമ്പര്യം രൂപീകരിക്കുന്നു. ഇത് ആധുനിക പാശ്ചാത്യ ക്രിസ്ത്യൻ പാരമ്പര്യത്തിന് അടിസ്ഥാനമായി നിലകൊള്ളുന്ന ഗ്രീക്ക് ലാറ്റിൻ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ സമാന്തരമായി നിലകൊള്ളുന്നു. വി. ഗ്രന്ഥം ഉരുത്തിരിഞ്ഞ സെമിറ്റിക് പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ആധികാരിക പ്രതിനിധി

Evening Prayer in the Mar Thoma Nazarani families

യാണ് പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ആദ്ധ്യാത്മികത എന്നത് ക്രൈസ്തവ പാരമ്പര്യത്തിലാകെ ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യം വിളിച്ചോതുന്നു. ഗ്രീക്ക്-ലത്തീൻ ആദ്ധ്യാത്മികതയും തീർച്ചയായും വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആഴമായി വേരോട്ടമുള്ളതാണെങ്കിലും അവ സെമിറ്റിക് ഇതരഭാഷകളിലും ഒരു തരത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുതരത്തിലുള്ള പാശ്ചാത്യചിന്താധാരകളിലാണ് പ്രകാശിതമാകുന്നത്. മാർത്തോമ്മാമാർഗ്ഗം വേരുന്നിയ പൗരാണിക സുറിയാനി ആദ്ധ്യാത്മികത - പ്രത്യേകിച്ച് എ.ഡി. 400-നു മുമ്പുള്ള രചനകളിൽ - സെമിറ്റിക് ചിന്താരൂപങ്ങളിലാണ്. അവ ഗ്രീക്കു സംസ്കാരത്തിന്റെയും ചിന്താധാരകളുടെ ശക്തമായ സ്വാധീനത്തിന് അധികം വിധേയപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

മറ്റ് ഏതു ക്രിസ്ത്യൻ ആദ്ധ്യാത്മികതയിലും എന്നപോലെ സീറോ മലബാർ സഭയ്ക്കും ദൈവവചനത്തിലും ആരാധനക്രമത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ ആദ്ധ്യാത്മികതയുണ്ട്. അതിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രമേയങ്ങൾ ഇവയാണ്; മിശിഹായുടെ പാതാളത്തിലേക്കുള്ള (മരിച്ചവരുടെ ലോകം) അവരോഹണം, പൗറീസായുടെ വീണ്ടെടുക്കൽ, സ്വർഗ്ഗീയ മണവാളനായ മിശിഹാ, സൗഖ്യമായ രക്ഷ, വിശ്വാസത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ, മഹത്വത്തിന്റെ കുപ്പായം, മിശിഹാനുകരണം, ഹൃദയത്തിന്റെ

ആദ്ധ്യാത്മികത. ഈ പ്രമേയങ്ങളെല്ലാം ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ വ്യത്യസ്ത കൗദാശിക ആരാധനക്രമ പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു.

സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികപൈതൃകത്തിന്റെ സവിശേഷത, അത് ആശ്രമ-താപസ ശൈലിയിൽ വേരുന്നിയ ആഴമേറിയ പ്രാർത്ഥനാജീവിതമാണെന്നതാണ്. നിലവിൽ പരമ്പരാഗത ശൈലിയിലുള്ള ആശ്രമങ്ങൾ അധികമില്ലെങ്കിലും സ്ത്രീകളുടെയും പുരുഷന്മാരുടെയും ധാരാളം സന്ന്യാസസമൂഹങ്ങൾ സീറോ മലബാർ സഭയിലുണ്ട്. താപസ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിൽ പല നോമ്പുകൾ ഉണ്ട്; ക്രിസ്തുമസിനുമുമ്പുള്ള 24 ദിവസങ്ങൾ, വലിയനോമ്പിന് രണ്ടാഴ്ചമുമ്പുള്ള മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ, ഉയിർപ്പിനുമുമ്പ് 49 ദിവസങ്ങൾ, പന്തക്കുസ്താത്തിരുനാളിന് മുമ്പ് 49 ദിവസങ്ങൾ, ക്രിസ്തുമസിനു ശേഷമുള്ള 14 ദിവസങ്ങൾ, രൂപാന്തരീകരണത്തിരുനാളിന്റെ തലേദിവസം. നോമ്പുകാലത്തെ ഞായറാഴ്ചകൾ, സാധാരണ ബുധൻ, വെള്ളി ദിവസങ്ങൾപോലെ ഇറച്ചി, മീൻ, പാൽ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് ആചരിക്കുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞതിനു പുറമേ സീറോ മലബാർ സഭയിൽ പരിശുദ്ധ അമ്മയോടുള്ള ബഹുമാനസൂചകമായി

Bible Kalotsavam 2022

സെപ്റ്റംബർ ഒന്നുമുതൽ ഏഴു ദിവസത്തേക്ക് നോമ്പെടുക്കുന്നു. പ്രധാനമായും സ്ത്രീകളാണ് ഇത് ആചരിക്കുന്നത്. മാർത്തോമ്മാ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉപവാസത്തിനും നോമ്പിനും സവിശേഷമായ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. വളരെ കർക്കശമായ താപസജീവിതം നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നത് നമ്മൾ ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. വർഷത്തിലെ ഇരുമ്പതു ഇരുപത്തഞ്ചു ദിവസങ്ങൾ അവർ ഉപവാസത്തിലും നോമ്പിലും കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

പ്രാദേശിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികതയിൽ ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്ന ചില സവിശേഷമായ മത-സാംസ്കാരിക ആചാരങ്ങളുണ്ട്. ഉദാഹരണം: ജനനം, മരണം എന്നിവയോടനുബന്ധിച്ച് ശുദ്ധീകരണ കർമ്മങ്ങൾ (മരിച്ച വ്യക്തിക്കുവേണ്ടി പുല എന്ന പേരിൽ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന 41 ദിവസത്തെ ദുഃഖാചരണം). പരിശുദ്ധ അമ്മയുടെയും വിശുദ്ധരുടെയും പ്രത്യേകിച്ച്, തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം തേടിയുള്ള തീർത്ഥയാത്രകൾ.

4. ശിക്ഷണക്രമം

മാർത്തോമ്മാനസ്രാണിസഭയ്ക്ക് തനതായ ശിക്ഷണക്രമം ഉണ്ടായിരുന്നു. പോർട്ടുഗീസ്-ലത്തീൻ മിഷനറിമാർ വരുന്നതുവരെ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നത് തദ്ദേശീയമായ ശിക്ഷണക്രമസംവിധാനമാണ്. അതു തോമ്മായുടെ നിയമം എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ ശിക്ഷണക്രമത്തിന്റെ സൈദ്ധാന്തികാനുമാനം സഭ ദൈവജനത്തിന്റെ സമ്മേളനം എന്നുള്ളതാണ്. പ്രാദേശികസഭകളുടെ (ഇടവകകളുടെ) ഭരണസംവിധാനം നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത് പ്രായപൂർത്തിയായ പുരുഷന്മാരും പ്രാദേശിക വൈദികരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ഇടവകക്കാരുടെ യോഗങ്ങൾ ആയിരുന്നു. സാധാരണഗതിയിൽ കുടുംബതലവന്മാരായിരുന്നു ഇടവകയോഗങ്ങളിൽ പ്രതിനിധികളായിരുന്നത്. മുതിർന്ന വൈദികനായിരുന്നു തദ്ദേശീയ പട്ടക്കാരുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ.

മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികളുടെ എല്ലാത്തരത്തിലുമുള്ള ഭരണസംവിധാനങ്ങളും നിലവിൽ വന്നത് അവരുടെ പ്രത്യേകമായ സാമൂഹിക, രാഷ്ട്രീയ, സാംസ്കാരിക ചുറ്റുപാടുകളിലാണ്. സഭയുടെ പൊതുവായ ഭരണസംവിധാനം മൂന്നുതലങ്ങളിലാണ് നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്; 1) പ്രാദേശികമായി പള്ളിയോഗം, 2) സമുദായതലത്തിൽ ആർച്ച്ഡീക്കൻ, 3) ഹയരാർക്കി തലത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തയും പാത്രി

Parish Assembly at Kuravilangad Parish, Kerala, India

യാർക്കീസും. ഇവയിൽ ചില ഘടകങ്ങൾ ഇപ്പോഴും സീറോ മലബാർ സഭയിൽ നിലനില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പലതും 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് ഇല്ലാതാക്കി.

1991 ഒക്ടോബർ ഒന്നാം തീയതി നിലവിൽവന്ന പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ കാനൻ നിയമസംഹിതയോട് ചേർന്നുപോകുന്ന സീറോ മലബാർ സഭയുടെ പ്രത്യേക നിയമങ്ങൾക്കനുസരിച്ചാണ് (Particular Law) ഇപ്പോൾ സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ഭരണം നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ കാനൻ നിയമസംഹിത പ്രഖ്യാപിച്ച ജോൺപോൾ രണ്ടാമൻ പാപ്പായുടെ *Sacri Canones* എന്ന തിരുവെഴുത്ത് പൗരസ്ത്യസഭകളോട് അവരുടെ പൂർവ്വികരുടെ പാതയിലേക്കു തിരിച്ചുപോകാൻ അനുശാസിച്ചു. ഈ അനുശാസനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, നമ്മുടെ നിയമസംഹിതയുടെ ചരിത്രം പഠിക്കുകയും അതിന്റെ വിവിധ ഭദ്രങ്ങൾ തോമ്മായുടെ നിയമത്തോട് മൗലികവും നൈസർഗ്ഗികവുമായതെന്നും വൈദേശികമായിട്ടുള്ളതെന്നും ഇനിയും വേർതിരിച്ചെടുക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. സമീപകാലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ശിക്ഷണക്രമരീതികളെ പുനരുദ്ധരിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നമ്മുടെ തനതായ ശിക്ഷണക്രമരീതികൾ ഫലപ്രദമായി ഉൾക്കൊള്ളിക്കാനും പൗരസ്ത്യശിക്ഷണക്ര

മത്തോടുചേർന്നുപോകാത്ത വൈദേശിക ഘടകങ്ങളെ ഒഴിവാക്കാനും ഇനിയും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ ശിക്ഷണക്രമത്തിൽ തോമ്മായുടെ നിയമവും പത്രോസിന്റെ നിയമവും തമ്മിൽ വ്യക്തവും വ്യതിരിക്തവുമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടിരുന്നത് നാം വളരെ പ്രധാനമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

5. സംസ്കാരം

നമ്മുടെ കർത്താവായ ഈശോമിശിഹായുടെ സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കപ്പെടാൻ ആരംഭിച്ചതു മുതൽ ഇതു വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരങ്ങളുമായി കണ്ടുമുട്ടി. മറ്റു സംസ്കാരങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുക മാത്രമല്ല അവയുടെ സ്വത്വത്തിന്റെ തത്വങ്ങളാൽ അവയെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ വിവിധ സംസ്കാരങ്ങളുമായുള്ള ഈ കണ്ടുമുട്ടൽപ്രക്രിയ വിവിധ വ്യക്തിസഭകൾക്കു ജന്മം നൽകി. അതാകട്ടെ, പുതിയ സഭാസംസ്കാരങ്ങൾ പ്രകടമാക്കി. ഈ പുതിയ സഭാസംസ്കാരങ്ങൾക്ക് അവരുടേതായ തനതു ജീവിതവും വിശ്വാസാവിഷ്കാരങ്ങളും ആരാധനക്രമപ്രത്യേകതകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആരംഭം മുതൽ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവർ ഇത്തരത്തിലുള്ള വിശ്വാസ ആവിഷ്കാരങ്ങളാലും ആരാധനക്രമങ്ങളാലും

Margam Kali, at the Basilica of Marth Anastasia, the Syro Malabar Parish in Rome during Arise 2022, SMYM Leader's Meet

ളാലും സമ്പന്നമായിരുന്നു. ഈ തനതു വിശ്വാസസംസ്കാരങ്ങൾ ഓരോ വ്യക്തിസഭയേയും വേർതിരിക്കുകയും അനന്യമാക്കുകയും അതേസമയം കാതോലികമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരാൾക്ക് ഒരു വ്യക്തിസഭയെ പഠിക്കണമെങ്കിൽ അതിന്റെ സഭാസംസ്കാരവും പഠിക്കണം. ഒരു പ്രത്യേക സഭയുടെ സംസ്കാരം അതു ചരിത്രത്തിൽ ജീവിച്ചുപോകുന്ന കൂട്ടായ ജ്ഞാനത്തിലും ജീവിതത്തോടും ലോകമെമ്പാടുമുള്ള അതിന്റെ ദിശാബോധത്തിലും പ്രതിബിംബിക്കുന്നു. ഒരു വ്യക്തിസഭയുടെ സംസ്കാരം പ്രകടമാക്കുന്ന മികച്ച രീതികളിൽ ചിലത് അതിന്റെ തനതും വിശിഷ്ടവുമായ ആചാരങ്ങൾ, കലകൾ, കവിത, വാസ്തുവിദ്യ, സാഹിത്യം, സംഗീതം എന്നിവയാണ്. ചില തിരുനാൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതും ചില സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നതും ചില പ്രത്യേക ദിവസങ്ങൾ ദൈവാരാധനയ്ക്കായി മാറ്റിവയ്ക്കുന്നതും, മദ്യം, പുകവലി, മാംസം തുടങ്ങിയവ നിരോധിക്കുന്നതും വസ്ത്രധാരണരീതി നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലുമെല്ലാം ഒരു വ്യക്തിസഭയുടെ സംസ്കാരമാണ് നിർണ്ണയമാകുന്നത്.

Kozhukkatta, a traditional snack prepared in Mar Thoma Nazarani families on Lazarus Saturday

മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികൾക്കും ഇതുപോലുള്ള ശ്രദ്ധേയമായ സംസ്കാരമുണ്ടായിരുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെ ഘടകങ്ങൾ അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ വ്യാപിപ്പിക്കാൻ അവർ അനുവദിച്ചു. വിശ്വാസത്തിന്റെ സാരാംശത്താൽ സ്പർശിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു നിമിഷം പോലും അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ ചില സീറോ മലബാർ സാംസ്കാരിക ആചാരങ്ങൾ ഉരുത്തിരിഞ്ഞു. അവരുടെ പ്രത്യേകമായ സംസ്കാരം വിവിധ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലൂടെ ജനനം മുതൽ മരണം വരെ ജീവിതം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. ദൈവശാസ്ത്രകേന്ദ്രങ്ങൾ അവർക്കില്ലായിരുന്നെങ്കിലും

From the Episcopal Consecration of Mar Joseph Srampickal

അവരുടെ പ്രായോഗികജീവിതത്തിൽ ഈ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വിസ്തൃതമായ ദൈവശാസ്ത്രവൽക്കരണം സംഭവിച്ചു. പരോക്ഷമായി ഇതെല്ലാം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് ആരാധനക്രമത്തിലൂടെ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ദൈവികരഹസ്യങ്ങളുടെ സ്വാംശീകരണമാണ്. മാതാപിതാക്കളോടും സഭാധികാരികളോടുമുള്ള ബഹുമാനം, സഭാജീവിതത്തോടുള്ള ചേർന്നുനിൽക്കൽ, പ്രാർത്ഥന, ഉപവാസം, തീർത്ഥാടനത്തോടും വിശുദ്ധരോടുമുള്ള ഭക്തി, കുടുംബജീവിതത്തോടുള്ള സമർപ്പണം മുതലായവ അവരുടെ വിശിഷ്ടമായ സഭാസംസ്കാരത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ഉപസംഹാരം

സീറോ മലബാർ സഭയ്ക്ക്, 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് മുതൽ അവളുടെ വിശിഷ്ടപാരമ്പര്യത്തിന്റെ പല സ്വത്വപരമായ ഘടകങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന്, പ്രത്യേകിച്ച് ആഗോള കുടിയേറ്റ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, നമ്മുടെ സഭ അവളുടെ തനിമയെക്കുറിച്ച് വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ സഭയുടെ തനിമയെക്കുറിച്ച് ആഴമേറിയ അറിവ് സമ്പാദിക്കുന്നതും അതു വളർത്തുന്നതും സംരക്ഷിക്കുന്നതും

അടുത്ത തലമുറയ്ക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതും നമ്മുടെ കടമയാണ്. ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടൻ പോലുള്ള വിദേശരാജ്യത്തെ കുടിയേറ്റക്കാരനെ നിലയിൽ മാർത്തോമ്മാമാർഗ്ഗം എന്ന നമ്മുടെ ആധികാരികവും തനതുമായ പാരമ്പര്യത്തെ പഠിക്കാൻ നമ്മൾ തീർച്ചയായും കഠിനപരിശ്രമം നടത്തേണ്ടതാണ്. മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ ആരാധനക്രമം സുപ്രധാനഘടകമായതിനാൽ അതിന്റെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചും വികാസത്തെക്കുറിച്ചും ചർച്ച ചെയ്യുന്നത് ഉചിതമാണ്.

-III-

എന്തുകൊണ്ട് നാം പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ആരാധനക്രമം പിന്തുടരുന്നു?

ആദിമ ക്രൈസ്തവസമൂഹം സുറിയാനി, ഗ്രീക്ക്, ലത്തീൻ തുടങ്ങിയ മൂന്നു വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരത്തിലൂടെയാണ് രൂപംകൊണ്ടത്. നമ്മുടെ കർത്താവായ ഈശോമിശിഹായുടെയും ശിഷ്യന്മാരുടെയും ഭാഷ അറബായ ആണ്. ആദിമക്രൈസ്തവരും ഇതുതന്നെ സംസാരിച്ചിരുന്നു. യവനസംസ്കാരത്തിന്

*The priests serving in our Eparchy with Mar Joseph Srampickal
(Ongoing formation at Divine Retreat Centre, Ramsgate, 13-15 September 2022)*

മുൻതൂക്കമുണ്ടായിരുന്ന അന്ത്യോക്യായിലും ജറുസലേമിലും പിന്നീടുള്ള ക്രൈസ്തവ വളർച്ച, ഗ്രീക്കുഭാഷ ക്രൈസ്തവരുടെ മുഖ്യഭാഷയായി മാറുന്നതിന് കാരണമായി.

ഈശോയും ശിഷ്യന്മാരും സംസാരിച്ച അറബായ ഭാഷതന്നെയാണ് പരിശുദ്ധ അമ്മയോടും യോഹന്നാൻ മാന്ദാനയുടെ പിതാവായ സലനിയായോടും മാലാഖ സംസാരിച്ചതും, ഈശോയുടെ മാമ്മോദീസാവേളയിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു കേട്ടതും. അപ്രകാരം, രക്ഷാകരരഹസ്യങ്ങൾ മനുഷ്യവംശത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഭാഷയായി അറബായ ഭാഷ. ഈ അറബായ ഭാഷ കാലക്രമത്തിൽ സുറിയാനിയായി പരിണമിച്ചു. അറബായ ഭാഷയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഷാഭേദങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് സുറിയാനി. എട്ടേസ്സായും മെസപ്പൊട്ടോമിയായും ഉൾപ്പെടുന്ന പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ സുറിയാനിയും റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഗ്രീക്കും ലത്തീനും ക്രൈസ്തവരുടെ ഔദ്യോഗിക ആരാധനക്രമഭാഷകളായി മാറി. ആദിമ സുറിയാനിസഭകളെല്ലാം തോമ്മാശ്ലീഹായാലോ (ഇന്ത്യ, പാർത്യ) തോമ്മായുടെ ശിഷ്യന്മാരായ മാർ അദ്ദായിയാലോ (എട്ടേസ) മാർ മാറിയാലോ (സെലൂഷ്യ, സ്റ്റെസിഫോൺ) സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. ഈ മൂന്നു സഭകൾ പലപ്പോഴും തോമ്മായുടെ സഭകൾ

എന്നു വിളിക്കപ്പെടുകയും സുറിയാനി അവരുടെ ആരാധനക്രമഭാഷയായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ഈ സഭകൾ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ആരാധനക്രമപാരമ്പര്യത്തിലെ സഭകളായി അറിയപ്പെട്ടു.

ആദിമക്രൈസ്തവ സമൂഹം വ്യത്യസ്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ വിവിധ മത-സാംസ്കാരിക ഘടകങ്ങളെ ഉൾക്കൊണ്ടാണ് വളർന്നത്. നാം മുമ്പ് കണ്ടതുപോലെ പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ മെസപ്പൊട്ടോമയിൽ അറമായ സംസ്കാരത്തിൽ നിന്നാണ് പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി/കൽദായ പാരമ്പര്യം രൂപംകൊണ്ടത്. റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ സുറിയാനി സംസാരിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവർ, പ്രത്യേകമായി എദ്ദേസായിലുള്ളവർ അന്ത്യോക്യയിലെ ഗ്രീക്ക് ആരാധനക്രമപാരമ്പര്യം ഉൾക്കൊണ്ട് പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി അഥവാ അന്ത്യോക്യൻ ആരാധനക്രമപാരമ്പര്യം എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു. ബൈസന്റീൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ രൂപംകൊണ്ട ഗ്രീക്ക് അന്ത്യോക്യൻ പാരമ്പര്യം ബൈസന്റീൻ പാരമ്പര്യമായി പരിണമിക്കുകയും പാശ്ചാത്യ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ക്രൈസ്തവർ ലത്തീൻ-റോമൻ പാരമ്പര്യമായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്തു. അലക്സാൻഡ്രിയയിലും ഈജിപ്തിലും ഗ്രീക്ക് പാരമ്പര്യം അലക്സാൻഡ്രിയ/കോപ്റ്റിക് പാരമ്പര്യമായി പരിണമിച്ചു. ക്രിസ്തു മതത്തെ ഔദ്യോഗികമായി അംഗീകരിച്ച ആദ്യസാമ്രാജ്യം അർമേനിയയായിരുന്നു. ഇവിടെയാണ് മാർ അദായിയുടെ എദ്ദേസ്സായിലെ ക്രൈസ്തവരും ബർത്ലോമിയ ശ്ലീഹായുടെ ക്രൈസ്തവരും ഒന്നു ചേർന്ന് അർമേനിയൻ പാരമ്പര്യം വികസിപ്പിച്ചത്.

1. ആറ് ഔദ്യോഗിക ആരാധനക്രമ കുടുംബങ്ങൾ

ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടിൽ ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ തോമ്മാശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായതാണ് മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികൾ. ആദിമകാലം മുതലേ കേരളത്തിലുള്ള ക്രൈസ്തവസമൂഹം, മെസപ്പൊട്ടോമിയയുമായുള്ള വ്യാപാരബന്ധം സൂചിപ്പിക്കുന്ന പട്ടണ ഖനനങ്ങളിലെ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ, പാർത്യയായിലെ ഗുണ്ടഹറസ് രാജാവിന്റെ നാണയങ്ങൾ, അപ്പോക്രിഫൽ കൃതിയായ തോമ്മായുടെ നടപടികൾ, ഇന്ത്യയിലെ തോമ്മാശ്ലീഹായെക്കുറിച്ചുള്ള നിരവധി സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ എഴുത്തുകൾ, ഇതിനേക്കാളുപരിയായി തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ മൈലാപ്പുരിലെ കബറിടം എന്നിവയെല്ലാം ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സാന്നിധ്യത്തെ പിന്താങ്ങുന്ന ചരിത്ര അടയാളങ്ങളാണ്.

Mar George Cardinal Alencherry among other Patriarchs and Major Archbishops of the Catholic Church at St Peter's Basilica

ശ്ലീഹാ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചത് ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ യഹൂദ വ്യാപാര സമൂഹത്തോടാണ് എന്നതുകൊണ്ട്, ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ സഭ അതിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി അല്ലെങ്കിൽ കൽദായ എന്ന് അനുമാനിക്കാം. ദക്ഷിണേന്ത്യൻ ഭാഷകളിൽ സഭാരത്നകപദങ്ങളുടെ അഭാവവും ധാരാളമായ സുറിയാനി പദങ്ങളും ഈ സഭാസമൂഹത്തിന്റെ ആരംഭം സുറിയാനിയെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കുരിശിന്റെ തമിഴ് പദം 'സിളിവായ്' സുറിയാനിപദം 'സ്ലീവാ'യിൽ നിന്നുണ്ടായതാണ്. ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ ക്രൈസ്തവരുടെ ഉത്ഭവം പ്രാദേശികഭാഷയിലായിരുന്നെങ്കിൽ സഭാരത്നകമായ വിവിധ വാക്കുകൾ പ്രാദേശികഭാഷയിൽ രൂപംകൊണ്ടേനെ. സുറിയാനി പദങ്ങളായ 'കാസ്', 'റൂശ്മ', 'കൂദാശ' എന്നിവയ്ക്ക് തത്തുല്യമായ മലയാളപദങ്ങൾ ഇപ്പോഴുമില്ല. കുർബാന, റൂഹാ, കുദാശ തുടങ്ങിയ സുറിയാനി പദങ്ങൾക്കുള്ള മലയാളപദങ്ങൾ അടുത്തകാലത്താണ് പ്രയോഗത്തിലായത്. ആരംഭം മുതലേ നമ്മുടെ ആരാധനപാരമ്പര്യം കൽദായ അല്ലെങ്കിൽ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യമാണെന്ന് ഇവമൂലം നമുക്ക് അനുമാനിക്കാം. കൽദായ (പൗരസ്ത്യസുറിയാനി), അന്ത്യോക്യൻ (പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി), ബൈസന്റീൻ (ഗ്രീക്ക്), അർമേനിയൻ, അലക്സാൻഡ്രിയൻ (കോപ്റ്റിക്), റോമൻ (ലാറ്റിൻ) എന്നിവയാണ് കത്തോലിക്കാസഭ

Conclusion of the Year of St Joseph at St Michael's Abbey, Farnborough

യിലെ ആറ് ഔദ്യോഗിക ആരാധനക്രമ കുടുംബങ്ങൾ. ഇവയല്ലാതെ മറ്റൊരു ഔദ്യോഗിക ആരാധനക്രമകുടുംബവും നിലവിലില്ല.

മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളുടെമേൽ പൗരസ്ത്യസുറിയാനി ആരാധനക്രമം പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി മിഷനറിമാർ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചെന്നു ചിലർ വാദിച്ചേക്കാം. ലത്തീൻ ആരാധനക്രമവും ദൈവശാസ്ത്രവും പതിനഞ്ച്-പതിനാറ് നൂറ്റാണ്ടിൽ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചപ്പോൾ മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികളുടെയിടയിൽ ചെറുത്തുനില്പ് പ്രക്ഷോഭങ്ങളും വിഭജനങ്ങളുമുണ്ടാക്കി. പൗരസ്ത്യസുറിയാനി പാരമ്പര്യവും അടിച്ചേൽപ്പിച്ചതെങ്കിൽ എതിർപ്പുകളും പ്രക്ഷോഭങ്ങളും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെ സംഭവിച്ചതിന്റെ ചരിത്രതെളിവുകളില്ല. മാത്രമല്ല, മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികൾ പൗരസ്ത്യസുറിയാനി ആരാധനക്രമത്തെയും പാരമ്പര്യത്തെയും തങ്ങളുടെ ജീവനുതല്യം സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന ചരിത്രരേഖ പാലക്കുന്നേൽ മത്തായി മറിയം കത്തനാരുടെ 1874-ലെ നാളാഗമത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മിക്കവാറും എല്ലാ പാശ്ചാത്യമിഷനറിമാരും മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികളുടെ സുറി

യാനി ഭാഷാസ്നേഹത്തെ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികൾക്കായി റോമിൽനിന്ന് നിയമിതനായ ആദ്യ വിദേശമെത്രാൻ ഫ്രാൻസിസ് റോസ് 1619-ൽ ഈശോസഭാ ജനറലിന് മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികളെ കൽദായ റീത്തിൻ കീഴിൽ നിർത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് കത്തെഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

2. എന്തുകൊണ്ട് നമ്മൾ പൗരസ്ത്യസുറിയാനി പാരമ്പര്യം പിന്തുടരണം?

മേൽപ്പറഞ്ഞ എല്ലാ വാദഗതികൾക്കുംപുറമെ പൗരസ്ത്യസുറിയാനി/കൽദായ റീത്ത് നമ്മുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പായിരുന്നില്ല; മറിച്ച് ദൈവദാനമായിരുന്നു. സീറോ മലബാർ കുടുംബത്തിലെ ജനനം ഒരു വ്യക്തിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ പൗരസ്ത്യസുറിയാനി റീത്ത് ദൈവദത്തമാണ്. അതു സംരക്ഷിക്കേണ്ടതും ആദരിക്കേണ്ടതും നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്. പശ്ചിമേഷ്യയിലെ യുദ്ധവും മതപീഡനവും മൂലം പൗരസ്ത്യസുറിയാനി ക്രൈസ്തവർ അവരുടെ നാട്ടിൽ അതിന്റെ നിലനില്പിനുള്ള പോരാട്ടത്തിലാണ്. അതുകൊണ്ട്, സീറോ മലബാർ വിശ്വാസികൾക്ക് പൗരസ്ത്യസുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തെ സംരക്ഷിക്കാനും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താനുമുള്ള കൂടുതൽ കടമയുണ്ട്. ആഗോള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വെളിവാക്കപ്പെട്ട ദൈവികരഹസ്യങ്ങളുടെ പൂർണ്ണതയ്ക്ക് അതു വലിയ സംഭാവന നല്കും.

Conclusion of the Year of Children, 2018

സീറോ മലബാർ സഭ അവളുടെ ആധികാരികമായ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യം അഭംഗമായും കലർപ്പില്ലാതെയും സംരക്ഷിക്കണമെന്നും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നുമുള്ള ആഗോള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ താൽപര്യമാണ് വ്യത്യസ്തമായ സഭാപ്രബോധനങ്ങളുടെയും പഠനങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ നമ്മൾ കണ്ടെത്തിയത്. നമ്മുടെ കർത്താവിന് സാക്ഷ്യംവഹിച്ച ആദിമ സഭയായ യഹൂദ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണ് കൽദായ/ പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യം. പൗരസ്ത്യസുറിയാനി പാരമ്പര്യം ആധികാരികമായി ജീവിക്കുന്നതിലൂടെ ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടൻ പോലുള്ള വിദേശമണ്ണിൽ വ്യത്യസ്തമായ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നമ്മൾ ഈശോമിശിഹായ്ക്കു സജീവ സാക്ഷ്യം നല്കുന്നു. സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ആരാധനക്രമം, ദൈവശാസ്ത്രം, ആദ്ധ്യാത്മികത, ശിക്ഷണക്രമം, സംസ്കാരം എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനും അതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ അതു ജീവിക്കുന്നതിനും നമുക്കു 'പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധർക്ക്' എന്ന 2022-'27-ലെ അജപാലനപദ്ധതി പ്രാവർത്തികമാക്കാം. അങ്ങനെ ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടനിൽ മാർത്തോമ്മാമാർഗ്ഗം ശോഭയോടെ തെളിയട്ടെ. വി. ഗ്രന്ഥത്തെയും വിശുദ്ധ പാരമ്പര്യത്തെയും സഭാപ്രബോധനങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള താഴെപ്പറയുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളും കർമ്മപദ്ധതികളും നമ്മുടെ രൂപതയുടെ പ്രത്യേകദൗത്യം പൂർണ്ണതയിലെത്തിക്കാൻ നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

-IV-
അജപാലനപദ്ധതിയുടെ
നിർവ്വഹണം

1. ഒന്നാം ഘട്ടം: 2022 നവംബർ 27 മുതൽ 2023 ഡിസംബർ 2 വരെ

പ്രത്യേക ഊന്നൽ: ആരാധനക്രമം

അഞ്ചുലക്ഷ്യങ്ങൾ:

* കർത്താവിന്റെ ദിവസത്തിൽ ഈശോയുമായുള്ള കണ്ടുമുട്ടലിന് വിശ്വാസികളെ ഒരുക്കുക.

His Grace Archbishop Claudio Gugerotti with Syro-Malabar Participants at the Liturgical Conference in Rome, to commemorate the twenty-fifth anniversary of the "Instructions for Applying the Liturgical Prescriptions of the Code of Canons of the Eastern Churches" (18 February 2022)

- * സീറോ മലബാർ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആരാധനക്രമ പൈതൃകത്തെ ആഴത്തിൽ അറിയുവാൻ വിശ്വാസികളെ, പ്രത്യേകിച്ച് കുട്ടികളെയും കൗമാരപ്രായക്കാരെയും യുവജനങ്ങളെയും സഹായിക്കുക.
- * വിശുദ്ധ കുർബാനയിലും മറ്റു കുദാശകളിലും യാഥപ്രാർത്ഥനകളിലും സ്വർഗ്ഗീയമായ അനുഭവം ലഭിക്കാൻ വിശ്വാസികളെ നയിക്കുക.
- * സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ആരാധനക്രമവത്സരത്തിന്റെയും യാഥപ്രാർത്ഥനകളുടെയും സമ്പന്നതയും മനോഹാരിതയും മനസ്സിലാക്കുവാനും അനുഭവിക്കുവാനും സ്വായത്തമാക്കുവാനും ആരാധനക്രമ ആധ്യാത്മികതയിൽ നിരന്തരമായി ആഴപ്പെടുവാനും വിശ്വാസികളെ പരിശീലിപ്പിക്കുക.

* നമ്മുടെ രൂപതയിലും സീറോ മലബാർ സഭ മുഴുവനിലും ആരാധനക്രമ ആഘോഷത്തിന്റെ ഐക്യരൂപ്യത്തെ വിലമതിക്കാൻ വിശ്വാസികളെ പ്രാപ്തരാക്കുക.

ഒൻപതിന കർമ്മപദ്ധതികൾ

1. കർത്താവിന്റെ ദിവസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയുള്ള പ്രബോധനം; പ്രത്യേകമായി രൂപതാധ്യക്ഷന്റെ ഇടയലേഖനത്തിലൂടെ.
2. നിരന്തരമായ ബോധവൽകരണത്തിലൂടെ വിശ്വാസികൾക്ക് ആരാധനക്രമപരിശീലനം കൊടുക്കുക; ആരാധനക്രമപരിശീലനത്തെക്കുറിച്ച് ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പയുടെ അപ്പസ്തോലികലേഖനം, 'Desiderio Desideravi' (ഞാൻ അത്യധികം ആഗ്രഹിച്ചു), വി. കുർബാനയെക്കുറിച്ചുള്ള ബനഡിക്ട് പാപ്പയുടെ സിനഡാനന്തര ശ്ലൈഹിക പ്രബോധനമായ സ്നേഹത്തിന്റെ കുദാശയും (Sacramentum Caritatis) പരിചയപ്പെടുത്തുക; രൂപതാതലത്തിൽ ആരാധനക്രമത്തെ ആസ്പദമാക്കി കിസ്റ്റ്

Missionaries of Mercy with Pope Francis at St Peter's Basilica, Rome (April 2022)

*Tota Pulchra - The National Women's Forum Gathering in Birmingham
(3 December 2022)*

പ്രോഗ്രാം നടത്തുക; 2023-ലെ ബൈബിൾ കലോത്സവത്തിന് ആരാധനക്രമപരമായ വിഷയങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുക.

3. എല്ലാ ഇടവക/ മിഷൻ/ നിയുക്തമിഷനുകളിലും ആരാധനക്രമ അടയാളങ്ങളും പ്രതീകങ്ങളും പഠിക്കുവാനും സിനഡിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമുള്ള അനാഫൊറകൾ സാഹോഷം അർപ്പിക്കാനും പ്രത്യേകമായ ശ്രദ്ധകൊടുക്കുക.
4. വി. കുർബാന ഇംഗ്ലീഷിലും അർപ്പിക്കുക; കുർബാനമദ്ധ്യേയുള്ള വചനസന്ദേശം ഇംഗ്ലീഷിൽ നൽകുക.
5. ആരാധനക്രമപരമായ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കൂട്ടികൾക്കായി 'ദനഹാ' ബുള്ളറ്റിനിൽ പ്രത്യേകപംക്തി ചേർക്കുക.
6. എല്ലാ ഇടവക/മിഷൻ/നിയുക്തമിഷനുകളിലും വിശുദ്ധ കുർബാന വിഷയമാക്കി വാർഷിക-അർദ്ധവാർഷിക ധ്യാനങ്ങൾ നടത്തുക.
7. എല്ലാ ഇടവക/മിഷൻ/നിയുക്തമിഷനുകളിലും മുതിർന്നവരുടെയും യുവജനങ്ങളുടെയും കുട്ടികളുടെയും ഗായകസംഘങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുകയും ആരാധനക്രമപരിശീലനം നൽകുകയും ചെയ്യുക.

8. അൾത്താരശുശ്രൂഷകരാകാൻ കുട്ടികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ഇടവക, റീജിയൻ, രൂപതാതലങ്ങളിൽ അവർക്ക് അതിനുള്ള പരിശീലനം നൽകുകയും ചെയ്യുക.
9. എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കുമായി, പ്രത്യേകിച്ച് കുട്ടികൾക്കായി ആരാധനക്രമാനുഷ്ഠാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഹ്രസ്വവിഡിയോകൾ ലഭ്യമാക്കുക.
10. എല്ലാ ഇടവക, മിഷൻ, നിയുക്തമിഷനുകളിലും വർഷത്തിലൊരിക്കലെങ്കിലും പരിശുദ്ധ റാസക്കൂർബാന അർപ്പിക്കുക.

2. രണ്ടാം ഘട്ടം: 2023 ഡിസംബർ 3 മുതൽ 2024 നവംബർ 30 വരെ

പ്രത്യേക ഊന്നൽ: ദൈവശാസ്ത്രം

അഞ്ചുലക്ഷ്യങ്ങൾ:

- * പൗരസ്ത്യദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുവാനും വിലമതിക്കുവാനും എല്ലാ വിശ്വാസികളെയും പ്രാപ്തരാക്കുക.

From the Episcopal Consecration of Mar Joseph Srampickal

Margam 2022 (SMYM Eparchial Gathering, 24-26 June)

- * കുടുംബക്കൂട്ടായ്മകൾ മാർത്തോമ്മാമാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുവാനും പങ്കുവെക്കുവാനുമുള്ള വേദിയാകുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുക.
- * നമ്മുടെ ആരാധനക്രമ ഇനങ്ങളെയും ഗീതങ്ങളെയും വിലമതിക്കുവാനും ആസ്വദിക്കാനുമുള്ള കഴിവ് വിശ്വാസികളുടെയിടയിൽ വളർത്തുക.
- * സുറിയാനിഭാഷ പഠിക്കാനും വിശുദ്ധ കുർബാനയിലെ സുറിയാനി ഗീതങ്ങൾ പരിശീലിക്കുവാനും എല്ലാ വിശ്വാസികളെയും പ്രത്യേകിച്ച് യുവജനങ്ങളെയും കുട്ടികളെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ആവശ്യമായ പിന്തുണ നൽകുകയും ചെയ്യുക.
- * നമ്മുടെ രൂപതയുടെ സാമൂഹ്യമാധ്യമങ്ങളെ പൗരസ്ത്യദൈവശാസ്ത്ര ചർച്ചകൾക്കും പ്രത്യേകിച്ച് സീറോ മലബാർ ദൈവശാസ്ത്രചർച്ചയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുകയും ദൈവശാസ്ത്രം എല്ലാ വിശ്വാസികളുടെയും അനുദിനപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭാഗമാക്കുകയും ചെയ്യുക.

ദുർഗതികൾ കർമ്മപദ്ധതികൾ

1. ലളിതമായ ഭാഷയിൽ ദൈവശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വീഡിയോകളും മറ്റു പഠനോപാധികളും ലഭ്യമാക്കുക.
2. ദൈവശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ പഠിക്കാൻ സഹായകരമായ മൊബൈൽ ആപ്ലിക്കേഷനുകൾ രൂപതാതലത്തിൽ ലഭ്യമാക്കുക.
3. സീറോ മലബാർ സഭയുടെ പ്രത്യേകിച്ച് ആരാധനക്രമകാലങ്ങളുടെ ദൈവശാസ്ത്രപരമായ പഠനത്തിനായി സെമിനാറുകൾ നടത്തുക.
4. കുടുംബക്കൂട്ടായ്മകളിൽ വി. കുർബാനയുടെയും യാമപ്രാർത്ഥനകളുടെയും ദൈവശാസ്ത്രപരവും ആരാധനക്രമപരവുമായ അവഗാഹം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ക്ലാസ്സുകൾ ക്രമീകരിക്കുക.
5. 'ദനഹാ'യിൽ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ ക്രിസ്തീയ ആരാധനയുടെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് വിവിധ അനാഫൊറകളുടെ ഘടനയും ദൈവ

From the Episcopal Consecration of Mar Joseph Srampickal

From the visit of His Beatitude Mar George Cardinal Alencherry (2018)

ശാസ്ത്രവും, ആരാധനക്രമത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രപരമായ വശങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രത്യേകം പംക്തികൾ.

6. ആരാധനക്രമാനുഷ്ഠാനം, ആധികാരികമായ ദൈവശാസ്ത്രം, സീറോ മലബാർ ആരാധനക്രമപാരമ്പര്യങ്ങളുടെ സവിശേഷതകൾ മുതലായവയെക്കുറിച്ച് കുടുംബക്കൂട്ടായ്മ യൂണിറ്റുകൾക്കായി പഠനക്കുറിപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കി നൽകുക.
7. സുറിയാനിഭാഷ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും സുറിയാനി ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെയും കൗദാശിക ദൈവശാസ്ത്രത്തെയും പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിനുമായി ഓൺലൈൻ സ്കൂൾ നടത്തുക, അല്മായരുടെ ദൈവശാസ്ത്രരൂപീകരണത്തിനായുള്ള പഠന കേന്ദ്രം ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യതകളാറായുക.
8. ദൈവശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് രൂപതാതലത്തിൽ കിസ്സ് സംഘടിപ്പിക്കുക.
9. ധ്യാനങ്ങളിലും വിശുദ്ധ കുർബാനമദ്ധ്യേയുള്ള വചനസന്ദേശത്തിലും ദൈവശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുക.

3. മൂന്നാം ഘട്ടം: 2024 ഡിസംബർ 1 മുതൽ 2025 നവംബർ 29 വരെ

പ്രത്യേക ഊന്നൽ: ആദ്ധ്യാത്മികത

അഞ്ചുലക്ഷ്യങ്ങൾ:

- * രൂപതയിൽ മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികളുടെ ആത്മീയ അന്തരീക്ഷം സംജാതമാക്കുക.
- * മാർത്തോമ്മാനസ്രാണിപാരമ്പര്യത്തിലെ ജീവിതചര്യകൾ പുനർജീവിപ്പിക്കുക.
- * മാർത്തോമ്മാനസ്രാണിപാരമ്പര്യത്തിലുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട തിരുനാളുകൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- * പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിൽ നിലനിൽക്കാൻ കുട്ടികൾക്കു പ്രചോദനം നൽകുക.
- * യഥാർത്ഥ മിശിഹാനുഭവം ലഭിക്കുന്നതിൽ യാഥാപ്രാർത്ഥനകൾക്കുള്ള പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് അവബോധം നൽകുക.

ഒൻപതിന കർമ്മപദ്ധതികൾ

1. അനുദിനകുടുംബപ്രാർത്ഥനയുടെയും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനയുടെയും പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് ബോധ്യം നൽകുകയും കുട്ടികളെ ഏതാനും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവചനങ്ങളെങ്കിലും മനഃപാഠമാക്കാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.
2. ചില അവസരങ്ങളിലെങ്കിലും കുടുംബപ്രാർത്ഥനയിൽ യാഥാപ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലുക. യുവജനങ്ങളും കുട്ടികളും സപ്രായും റംശായും പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.
3. എല്ലാ പ്രായവിഭാഗങ്ങളിലും പെട്ടവരുടെ ഇടയിൽ ഉപവാസം, വെള്ളിയാഴ്ചദിവസങ്ങളിലെ മാംസവർജ്ജനം തുടങ്ങിയ താപസചൈതന്യം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.
4. ഓരോ ഇടവക/മിഷൻ/നിയുക്തമിഷനിലും ആരാധനക്രമ ആദ്ധ്യാത്മികതയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ധ്യാനം നടത്തുക.

*Discussion Groups, Margam 2022
(National SMYM Gathering at Yarnfield Park, Staffordshire)*

ആദ്ധ്യാത്മികതയെക്കുറിച്ച് രൂപതാതലത്തിൽ ക്വിസ്റ്റ് പ്രോഗ്രാം സംഘടിപ്പിക്കുക.

5. വീടുകളിൽ ചാരിറ്റി ബോക്സുകൾ വയ്ക്കുവാനും നോമ്പു കാല ആചരണത്തിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന തുക ദാനധർമ്മത്തിനായി ഉപയോഗിക്കാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.
6. സുകൃതജപങ്ങൾപോലെയുള്ള കൊച്ചുപ്രാർത്ഥനകൾ നിരന്തരമായി ചൊല്ലുവാൻ യുവജനങ്ങളെയും കുട്ടികളെയും പഠിപ്പിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക, അവർക്കായി ഓരോ ഇടവക/മിഷൻ/നിയുക്തമിഷനിലും പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷകൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുക.
7. ആരാധനാവത്സര കലണ്ടർ എല്ലാ വീടുകളിലും ലഭ്യമാക്കുകയും കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഒരൂമിച്ച് വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിലെ അനുദിന വചനവായനകളെ ധ്യാനിക്കാനും നമ്മുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചുള്ള തിരുനാളുകൾ ഓർമ്മിക്കുവാനും ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുക.
8. അടുത്തടുത്ത കുന്വസാരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കുകയും അതിനുള്ള അവസരം ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക.

ചെയ്യുക. എല്ലാവരെയും, പ്രത്യേകിച്ച് യുവജനങ്ങളെ തീർത്ഥാടനത്തിനു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.

9. ആത്മീയവായന പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക, ഓരോ ഇടവക/മിഷൻ/നിയുക്തമിഷനിലും ആത്മീയഗ്രന്ഥങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുക.

4. നാലാം ഘട്ടം: 2025 നവംബർ 30 മുതൽ 2026 നവംബർ 28 വരെ

പ്രത്യേക ഊന്നൽ: ശിക്ഷണക്രമം

അഞ്ചുലക്ഷ്യങ്ങൾ:

- * സഭയുടെ ശിക്ഷണക്രമത്തെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെക്കുറിച്ചും വിശ്വാസികളെ പഠിപ്പിക്കുക.
- * ആരാധനക്രമപരമായ അച്ചടക്കത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധമുണ്ടാക്കുക.
- * പള്ളിയോഗപാരമ്പര്യം നിലനിർത്തുക.
- * പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ കാനൻ നിയമസംഹിത (CCEO)യെക്കുറിച്ചും സീറോ മലബാർ സഭയുടെ പ്രത്യേക നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചും

Discussion Groups, Second Eparchial Gathering, May 2022

രിച്ചും കത്തോലിക്കാ സീറോ മലബാർ ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടൻ രൂപതയുടെ നിയമാവലിയെക്കുറിച്ചുമുള്ള അറിവുനൽകുക.

* കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥവും (CCC) മിസ്സ ഗോജിക്കൽ മതബോധനവും (ആരാധനക്രമവിശ്വാസപരിശലനം) വിശ്വാസികൾക്കു പരിചയപ്പെടുത്തുക.

ഒൻപതിന കർമ്മപദ്ധതികൾ

1. വ്യക്തിസഭകളുടെ കൂട്ടായ്മയായ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഘടനയെക്കുറിച്ചും സ്വയംഭരണാവകാശമുള്ള സഭയിലെ അംഗത്വത്തെക്കുറിച്ചും അവബോധമുണ്ടാക്കുക, ശിക്ഷണക്രമത്തെക്കുറിച്ച് രൂപതാതല കിസ്റ്റ് പ്രോഗ്രാം നടത്തുക.

2. രൂപതാ നിയമാവലി രൂപീകരിക്കുക.

3. ഇടവകഭരണത്തിന്റെ ക്രമപ്പെടുത്തൽ:

- ഇടവക/മിഷൻ തലങ്ങളിൽ കൃത്യമായ റെക്കോർഡുകളും രജിസ്റ്ററുകളും സൂക്ഷിക്കുക.

- എല്ലാ ഇടവക/മിഷൻ/നിയുക്തമിഷന്റെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും റെക്കോർഡുകൾക്കും രൂപതാതലത്തിൽനിന്നും മേൽനോട്ടം ക്രമീകരിക്കുക.

- മിഷനുകൾക്കും റീജിയണുകൾക്കും കൃത്യമായ അതിരുകൾ നിശ്ചയിക്കുക.

- പാരീഷ് കൗൺസിലിന്റെയും കൈക്കാരന്മാരുടെയും തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് ഏകീകൃതസമയം പാലിക്കുക.

4. ഇടവക/മിഷൻ/നിയുക്ത മിഷനുകളുടെ ഭൗതികവും ആത്മീയവുമായ ഭരണത്തിൽ അല്മായർക്കും പ

A child with crown during the Mammodeesa

ള്ളിയോഗത്തിനുമുള്ള പങ്കിനെക്കുറിച്ച് പാരീഷ് കൗൺസിൽ അംഗങ്ങൾക്ക് പരിശീലനം കൊടുക്കുക.

5. പ്രവേശകകുടാശകളെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവൽകരണപ്രോഗ്രാം.

6. വിവാഹത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവൽകരണപ്രോഗ്രാം.

7. ഓരോ ഇടവക/മിഷൻ/നിയുക്തമിഷനിലും രൂപതാധ്യക്ഷന്റെ ഇടയസന്ദർശനം ക്രമീകരിക്കുക.

8. രൂപതയിലെ വിവിധ കമ്മീഷനുകൾക്കും സംഘടനകൾക്കും നിയമാവലി തയ്യാറാക്കുക.

9. മറ്റു വ്യക്തിസഭകളുമായി അടുത്ത സഹകരണം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.

5. അഞ്ചാം ഘട്ടം: 2026 നവംബർ 29 മുതൽ 2027 നവംബർ 27 വരെ

പ്രത്യേക ഊന്നൽ: സംസ്കാരം

അഞ്ചുലക്ഷ്യങ്ങൾ:

* ആധികാരികമായ മാർത്തോമ്മാനസ്രാണി ജീവിതശൈലി നയിക്കുക.

* ജീവിതത്തിലെ ഓരോ പ്രത്യേക അവസരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള തനതായ പാരമ്പര്യങ്ങൾ കാത്തു

Minor Order of Heupdiagnutha in our Eparchy

സൂക്ഷിക്കുകയും അവയുടെ ദൈവശാസ്ത്രപരവും ആത്മീയവുമായ മൂല്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുക.

- * എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളും പ്രത്യേകിച്ച് ഓരോ കുടുംബത്തിലുമുള്ള ആശയവിനിമയം ശക്തിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് കുടുംബബന്ധങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുക.
- * മാർത്തോമ്മാനസ്രാണിസംസ്കാരം വളർത്തുന്നതിനായി രൂപതയിലെ കമ്മീഷനുകളെയും സംഘടനകളെയും സജീവമാക്കുക.
- * വിവാഹം, ഏകസ്ഥജീവിതം, പൗരോഹിത്യം, സമർപ്പിതജീവിതം തുടങ്ങിയ ദൈവവിളികളെക്കുറിച്ച് ബാല്യം മുതൽ ബോധവൽക്കരണം നൽകുക.

ഒൻപതിന കർമ്മപദ്ധതികൾ

1. കുടുംബപ്രാർത്ഥനകൾ പരസ്പരം സ്തുതികൊടുത്ത് (ഈശോ ഉമ്മ) സമാപിക്കുന്ന രീതി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക. ദൈവവിളിക്കുവേണ്ടിയും മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുക. കുടുംബങ്ങളിൽ വിവിധ ജീവിതാനുസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കുള്ള ദൈവവിളിയെക്കുറിച്ച് യുവജനങ്ങളോടു സംസാരിക്കുക.
2. കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുവാൻ ദമ്പതികളെ ഒരുക്കുക. വിവിധ പ്രായത്തിലുള്ള മാതാപിതാക്കൾക്ക് ആവശ്യമായ പരിശീലനം കൊടുക്കുക. വിവാഹവാർഷികം, ജന്മദിനം, മാമ്മോദീസാദിനം, സ്വർഗ്ഗീയമദ്ധ്യസ്ഥന്റെ തിരുനാൾദിനം ഇവ അനുരഞ്ജനകുദാശ സ്വീകരിച്ചും കുടുംബാംഗങ്ങളോടൊത്ത് വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ സംബന്ധിച്ചും ആഘോഷിക്കാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.
3. പെസഹാ അപ്പവും (ഇൻറി അപ്പം) പാലും കുടുംബങ്ങളിൽ അതിന്റെ തനിമയിൽ ഒരുക്കുവാനും വിതരണം ചെയ്യുവാനും അതിന്റെ ശരിയായ ആചരണം പാലിക്കുവാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.

4. വിവാഹം, ജനനം, മരണം തുടങ്ങിയ വയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കുടുംബത്തിലുള്ള ആചാരങ്ങൾ നിലനിർത്തുക. കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഏറ്റവും നേരത്തെതന്നെ മാമ്മോദീസായ്ക്കായി കൊണ്ടുവരാൻ മാതാപിതാക്കളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക. മാമ്മോദീസായ്ക്കായി വെള്ളത്തിൽ മുക്കിയുള്ള മാമ്മോദീസ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.

Pindikuthithirunal (Denha Celebration of Mar Thoma Nazaranis)

5. സ്കൂൾ പഠനം ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി പന്തക്കുസ്താദിനത്തിൽ ആദ്യാക്ഷരം കുറിക്കാൻ (എഴുത്തിനിരുത്തൽ) കുട്ടികളെ കൊണ്ടുവരാൻ മാതാപിതാക്കളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക. മുതിർന്നവരെ ആദരിക്കുവാൻ കുട്ടികളെ പരിശീലിപ്പിക്കുക. എല്ലാവരെയും പ്രത്യേകിച്ച് വൈദികരെയും സിസ്റ്റേഴ്സിനെയും ഈശോമിശിഹായ്ക്കു സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ (നെൽത്തമ്പൽ ഈശോ മ്ശിഹാ) എന്ന പരമ്പരാഗതരീതിയിൽ അഭിവാദനം ചെയ്യാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.
6. വിവാഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ അനന്യതയെക്കുറിച്ചും യുവജനങ്ങൾക്ക് സെമിനാറുകളും ബോധവൽക്കരണക്ലാസ്സുകളും ക്രമീകരിക്കുകയും വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിലും വിശുദ്ധ പാരമ്പര്യത്തിലും സഭാപ്രബോധനത്തിലും ഉള്ള പഠനങ്ങൾ അനുസരിക്കാൻ അവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.

7. നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ വർഷത്തിന്റെ പകുതിയിലധികം സമയവും ഉപവാസവും മാംസവർജ്ജനവും പാലിച്ചിരുന്നുവെന്ന് എല്ലാവരെയും നിരന്തരം ഓർമ്മിപ്പിക്കുക. വെള്ളിയാഴ്ചകളിലെ മാംസവർജ്ജനം എല്ലാവരുടെയും ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കുക.
8. ബൈബിൾ കലോത്സവവേദി നമ്മുടെ പാരമ്പര്യകലകളെയും സാംസ്കാരികഘടകങ്ങളെയും പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുക. ആരാധനക്രമസുറിയാനിഗീതങ്ങൾ കലോത്സവത്തിന്റെ മത്സരഇനങ്ങളിൽ ഒന്നാക്കുക. മാർത്തോമ്മാനസ്രാണി സംസ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രൂപതാതല കിസ്റ്റ് പ്രോഗ്രാം സംഘടിപ്പിക്കുക.
9. മാർത്തോമ്മാമാർഗ്ഗത്തോടുള്ള സ്നേഹവും ആദരവും മതിപ്പും വളർത്തുന്നവിധത്തിൽ പരമ്പരാഗതവും തനതാത്മകവുമായ വേഷത്തോടുകൂടി നസ്രാണിസംഗമം സംഘടിപ്പിക്കുക.

